ຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຮຽບຮຽງໂດຍ

ມັດທາຍ

ບົດທີ 1

ລຳດັບເຊື້ອວົງຂອງພຣະເຢຊູ

(ລກ 3:23-28)

1 ໜັງສືລຳດັບເຊື້ອວົງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ເປັ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ ຜູ້ສືບກະກູ ເນື່ອງມາຈາກອັບຣາຮາມ.
2 ອັບຣາຮາມມີບຸດຊາຍຊື່ອີຊາກ ອີຊາກມີບຸດຊາຍຊື່ຢາໂຄບ ຢາໂຄບມີບຸດຊາຍຊື່ຢູດາ ແລະອ້າຍ ້ອງຂອງຕົ .
3 ຢູດາມີບຸດຊາຍຊື່ເປເຣັດແລະເຊຣາ ເກີດຈາກ າງທາມາ ເປເຣັດມີບຸດຊາຍຊື່ເຮັດໂຣ , ເຮັດໂຣ ມີບຸດຊາຍຊື່ຣາມ.
4 ຣາມມີບຸດຊາຍຊື່ອາມີ າດາບ ອາມີ າດາບມີບຸດຊາຍຊື່ າໂຊ າໂຊ ມີບຸດຊາຍຊື່ຊັນໂມ .
5 ຊັ ໂມ ມີບຸດຊາຍຊື່ໂບອັດ ເກີດຈາກ າງຣາຮາບ ໂບອັດມີບຸດຊາຍຊື່ໂອເບັດ ເກີດຈາກ າງຣຸດ ໂອເບັດມີບຸດຊາຍຊື່
ເຢຊາຍ.
6 ເຢຊາຍມີບຸດຊາຍຊື່ດາວິດ ຜູ້ຊຶ່ງເປັ ກະສັດ.
ກະສັດດາວິດຊຶ່ງມີບຸດຊາຍຊື່ຊະໂລໂມ ຊຶ່ງເກີດຈາກນາງຊຶ່ງແຕ່ກ່ອ ເປັ ພັ ລະຍາຂອງອູຣີຢາ.
7 ກະສັດຊະໂລໂມ ຊຶ່ງມີບຸດຊາຍຊື່ໂຣໂບອາມ ໂຣໂບອາມມີບຸດຊາຍຊື່ອະບີຢາ ອະບີຢາມີບຸດຊາຍຊື່ອາຊາ.
8 ອາຊາມີບຸດຊາຍຊື່ຢາໂຮຊະຟາດ ຢາໂຮຊະຟາດມີບຸດຊາຍຊື່ໂຢຣາມ ໂຢຣາມມີບຸດຊາຍຊື່ໂອຊີຢາ.
9 ໂອຊີຢາມີບຸດຊາຍຊື່ໂຢທາມ ໂຢທາມມີບຸດຊາຍຊື່ອາຂາດ ອາຂາດມີບຸດຊາຍຊື່ເຮເຊກີຢາ.
10 ເຮເຊກີຢາມີບຸດຊາຍຊື່ມາ າເຊ ມາ າເຊມີບຸດຊາຍຊື່ອາໂມ ອາໂມ ມີບຸດຊາຍຊື່ໂຢຊີຢາ.
11 ໂຢຊີຢາມີບຸດຊາຍຊື່ເຢຄໍ ຢາ ກັບພວກອ້າຍ ້ອງຂອງຕົ ເກີດໃ ເວລາຖືກກວາດໄປຍັງກຸງບາບີໂລ .
12 ຄັ ຖືກກວາດໄປຍັງກຸງບາບີໂລ ແລ້ວ ເຢຄໍ ຢາກໍມີບຸດຊາຍຊື່ຊະອັ ທີເອັ ຊະອັ ທີເອັ ມີບຸດຊາຍຊື່ສະຣູບາ
ເບັ .
13 ສະຣູບາເບັ ມີບຸດຊາຍຊື່ອະບີອຸດ ອະບີອຸດມີບຸດຊາຍຊື່ເອັ ຢາກິມ ເອັ ຢາກິມມີບຸດຊາຍຊື່ອາໂຊ .
14 ອາໂຊ ມີບຸດຊາຍຊື່ຊາໂດກ ຊາໂດກມີບຸດຊາຍຊື່ອາຂິມ ອາຂິມມີບຸດຊາຍຊື່ເອັ ລີອຸດ.
15 ເອັ ລີອຸດມີບຸດຊາຍຊື່ເອັ ເລອາຊາ ເອັ ເລອາຊາມີບຸດຊາຍຊື່ມັດທາ ມັດທາ ມີບຸດຊາຍຊື່ຢາໂຄບ.
16 ຢາໂຄບມີບຸດຊາຍຊື່ໂຢເຊບ ຜູ້ເປັ ສາມີຂອງ າງມາຣີອາ ພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ ກໍຊົງບັງເກີດມາຈາກ
າງມາຣີອາຜູ້ ີ້.
17 ດັ່ງນັ້ນ ັບຕັ້ງແຕ່ອັບຣາຮາມລົງມາຈົ ເຖິງກະສັດດາວິດຈຶ່ງເປັ ສິບສີ່ຊົ່ວຄົ ັບຕັ້ງແຕ່ກະສັດດາວິດຈົ ເຖິງຄາວ
ຖືກກວາດໄປຍັງກຸງບາບີໂລ ເປັ ເວລາສິບສີ່ຊົ່ວຄົ ແລະ ັບຕັ້ງແຕ່ຄາວຖືກກວາດໄປຍັງກຸງບາບີໂລ ຈົ ເຖິງພຣະຄຣິດ
ເປັ ເວລາສິບສີ່ຊົ່ວຄົ .

ພຣະກຳເ ີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

(ລກ 2:1-7)

18 ເລື່ອງພຣະກຳເ ີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເປັ ດັ່ງນີ້: ຄື າງມາຣີອາຜູ້ເປັ ມາ ດາຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນ ໄດ້ເປັນຄູ່ໝັ້ນ
ກັບໂຢເຊບແລ້ວ ກ່ອ ເວລາເຂົາໄດ້ເປັ ຄູ່ຜົວເມຍກັ ກໍປະກົດວ່າ າງມີທ້ອງແລ້ວດ້ວຍລິດເດດພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ.
19 ຝ່າຍໂຢເຊບຜູ້ເປັ ຄູ່ໝັ້ນຂອງ າງເປັ ຄົ ມີສິ ທຳ ແຕ່ປາ ນັ້ນເພິ່ນບໍ່ຢາກໃຫ້ເລື່ອງນີ້ເປັ ທີ່ອັບອາຍຂາຍໜ້າແກ່
ນາງ ຈຶ່ງຕັດສິ ໃຈວ່າຈະຖອ ໝັ້ນເສຍຢ່າງລັບໆ.

20 ແຕ່ເມື່ອໂຢເຊບຍັງຄຶດໃ ເລື່ອງນີ້ຢູ່ ກໍມີເທວະດາຕົນໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້ າມາປະກົດແກ່ໂຢເຊບໃ ຄວາມຝັ ວ່າ,
"ໂຢເຊບບຸດດາວິດເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຢ້າ ທີ່ຈະຮັບ າງມາຣີອາມາເປັ ເມຍຂອງເຈົ້ າເພາະວ່າຜູ້ຊຶ່ງປະຕິສົ ທິໃ ທ້ອງຂອງ າງ
ກໍເປັ ໂດຍເດດພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ.
21 າງຈະປະສູດບຸດ ແລ້ວເຈົ້ າຈົ່ງຖວາຍ າມທ່າ ວ່າ 'ເຢຊູ' ເພາະວ່າທ່າ ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ຈະເປັ ຜູ້ໂຜດໄພ່ພົ ຂອງຕົ
ໃຫ້ລອດພ□ຈາກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ."
22 ກາ ທັງປວງນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຈະໃຫ້ສຳເລັດ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້ າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍຜູ້ປະກາດພຣະທຳວ່າ.
23 "ເບິ່ງແມ, ຍິງພົມຈະລີນັ້ນຈະມີທ້ອງແລະປະສູດບຸດຄົ ໜຶ່ງ, ແລະເຂົາຈະເອີ້ນຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ 'ເອມາ ູເອນ'" (ແປວ່າ
"ພຣະເຈົ້ າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາທັງຫລາຍ").
24 ເມື່ອໂຢເຊບຕື່ນຂຶ້ນກໍເຮັດຕາມຄຳທີ່ເທວະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້ າສັ່ງນັ້ນ ຄືຮັບເອົາ າງມາຣີອາມາເປັ ພັ ລະຍາ
ຂອງຕົ .
25 ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບ າງຈົ ປະສູດບຸດຊາຍແລ້ວ ແລະໂຢເຊບໄດ້ເອີ້ນຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ "ເຢຊູ".

ບົດທີ 2

ພວກໂຫຣາຈາ ມາຈາກທິດຕາເວັ ອອກ

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງປະສູດຢູ່ບ້າ ເບດເລເຮັມແຂວງຢູດາຍໃ ສະໄໝຂອງກະສັດເຮໂຣດ ເບິ່ງແມ, ມີພວກໂຫຣາ
ຈາ ຈາກທິດຕາເວັ ອອກມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ.
2 ຖາມວ່າ, "ກຸມມາ ຜູ້ເກີດມາເປັ ກະສັດຂອງຊາດຢິວນັ້ນຢູ່ທີ່ໃດ ເພາະເຮົາໄດ້ເຫັ ດາວຂອງທ່າ ປະກົດຂຶ້ນ
ເຮົາຈຶ່ງມາເພື່ອຈະຂາບໄຫວ້ທ່ານ."
3 ຄັ ກະສັດເຮໂຣດຊົງໄດ້ຍິ ດັ່ງນີ້ແລ້ວກໍຫວຸ້ ວາຍພຣະໄທ ທັງໄທກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍພ້ອມກັ ຫວຸ້ ວາຍດ້ວຍ.
4 ເມື່ອກະສັດຊົງຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມບັ ດາປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ກັບພວກ ັກທຳຂອງປະຊາຊົ   ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ,
"ຜູ້ເປັ ພຣະຄຣິດນັ້ນຈະບັງເກີດຢູ່ທີ່ໃດ."
5 ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ໃນບ້າ ເບດເລເຮັມແຂວງຢູດາຍເພາະຜູ້ປະກາດພຣະທຳໄດ້ຂຽ ໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ,
6 'ບ້ານເບດເລເຮັມໃ ແຜ່ ດິ ຢູດາຍເອີຍ
ເຈົ້ າກໍບໍ່ແມ່ ຜູ້ເລັກ ້ອຍທີ່ສຸດ
ໃ ຖ້າມກາງພວກເຈົ້   າຍຂອງຢູດາຍ
ເພາະວ່າເຈົ້   າຍຜູ້ໜຶ່ງຈະອອກມາຈາກເຈົ້
ຜູ້ຊຶ່ງຈະປົກຄອງອິສຣາເອ ໄພ່ພົ ຂອງເຮົາ'."
7 ແລ້ວເຮໂຣດໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກໂຫຣາຈາ ເຂົ້ າມາເປັ ກາ ລັບ ຊົງຖາມເຂົາໄດ້ຄວາມຖ້ວ ຖີ່ເຖິງເວລາທີ່ດາວນັ້ນ
ໄດ້ປະກົດຂຶ້ນ.
8 ແລ້ວກະສັດໄດ້ຊົງໃຫ້ພວກໂຫຣາຈາ ໄປຍັງບ້າ ເບດເລເຮັມສັ່ງວ່າ, "ຈົ່ງໄປຄ□ຫາກຸມມາ ນັ້ນດ້ວຍຄັກແນ່ ເມື່ອພົບ
ແລ້ວຈົ່ງກັບມາບອກເຮົາເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ໄປຂາບໄຫວ້ທ່າ ເໝືອ ກັນ."
9 ເມື່ອພວກໂຫຣາຈາ ໄດ້ຍິ ຄຳສັ່ງດັ່ງນີ້ກໍພາກັ ອອກໄປ ເບິ່ງແມ, ດາວທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັ ເມື່ອປະກົດຂຶ້ນນັ້ນກໍໄດ້ ຳໜ້າ
ເຂົາໄປ ຈົ ມາຢຸດຢູ່ຊື່ສະຖາ ທີ່ກຸມມາ ຢູ່ນັ້ນ.
10 ເມື່ອພວກໂຫຣາຈາ ໄດ້ເຫັ ດາວນັ້ນແລ້ວກໍມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິ ດີອັ ໃຫຍ່.
11 ຄັ ເຂົ້ າໄປໃ ເຮືອ ກໍພົບກຸມມາ ກັບ າງມາຣີອາມາ ດາຂອງເພິ່ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງກົ້ ລົງຂາບໄຫວ້ກຸມມາ ນັ້ນ
ແລ້ວໄຂຫີບເອົາຊັບຂອງເຂົາອອກມາຖວາຍແກ່ກຸມມາ ເປັ ເຄື່ອງໂຄລົບ ຄື ຄຳ, ກຳຍາ , ແລະຢາງໄມ້ຫອມ.
12 ພຣະເຈົ້ າຊົງເຕືອ ເຂົາທາງຄວາມຝັ ບໍ່ໃຫ້ກັບໄປເຝົ້ າເຮໂຣດ ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກັບໄປຍັງເມືອງຂອງຕົ ໂດຍທາງອື່ນ.

ໂຢເຊບພາກຸມມາ ໄປປະເທດເອຢີບ

13 ເມື່ອເຂົາໄປແລ້ວ ເບິ່ງແມ, ມີເທວະດາຕົ ໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດແກ່ໂຢເຊບທາງຄວາມຝັ ແລ້ວ
ກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນພາກຸມມາ ແລະມາ ດາໜີໄປຍັງປະເທດເອຢີບ ແລ້ວຄອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົ ກວ່າເຮົາຈະບອກເຈົ້າເພາະ
ວ່າເຮໂລດຈະຊອກຫາກຸມມາ ເພື່ອຈະປະຫາ ຊີວິດເສຍ."
14 ໂຢເຊບໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວພາກຸມມາ ແລະມາ ດາໜີໄປຍັງປະເທດເອຢີບໃ ເວລາກາງຄື ແລະໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົ ເຮໂລດ
ສິ້ນພຣະຊົ ແລ້ວ.
15 ກາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອຈະໃຫ້ສຳເລັດ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທຳວ່າ, "ເຮົາໄດ້
ເອີ້ນບຸດຂອງເຮົາອອກມາຈາກປະເທດເອຢີບ."

ກາ ປະຫາ ຊີວິດພວກເດັກ ້ອຍ

16 ຄັ ເຮໂຣດຊົງເຫັ ວ່າພວກໂຫຣາຈາ ຫລອກລວງຕົ ກໍຊົງຮ້າຍຫລາຍ ຈຶ່ງໃຊ້ຄົ ໄປຂ້າເດັກ ້ອຍຜູ້ຊາຍທັງໝົດ
ໃ ບ້າ ເບດເລເຮັມແລະທີ່ໃກ້ຄຽງທົ່ວໄປ ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸສອງຂວບລົງມາ ຊຶ່ງພໍດີກັບເວລາທີ່ກະສັດຊົງຊາບຈາກພວກໂຫ
ຣາຈາ ນັ້ນ.
17 ເມື່ອນັ້ນກໍສຳເລັດຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍເຢເຣັມຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳວ່າ,
18 "ໄດ້ຍິ ສຽງໃ ບ້າ ຣາມາ
ເປັ ສຽງຮ້ອງໄຫ້ແລະສຽງໂອຍຮ່ຳໄຮ
ຄື າງຣາເຊ ຮ້ອງໄຫ້ ່າລູກທັງຫລາຍຂອງຕົ
າງບໍ່ຮັບຟັງຄວາມເລົ້າໂລມເພາະລູກນັ້ນບໍ່ມີແລ້ວ."

ໂຢເຊບພາກຸມມາ ກັບຄື ແຜ່ ດິ ອິສຣາເອ

19 ຄັ ເຮໂຣດສິ້ນພຣະຊົ ແລ້ວ ມີເທວະດາຕົ ໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າມາປະກົດແກ່ໂຢເຊບ ທາງຄວາມຝັ ທີ່ປະ
ເທດເອຢີບ.
20 ສັ່ງວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນພາກຸມມາ ກັບມາ ດາໄປຍັງແຜ່ ດິ ອິສຣາເອ ເພາະຜູ້ທີ່ຊອກຫາຈະປະຫາ ຊີວິດກຸມມາ ນັ້ນ
ຕາຍແລ້ວ."
21 ໂຢເຊບຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນພາກຸມມາ ກັບມາ ດາມາຍັງແຜ່ ດິ ອິສຣາເອ .
22 ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຍິ ຂ່າວວ່າ ອາເຄລາວໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແຂວງຢູດາຍແທ ເຮໂຣດຜູ້ເປັ ບິດາ ໂຢເຊບກໍຢ້າ ບໍ່ກ້າໄປທີ່ນັ້ນ
ແລະເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳເຕືອ ຈາກພຣະເຈົ້າທາງຄວາມຝັ ໂຢເຊບກໍເລີຍໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ.
23 ຈຶ່ງໄປອາໃສຢູ່ເມືອງໜຶ່ງຊື່ນາຊາເຣັດ ເພື່ອຈະສຳເລັດຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທຳວ່າ, "ທ່ານຈະຖືກ
ເອີ້ນວ່າ 'ໄທ າຊາເຣັດ'."

ບົດທີ 3

ກາ ປະກາດຂອງໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ

(ມຣກ1:1-8; ລກ 3:1-9, 15-17; ຢຮ1:19-28)

1 ຄາວນັ້ນໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕມາປະກາດໃ ປ່າແຂວງຢູດາຍວ່າ,
2 "ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ເພາະວ່າລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ."
3 ແມ່ ໂຢຮັ ຜູ້ນີ້ແຫລະທີ່ເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ,
"ສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃ ປ່າວ່າ

‘ຈົ່ງຈັດແຈງທາງແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັ ເຈ□
ຈົ່ງເຮັດທີ ທາງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊື່ໄປ’.”

4 ໂຢຮັ ຜູ້ນີ້ ຸງເສື້ອຜ້າເຮັດດ້ວຍຂົ ໂອດໂອ, ໃຊ້ສາຍໜັງຮັດແອວ, ອາຫາ ຂອງເພິ່ນຄືຕັກແຕ ແລະ ້ຳເຜິ້ງປ່າ.

5 ຂະ ະນັ້ນໄທກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະຄົ ທົ່ວແຂວງຢູດາຍ ແລະຄົ ທັງປວງທີ່ຢູ່ຕາມລຳ ້ຳຢໍດາເ ກໍອອກໄປຫາໂຢຮັ .

6 ພວກເຂົາໄດ້ສາລະພາບຄວາມຜິດບາບຂອງຕົ ແລະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກໂຢຮັ ໃ ແມ່ ້ຳຢໍດາເ .

7 ຄັ ໂຢຮັ ເຫັ ພວກຟາລິຊາຍແລະພວກຊາດູກາຍ ພາກັ ມາຈຳ ວ ຫລວງຫລາຍເພື່ອຈະຮັບບັບຕິສະມາ ເພິ່ນ
ຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ອ້າຍຊາດງູຮ້າຍເຮີຍ, ໃຜໄດ້ບອກສູໃຫ້ປີບໜີຈາກພຣະພິໂລດທີ່ຈວ ຈະມາເຖິງນັ້ນ.

8 ເຫດສັ ນັ້ນຈົ່ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຜົ ສົມກັບກາ ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່.

9 ແລະຢ່າຕັ້ງ ິກໃ ໃຈວ່າ ‘ພວກເຮົາມີອັບຣາຮາມເປັ ພໍ່ເຄົ້າ’ ເພາະເຮົາບອກພວກສູວ່າພຣະເຈ□ຊົງລິດອາດຈະບັ
ດາ ໃຫ້ລູກຫລາ ເກີດຂຶ້ນແກ່ອັບຣາຮາມຈາກກ້ອ ຫີ ເຫລົ່ານີ້ກໍໄດ້.

10 ບັດນີ້ຂວາ ວາງໄວ້ທີ່ເຫງ□□ໄມ້ແລ້ວ ສັ ນັ້ນໄມ້ທຸກຕ□ທີ່ບໍ່ເກີດຜົ ດີຈະຖືກປ້ຳແລ້ວໂຍ ຖິ້ມໃສ່ໄຟເສຍ.

11 “ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາໃຫ້ພວກສູຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍ ້ ໝາຍເຖິງການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ກໍແມ່ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຈະມາ
ພາຍຫລັງເຮົາກໍມີລິດກວ່າເຮົາອີກ, ຊຶ່ງເຮົາບໍ່ສົມຄວ ຈະຈັບເກີບຂອງເພິ່ນໄປ ຝ່າຍຜູ້ນັ້ນຈະໃຫ້ພວກສູຮັບບັບຕິສະມາ
ດ້ວຍພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ ແລະດ້ວຍໄຟ.

12 ມືຂອງຜູ້ນັ້ນຖືດ□ຟັດເຂົ້າ ເພິ່ນຈະເຮັດລາ ເຂ□ຂອງຕົ ໃຫ້ກ້ຽງດີ ແລະຈະຮວບຮວມເຂ□ເມັດດີຂອງຕົ ມາໃສ່ໄວ້ໃ
ເລ□ແຕ່ເຂ□ລີບນັ້ນ ເພິ່ນຈະເຜົາເສຍດ້ວຍໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ.”

ພຣະເຢຊູຊົງຮັບບັບຕິສະມາ

(ມຣກ 1:9-11; ລກ 3:21-22)

13 ແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຈາກແຂວງຄາລີເລມາຫາໂຢຮັ ທີ່ແມ່ ້ຳຢໍດາເນ ເພື່ອຈະຮັບບັບຕິສະມາຈາກເພິ່ນ.

14 ແຕ່ໂຢຮັ ທູ ຫ້າມພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າ ້ອຍຕ້ອງກາ ຈະຮັບບັບຕິສະມາຈາກທ່າ ແລ້ວທ່າ ຈະມາຫາຂ້າ ້ອຍຫລື.”

15 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຕອບໂຢຮັ ວ່າ, “ບັດນີ້ຈົ່ງຍອມເທີ ເພາະສົມຄວ ທີ່ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງນີ້ໃຫ້ຖືກກັບຄວາມຊອບທຳທຸກ
ປະການ” ແລ້ວໂຢຮັ ກໍຍອມ.

16 ຄັ ພຣະອົງຊົງຮັບບັບຕິສະມາ ແລ້ວກໍສະເດັດຂຶ້ນຈາກ ້ຳທັ ທີ ແລ້ວເບິ່ງແມ, ທ້ອງຟ້າກໍໄຂອອກ [ແກ່ພຣະອົງ]
ແລະພຣະອົງຊົງເຫັ ພຣະວິ ຍາ ຂອງພຣະເຈ□ໝືອ ດັ່ງ ົກເຂົາສະເດັດລົງມາສະຖິດຢູ່ເທິງພຣະອົງ.

17 ແລະເບິ່ງແມ, ມີພຣະສຸລະສຽງຈາກຟ້າສະຫວັ ຊົງກ່າວວ່າ, “ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັ ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ເຮົາຊອບໃຈຫລາຍໃ
ທ່າ .”

ບົດທີ 4

ມາ ທົດລອງພຣະເຢຊູ

(ມຣກ 1:12-13; ລກ 4:1-13)

1 ຕໍ່ມາພຣະວິ ຍາ ໄດ້ຊົງພາພຣະເຢຊູເຂ□ໄປໃ ປ່າ ເພື່ອພະຍາມາ ຈະໄດ້ທົດລອງພຣະອົງ.

2 ເມື່ອພຣະອົງຊົງອົດອາຫາ ເປັ ເວລາສີ່ສິບວັ ສີ່ສິບຄື ແລ້ວຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍຊົງຢາກອາຫາ .

3 ສ່ວ ຜູ້ທົດລອງມາຫາພຣະອົງທູ ວ່າ, “ຖ້າທ່າ ເປັ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງສັ່ງກ້ອ ຫີ ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ກາຍເປັ ອາ
ຫານ.”

4 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ມີຄຳຊຽ ໄວ້ໃ ພຣະຄຳພີວ່າ ‘ມະ ຸດຈະບໍ່ລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍອາຫາ ສິ່ງດຽວ ແຕ່ລ້ຽງດ້ວຍພຣ
ະທຳທຸກຂໍ້ທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ’.”
5 ແລ້ວພະຍາມາ ກໍພາພຣະອົງໄປຍັງ ະຄອ ອັ ສັກສິດ ແລະໃຫ້ພຣະອົງປະທັບຢູ່ເທິງຫລັງຄາພຣະວິຫາ .
6 ແລ້ວທູ ພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າທ່າ ເປັ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈ□ຈົ່ງໂຕ ລົງເບິ່ງດູ ເພາະມີຄຳຊຽ ໄວ້ໃ ພຣະຄຳພີວ່າ,

‘ພຣະເຈ□ຈະຊົງຮັບສັ່ງພວກເທວະດາຂອງພຣະອົງ

ກ່ຽວກັບເລື່ອງທ່າ

ແລະ

‘ມືຂອງເທວະດາເຫລົ່ານັ້ນຈະຮັບທ່າ ໄວ້

ຢ້າ ວ່າຕີ ຂອງທ່າ ຈະຕຳຫີນ’.”

7 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ມີຄຳຊຽ ໄວ້ໃ ພຣະຄຳພີອີກວ່າ, ‘ຢ່າທົດລອງພຣະອົງຜູ້ເປັ ພຣະເຈ□ຂອງທ່ານ’.”
8 ອີກເທື່ອໜຶ່ງພະຍາມາ ໄດ້ພາພຣະອົງຂຶ້ນເມືອເທິງພູສູງໆ ແລະໄດ້ສະແດງບັ ດາລາຊະແຜ່ ດິ ໃ ໂລກ ທັງສະຫງ່າ
ລາສີຂອງລາຊະແຜ່ ດິ ເຫລົ່ານັ້ນຊີ້ໃຫ້ພຣະອົງເຫັ .
9 ແລ້ວໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າທ່າ ຈະຂາບລົງໄຫວ້ເຮົາ ເຮົາຈະເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ.”
10 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບມັ ວ່າ, “ອ້າຍຊາຕາ ເຮີຍ, ຈົ່ງໜີໄປເສຍ ເພາະມີຄຳຊຽ ໄວ້ໃ ພຣະຄຳພີວ່າ,

‘ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ພຣະອົງຜູ້ເປັ ພຣະເຈ□ຂອງເຈ□

ແລະປະຕິບັດພຣະອົງແຕ່ຜູ້ດຽວ’.”

11 ແລ້ວພະຍາມາ ຈຶ່ງໜີຈາກພຣະອົງໄປ ແລະເບິ່ງແມ, ມີພວກເທວະດາມາປະຕິບັດຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕ□ປ່າວປະກາດໃ ແຂວງຄາລີເລ

(ມຣກ 1:14-15; ລກ4:14-15)

12 ຄັ ພຣະເຢຊູຊົງຊາບຂ່າວວ່າໂຢຮັ ຖືກຈັບໄວ້ແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດອອກໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ.
13 ແລ້ວຍ້າຍທີ່ປະທັບຈາກເມືອງ າຊາເຣັດໄປຢູ່ເມືອງກາເປ າອູມ ຊຶ່ງຢູ່ຣິມທະເລສາບໃ ເຂດແດ ຊາບູໂລ ແລະ
ເ ັບທາລີ.
14 ເພື່ອພຣະທຳທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳຈະໄດ້ສຳເລັດຄື.

15 “ແຂວງຊາບູໂລ ແລະແຂວງເ ັບທາລີ

ຕາມທາງທະເລຟາກແມ່ ້ຳຢໍດາເ ພຸ້

ຄືແຂວງຄາລີເລແຫ່ງບັ ດາປະຊາຊາດ.

16 ພົ ລະເມືອງຜູ້ນັ່ງຢູ່ໃ ຄວາມມືດ

ໄດ້ເຫັ ຄວາມສະຫວ່າງອັ ໃຫຍ່

ແລະຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ໃ ແດ ແລະເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍ

ແສງສະຫວ່າງກໍສ່ອງຂຶ້ນເທິງເຂົາແລ້ວ.”

17 ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕ□ປ່າວປະກາດວ່າ, “ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ເພາະລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ໄດ້ມາໃກ້
ແລ້ວ.”

ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເອົາສາວົກສີ່ຄົ

(ມຣກ 1:16-20; ລກ 5:1-11)

18 ຂະ ະທີ່ພຣະອົງສະເດັດລຽບຕາມແຄມທະເລສາບຄາລີເລ ກໍຊົງທອດພຣະເ ດເຫັ ອ້າຍ ້ອງສອງຄົ ຄືຊີໂມ
ທີ່ເອີ້ນວ່າເປໂຕກັບອັ ເດອາ ້ອງຊາຍຂອງຕົ ກຳລັງຖີ້ມມອງລົງ ້ໍທະເລເພາະວ່າເຂົາເປັ ຊາວຫາປາ.
19 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງຕາມເຮົາມາແລະເຮົາຈະບັ ດາ ໃຫ້ພວກເຈົ□ເປັ ຜູ້ຫາຄົນ."
20 ໃ ທັ ໃດນັ້ນເຂົາກໍປະມອງແລ້ວຕາມພຣະອົງໄປ.
21 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຕໍ່ໄປກໍທອດພຣະເ ດເຫັ ອ້າຍ ້ອງອີກສອງຄົ ຄືຢາໂກໂບລູກເຊເບດາຍກັບໂຢຮັ ້ອງຊາຍ
ຂອງຕົ ກຳລັງຝູງມອງຢູ່ໃ ເຮືອກັບເຊເບດາຍພໍ່ຂອງເຂົາພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນເອົາເຂົາ.
22 ໃ ທັ ໃດນັ້ນເຂົາທັງສອງກໍປະເຮືອແລະລາພໍ່ຂອງເຂົາຕາມພຣະອົງໄປ.

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດປວງຊົ ໃຫ້ດີພະຍາດ

(ລກ 6:17-19)

23 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປທົ່ວແຂວງຄາລີເລ ຊົງສັ່ງສອ ໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາຂອງເຂົາ ຊົງປະກາດຂ່າວປະ
ເສີດເລື່ອງລາຊະອາ າຈັກນັ້ນ ແລະຊົງໂຜດພົ ລະເມືອງທີ່ເຈັບໄຂ້ໄດ້ພະຍາດທຸກຢ່າງໃຫ້ດີໝົດ.
24 ກິດຕິສັບຂອງພຣະອົງກໍຊ່າລືໄປທົ່ວປະເທດຊີເຣຍ ເຂົາຈຶ່ງພາຄົ ປ່ວຍໄຂ້ໄດ້ພະຍາດຕ່າງໆ, ຄົ ທີ່ທົ ທຸກທໍລະ
ມາ , ຄົ ທີ່ຜີເຂົ□ສິງ, ຄົ ບ້າໝູແລະຄົ ເປັ ເປ້ຍມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາດີທຸກຄົ .
25 ແລະມີຄົ ໝູ່ໃຫຍ່ມາຈາກແຂວງຄາລີເລ, ຈາກແຂວງເດກາໂປລີ, ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຈາກແມ່ ້ໍຢໍດາເ
ຟາກນັ້ນຕິດຕາມພຣະອົງໄປ.

ບົດທີ 5

ພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕ□ເທດສະໜາຢູ່ຈ້າຍພູ

(ມທ 5-7)

ເລື່ອງຄວາມສຸກ

(ລກ 6:20-23)

1 ເມື່ອທອດພຣະເ ດເຫັ ຄົ ຫລວງຫລາຍດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງກໍສະເດັດຂຶ້ນພູເມື່ອປະທັບລົງແລ້ວພວກສາວົກກໍເຂົ□ມາ
ເຝົ□
2 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໄຂພຣະໂອດ[ກ] ຕັ້ງຕ□ສັ່ງສອ ເຂົາວ່າ,
3 "ຜູ້ໃດທີ່ຍາກຈົ ຝ່າຍຈິດວິ ຍາ ກໍເປັ ສຸກ
ເພາະວ່າແຜ່ ດິ ສະຫວັ ເປັ ຂອງຜູ້ນັ້ນ.
4 ຜູ້ໃດໂສກເສົ□ກໍເປັ ສຸກ
ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບກາ ຊົງເລົ□ໂລມ.
5 ຜູ້ໃດມີໃຈອ່ອ ຫວາ ກໍເປັ ສຸກ
ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບແຜ່ ດິ ໂລກເປັ ມໍລະດົກ.
6 ຜູ້ໃດອຶດຫິວຄວາມຊອບທຳກໍເປັ ສຸກ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ□ຈະຊົງໃຫ້ອີ່ມບໍລິບູ .
7 ຜູ້ໃດມີໃຈກະລຸ າກໍເປັ ສຸກ
ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພຣະກະລຸ າຕອບ.
8 ຜູ້ໃດມີໃຈບໍລິສຸດກໍເປັ ສຸກ
ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ເຫັ ພຣະເຈົ□

9 ຜູ້ໃດສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກກໍເປັ ສຸກ
ເພາະພຣະເຈົາຈະຊົງເອີ້ນຜູ້ນັ້ນວ່າເປັ ບຸດ.
10 ຜູ້ໃດຖືກຂົ່ມເຫງເພາະເຫັ ແກ່ຄວາມຊອບທຳກໍເປັ ສຸກ
ເພາະວ່າແຜ່ ດິ ສະຫວັ ເປັ ຂອງຜູ້ນັ້ນ.
11 "ເມື່ອເຂົາຈະຕິຕຽ ຂົ່ມເຫງ ິ ທາວ່າຮ້າຍທ່າ ທັງຫລາຍ ເປັ ຄວາມບໍ່ຈິງທຸກຢ່າງ ເພາະເຫັ ແກ່ເຮົາ ພວກທ່າ
ກໍເປັ ສຸກ.
12 ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິ ດີ ເພາະວ່າບຳເໜັດຂອງທ່າ ທັງຫລາຍມີບໍລິບູ ໃ ສະຫວັ ເໜືອ ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຂົາໄດ້ຂົ່ມເຫງຜູ້
ປະກາດພຣະທຳທີ່ຢູ່ກ່ອ ທ່າ ທັງຫລາຍ.

ເລື່ອງເກືອແລະຄວາມສະຫວ່າງ

(ມຣກ 9:50; ລກ 14:34-35)

13 "ທ່ານທັງຫລາຍຄືເກືອສຳລັບໂລກ ແຕ່ຖ້າເກືອນັ້ນຈືດຈາງໄປແລ້ວ ຈະເຮັດໃຫ້ກັບເຄັມອີກໄດ້ຢ່າງໃດ ແຕ່ນັ້ນໄປກໍ
ບໍ່ມີປະໂຫຍດອັ ໃດ ມີແຕ່ຈະຖິ້ມເສຍໃຫ້ຄົ ຢຽບເທົ່ານັ້ນ.
14 "ພວກທ່າ ຄືແສງສະຫວ່າງສຳລັບໂລກ ເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງພູຈະບັງລັບໄວ້ບໍ່ໄດ້.
15 ບໍ່ທ່ອ ມີຜູ້ໃດເມື່ອໄຕ້ໂຄມແລ້ວເອົາບຸງມາກວບ ແຕ່ເຄີຍຕັ້ງໄວ້ເທິງຮອງຕີ ໂຄມແລະມັ ສ່ອງແຈ້ງໄປທົ່ວທຸກຄົ ທີ່
ຢູ່ໃ ເຮືອ ນັ້ນ.
16 ເໜືອ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່າ ຈົ່ງສ່ອງແຈ້ງແກ່ຄົ ທັງປວງ ເພື່ອວ່າ, ເມື່ອເຂົາເຫັ ກາ ດີທີ່ພວກທ່າ ເຮັດເຂົາຈະ
ໄດ້ສັ ລະເສີ ພຣະບິດາຂອງພວກທ່າ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ .

ເລື່ອງພຣະບັ ຍັດ

17 "ຢ່າຄຶດວ່າເຮົາມາລຶບລ້າງພຣະບັ ຍັດ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທຳເສຍ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາລຶບລ້າງ ແຕ່ມາເຮັດ
ໃຫ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວ .
18 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າ ຕາບໃດຟ້າແລະດິ ຍັງຕັ້ງຢູ່ ແມ່ ແຕ່ຈຸດຫລືຂີດໃດໆ ກໍຈະບໍ່ສູ ໄປຈາກພຣະ
ບັ ຍັດຈົ ກວ່າສິ່ງທັງປວງນັ້ນຈະໄດ້ເກີດຂຶ້ນຄົບຖ້ວ .
19 ເຫດສັ ນັ້ນຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ເລັກ ້ອຍທີ່ສຸດໃ ບັ ດາຄຳສັ່ງນີ້ເບົາບາງລົງ ທັງສອ ຄົ ອື່ນໃຫ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ
ພຣະເຈົາຈະຊົງເອີ້ນຜູ້ນັ້ນວ່າຜູ້ ້ອຍທີ່ສຸດໃນແຜ່ ດິ ສະຫວັ ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດແລະສອ ຕາມພຣະບັ ຍັດ ພຣະເຈົາ
ຈະຊົງເອີ້ນຜູ້ນັ້ນວ່າຜູ້ໃຫຍ່ໃ ແຜ່ ດິ ສະຫວັ .
20 ເພາະເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຖ້າກາ ຖືສິ ທຳຂອງທ່າ ບໍ່ລື່ນກວ່າກາ ຖືສິ ທຳຂອງພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລິ
ຊາຍ ພວກທ່າ ຈະເຂົາໄປໃ ແຜ່ ດິ ສະຫວັ ບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ.

ເລື່ອງຄວາມຄຽດຮ້າຍ

(ລກ 12:57-59)

21 "ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິ ຄຳຊຶ່ງກ່າວໄວ້ແກ່ຄົ ບູຮາ ວ່າ 'ຢ່າຂ້າຄົ ຖ້າຜູ້ໃດຂ້າຄົ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກພິພາກສາລົງ
ໂທດ'.
22 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ ເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ຜູ້ໃດຮ້າຍອ້າຍ ້ອງຂອງຕົ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກໂທດ ຜູ້ໃດຈະເວົາແກ່ອ້າຍ ້ອງ
ຂອງຕົ ວ່າ 'ອ້າຍໂງ່' ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດຈາກສາ ສູງ ຜູ້ໃດຈະເວົາວ່າ 'ອ້າຍບ້າ' ຜູ້ນັ້ນຈະມີໂທດເຖິງໄຟ ະ
ລົກ.

23 ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອທ່າ ກຳລັງ ຳເຄື່ອງຖວາຍມາເຖິງແທ່ ບູຊາ ແລ້ວລະ ິກຂຶ້ນໄດ້ວ່າ ທ່າ ມີຂໍ້ຂຸ້ ເຄືອງກັບອ້າຍ ້ອງຂອງ
ຕົ ດ້ວຍເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ.
24 ຈົ່ງວາງເຄື່ອງບູຊາໄວ້ຕໍ່ໜ້າແທ່ ນັ້ນກັບໄປຄື ດີກັບອ້າຍ ້ອງຜູ້ນັ້ນເສຍກ່ອ   ແລ້ວຈິ່ງມາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອງທ່າ .
25 ຈົ່ງຮີບປອງດອງກັບຄູ່ໂຈດຂອງຕົ ໃ ຂະ ະທີ່ຍັງຢູ່ກາງທາງ ຳກັ   ຢ້າ ວ່າໂຈດນັ້ນຈະມອບທ່າ ໄວ້ກັບຕຸລາການ
ແລະຕຸລາການ ຈະມອບທ່າ ໄວ້ກັບທຳມະໂຮງ ແລ້ວທ່າ ຈະໄດ້ຖືກຂັງໄວ້ໃ ຄຸກ.
26 ເຮົາບອກແກ່ທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທ່າ ຈະອອກຈາກທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ຈົ ກວ່າຈະໄດ້ໃຊ້ໜີ້ຈົ ຄົບທຸກອັດ.

ເລື່ອງກາ ຫລິ້ນຊູ້

27 “ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິ ຄຳທີ່ກ່າວໄວ້ວ່າ ‘ຢ່າຫລິ້ນຊູ້ສູ່ຜົວເມຍທ່ານ’
28 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຜູ້ໃດເບິ່ງແມ່ຍິງດ້ວຍໃຈກຳໜັດໃ ຍິງນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລິ້ນຊູ້ໃ ໃຈກັບຍິງນັ້ນ
ແລ້ວ.
29 ຖ້າຕາເບື້ອງຂວາຂອງທ່າ ເຮັດໃຫ້ຕົວຫລົງຜິດ ຈົ່ງຄວັດອອກຖິ້ມເສຍ ເພາະກາ ທີ່ເສຍອະໄວຍະວະສ່ວ ໜຶ່ງກໍ
ດີກວ່າໝົດທັງຕົວຈະຖືກຖິ້ມລົງໃ ໝໍ້ ະລົກ.
30 ແລະຖ້າມືເບື້ອງຂວາຂອງທ່າ ເຮັດໃຫ້ຫລົງຜິດ ຈົ່ງຕັດຖິ້ມເສຍ ເພາະກາ ທີ່ເສຍອະໄວຍະວະສ່ວ ໜຶ່ງກໍດີກວ່າໝົດ
ທັງຕົວຈະຕ້ອງຕົກໃ ໝໍ້ ະລົກ.

ເລື່ອງກາ ຢ່າຮ້າງ

(ມທ 19:9; ມຣກ 10:11-12; ລກ 16:18)

31 “ຍັງມີຄຳກ່າວໄວ້ວ່າ ‘ຖ້າຜູ້ໃດຈະປະຮ້າງເມຍຂອງຕົ   ກໍໃຫ້ເຮັດໜັງສືຢ່າຮ້າງໃຫ້ເມຍນັ້ນ’.
32 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຈະປະເມຍຂອງຕົ ເພາະເຫດອື່ນ ນອກຈາກກາ ຜິດກັບຊາຍອື່ນ
ກໍທໍ່ກັບວ່າຜູ້ນັ້ນເຮັດໃຫ້ຍິງນັ້ນຖືກຜິດໃ ຖາ ຫລິ້ນຊູ້ ແລະຖ້າຜູ້ໃດຈະຮັບຍິງຊຶ່ງປະຮ້າງຢ່າງນັ້ນມາເປັ ເມຍຜູ້ນັ້ນກໍຖືກ
ຜິດໃ ຖາ ຫລິ້ນຊູ້ເໝືອ ກັ .

ເລື່ອງກາ ສາບາ

33 “ອີກປະກາ ໜຶ່ງ ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິ ຄຳທີ່ກ່າວໄວ້ແກ່ຄົ ບູຮາ ວ່າ ‘ຢ່າເສຍຄຳສັດສາບາ   ຄຳສາບາ ທີ່ທ່າ
ຖວາຍຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າແລ້ວຕ້ອງຮັກສາໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນ’.
34 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຢ່າສາບາ ເລີຍ ໂດຍອ້າງເຖິງສະຫວັ ກໍດີ, ເພາະສະຫວັ ເປັ ລາຊະບັ
ລັງຂອງພຣະເຈົ້າ
35 ຫລືໂດຍອ້າງເຖິງແຜ່ ດິ ໂລກກໍດີ ເພາະແຜ່ ດິ ໂລກເປັ ທີ່ຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ຫລືໂດຍອ້າງເຖິງກຸງເຢຣູ
ຊາເລັມກໍດີ ເພາະກຸງເຢຣູຊາເລັມເປັ ທີ່ປະທັບຂອງພຣະມະຫາກະສັດ.
36 ຢ່າສາບາ ໂດຍອ້າງເຖິງຫົວຂອງຕົ   ເພາະທ່າ ຈະເຮັດໃຫ້ຜົມຂາວຫລືດຳຈັກເສັ້ນດຽວກໍບໍ່ໄດ້.
37 ແຕ່ຈົ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຂອງພວກທ່າ ເປັ ດັ່ງນີ້ ‘ແມ່ນ’ ກໍວ່າ ‘ແມ່ນ’ ‘ບໍ່ແມ່ນ’ ກໍວ່າ ‘ບໍ່ແມ່ນ’ ເພາະຄຳເວົ້າເກີ ນີ້ໄປມາ
ຈາກຄວາມຊົ່ວ[f].

ເລື່ອງກາ ຕອບແທ ແກ້ແຄ້

(ລກ 6:29-30)

38 “ພວກທ່າ ໄດ້ຍິ ຄຳທີ່ກ່າວໄວ້ວ່າ, ‘ຕາແທ ຕາ ແລະແຂ້ວແທ ແຂ້ວ’.

39 ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຢ່າຕໍ່ສູ້ກັບຄົ ຊົ່ວ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຕົບແກ້ມເບື້ອງຂວາຂອງທ່ານ ຈົ່ງປິ່ນແກ້ມເບື້ອງຊ້າຍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເໝືອ ກັ .
40 ຖ້າຜູ້ໃດຢາກຟ້ອງເອົາເສື້ອຊັ້ນໃ ຂອງທ່າ ໄປ ກໍຈົ່ງໃຫ້ເສື້ອຊັ້ນ ອກແກ່ເພິ່ນເໝືອ ກັ .
41 ຖ້າຜູ້ໃດຈະເກ ທ່າ ໃຫ້ຍ່າງໄປໜຶ່ງຫລັກ ກໍໃຫ້ທ່າ ໄປກັບເພິ່ນເຖິງສອງຫລັກ.
42 ຖ້າຜູ້ໃດຈະຂໍ ຈໍທ່າ ກໍຈົ່ງໃຫ້ ຢ່າປິ່ນຫລັງໃສ່ຜູ້ທີ່ຢາກຢືມຈາກທ່າ .

ເລື່ອງຄວາມຮັກຕໍ່ສັດຕູ

(ລກ 6:27-28, 32-36)

43   ທ່າ ທັງຫລາຍໄດ້ຍິ ຄຳທີ່ກ່າວໄວ້ວ່າ   'ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້າ ແລະຊັງສັດຕູ'
44 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງທ່ານ ຈົ່ງອ້ອ ວອ ສຳລັບຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫງທ່າ .
45 ເພື່ອທ່າ ທັງຫລາຍຈະເກີດເປັ ບຸດຂອງພຣະບິດາຂອງທ່າ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ   ເພາະພຣະອົງຊົງບັ ດາ ໃຫ້ດວງຕາເວັ ຂອງພຣະອົງຂຶ້ນສ່ອງສະຫວ່າງໃສ່ຄົ ຊົ່ວແລະຄົ ດີ ແລະຊົງໃຫ້ຝົ ຕົກໃສ່ຄົ ສິ ທຳກັບຄົ ບໍ່ມີສິ ທຳສະເໝີກັ .
46 ຖ້າແມ່ ວ່າທ່າ ຮັກຄົ ທັງຫລາຍທີ່ຮັກທ່າ   ທ່າ ຈະໄດ້ຮັບບຳເໜັດອັ ໃດ ເຖິງພວກເກັບພາສີກໍຍັງເຮັດຢ່າງນັ້ນບໍ່ແມ່ ຫລື.
47 ຖ້າທ່າ ຄຳ ັບພີ່ ້ອງຂອງຕົ ແຕ່ຝ່າຍດຽວ   ທ່າ ໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດລື່ນຄົ ອື່ນທັງປວງເຖິງຄົ ຕ່າງຊາດກໍຍັງເຮັດຢ່າງນັ້ນບໍ່ແມ່ ຫລື.
48 ເຫດສັ ນັ້ນທ່າ ທັງຫລາຍຕ້ອງເປັ ຄົ ດີທີ່ສຸດ ເໝືອ ຢ່າງພຣະບິດາຂອງທ່າ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ ຊົງເປັ ຜູ້ດີທີ່ສຸດ.

ບົດທີ 6

ເລື່ອງກາ ທາ

1   "ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າຖືສິ ກິ ທາ ເພື່ອອວດຄົ ອື່ນ ເພາະຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນທ່າ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບຳເໜັດຈາກພຣະບິດາຂອງທ່າ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ .
2   "ເຫດສັ ນັ້ນເມື່ອທ່າ ໃຫ້ທາ   ຢ່າເປົ່າແກໄປກ່ອ ໜ້າທ່າ   ເໝືອ ດັ່ງຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຄີຍເຮັດໃ ໂຮງທຳມະເຫດສະໜາແລະຕາມຖະໜົນ ເພື່ອໃຫ້ມະ ຸດສັ ລະເສີ   ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ, ເຂົາໄດ້ຮັບບຳເໜັດແລ້ວ.
3 ຝ່າຍພວກທ່ານ, ເມື່ອໃຫ້ທາ ຢ່າໃຫ້ມືຊ້າຍຮູ້ກາ ທີ່ມືຂວາກຳລັງເຮັດນັ້ນ.
4 ເພື່ອທາ ຂອງທ່າ ຈະໄດ້ເປັ ກາ ລັບ ແລະພຣະບິດາຂອງພວກທ່າ ຜູ້ຊົງເຫັ ໃ ທີ່ລັບລີ້ຈະຊົງໂຜດປະທາ ບຳເໜັດແກ່ທ່າ .

ເລື່ອງກາ ອ້ອ ວອ

(ລກ 11:2-4)

5   "ເມື່ອທ່າ ທັງຫລາຍອ້ອ ວອ ຢ່າເປັ ເໝືອ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ເພາະເຂົາຊອບຢື ອ້ອ ວອ ໃ ໂຮງທຳມະເຫດສະໜາແລະຕາມແຈຖະໜົນ ເພື່ອຈະໃຫ້ມະ ຸດເຫັ   ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຂົາໄດ້ຮັບບຳເໜັດແລ້ວ.

6 ແຕ່ຝ່າຍທ່ານ, ເມື່ອຈະອ້ອ ວອ ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃ ຫ້ອງ ຄັ ອັດປະຕູແລ້ວ ຈົ່ງອ້ອ ວອ ພຣະບິດາຂອງທ່າ ຜູ້ຊົງສະຖິດ
ໃ ທີ່ລັບລີ້ ແລ້ວພຣະບິດາຂອງທ່າ ຜູ້ຊົງເຫັ ໃ ທີ່ລັບລີ້ ຈະຊົງໂຜດປະທາ ບຳເໜັດແກ່ທ່າ .
7 "ແຕ່ເມື່ອທ່າ ອ້ອ ວອ ຢູ່ ຢ່າເວົ້າຊ້ຳຄຳເກົ່າເໝືອ ຄົ ຕ່າງຊາດເຄີຍເຮັດເພາະເຂົາຄຶດວ່າ ຖ້າເວົ້າຫລາຍຄຳພ
ຣະຈົ່ງຈະຊົງໂຜດຮັບຟັງ.
8 ສັ ນັ້ນຢ່າເຮັດຄືເຂົາ ເພາະວ່າສິ່ງໃດທີ່ທ່າ ຕ້ອງກາ ພຣະບິດາຂອງທ່າ ກໍຊົງຊາບກ່ອ ພວກທ່າ ທູ ຂໍ.
9 ເຫດສັ ນີ້ພວກທ່າ ຈົ່ງອ້ອ ວອ ຕາມຢ່າງນີ້ວ່າ,

'ຂ້າແດ່ພຣະບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ
ຜູ້ຊົງສະຖິດໃ ສະຫວັ
ຂໍໃຫ້ພຣະ າມຂອງພຣະອົງເປັ ທີ່ໂຄລົບບູຊາ.

10 ຂໍໃຫ້ພຣະລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະອົງມາຕັ້ງຢູ່
ຂໍໃຫ້ເປັ ໄປຕາມ ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງ
ໃ ສະຫວັ ເປັ ຢ່າງໃດ ກໍໃຫ້ເປັ ໄປຢ່າງນັ້ນທີ່ແຜ່ນດິ ໂລກ.

11 ຂໍຊົງໂຜດປະທາ ອາຫາ ປະຈຳວັ
ໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍໃ ກາລະວັ ນີ້.

12 ຂໍຊົງໂຜດຍົກໂທດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງ
ເໝືອ ຂ້າພຣະອົງຍົກໂທດ
ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ.

13 ແລະຂໍຢ່າພາຂ້າພຣະອົງເຂົ້າໄປໃ ກາ ທົດລອງ
ແຕ່ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກກາ ຊົ່ວຮ້າຍ[ກ]
[ເຫດວ່າລາຊະອາ າຈັກ, ລິດອຳ າດ, ແລະພຣະລັດສະໝີ
ກໍເປັ ຂອງພຣະອົງສືບໆ ໄປເປັ ິດ. ອາແມນ'.]

14 ເພາະວ່າຖ້າທ່າ ຍົກຄວາມຜິດຂອງເພື່ອນມະ ຸດ ພຣະບິດາຂອງທ່າ ຜູ້ຊົງສະຖິດໃ ສະຫວັ ຈະຊົງໂຜດຍົກຄວາມ
ຜິດຂອງທ່າ ດ້ວຍ.
15 ແຕ່ຖ້າທ່າ ບໍ່ຍົກຄວາມຜິດຂອງເພື່ອນມະ ຸດ ພຣະບິດາຂອງທ່າ ກໍຈະບໍ່ຊົງໂຜດຍົກຄວາມຜິດຂອງທ່າ ເໝືອ ກັ .

ເລື່ອງສິ ອົດອາຫາ

16 "ເມື່ອທ່າ ຖືສິ ອົດອາຫາ ຢ່າເຮັດໜ້າເສົ້າໝອງເໝືອ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ດ້ວຍວ່າເຂົາເຮັດໜ້າໝອງເພື່ອຈະໃຫ້
ມະ ຸດເຫັ ວ່າເຂົາຖືສິ ອົດອາຫາ ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຂົາໄດ້ຮັບບຳເໜັດແລ້ວ.
17 ແຕ່ຝ່າຍທ່ານ, ເມື່ອຖືສິ ອົດອາຫານ ຈົ່ງລ້າງໜ້າແລະເອົາ ້ຳມັ ທາຫົວ.
18 ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ມະ ຸດເຫັ ວ່າທ່າ ຖືສິ ອົດອາຫາ ແຕ່ໃຫ້ປະກົດແກ່ພຣະບິດາຂອງທ່າ ຜູ້ຊົງສະຖິດໃ ທີ່ລັບລີ້ ແລະ
ພຣະບິດາຂອງທ່າ ຜູ້ຊົງເຫັ ໃ ທີ່ລັບລີ້ ກໍຈະຊົງໂຜດປະທາ ບຳເໜັດແກ່ທ່າ .

ເລື່ອງຊັບສົມບັດໃ ສະຫວັ

(ລກ 12:33-34)

19 "ຢ່າຮິບໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ສຳລັບຕົ ໃ ໂລກ ຊຶ່ງເປັ ບ່ອ ມອດແລະຂີ້ໝ້ຽງກັດກິ ແລະເປັ ບ່ອ ທີ່ໂຈ ເຈາະ
ເຂົ້າລັກເອົາໄດ້.

20 ແຕ່ຈົ່ງຮີບໂຮມຊັບສົມບັດສຳລັບຕົ ໄວ້ໃ ສະຫວັ ບ່ອ ມອດແລະຂີ້ໝ້ຽງກັດກິ ບໍ່ໄດ້ ແລະທັງໂຈ ເຈາະແລະລັກ
ເອົາບໍ່ໄດ້.
21 ເພາະວ່າຊັບສົມບັດຂອງທ່າ ຢູ່ທີ່ໃດ ໃຈຂອງທ່າ ກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ.

ເລື່ອງຄວາມສະຫວ່າງຂອງຮ່າງກາຍ

(ລກ 11:34-36)

22 "ຕາເປັ ດວງສະຫວ່າງຂອງຮ່າງກາຍ ຖ້າຕາຂອງທ່າ ປົກກະຕິດີ ຮ່າງກາຍທຸກສ່ວ ກໍສະຫວ່າງດີ.
23 ແຕ່ຖ້າຕາຂອງທ່າ ບໍ່ປົກກະຕິດີ ຮ່າງກາຍທຸກສ່ວ ຂອງທ່າ ກໍມືດໄປ ເຫດສັ ນັ້ນ, ຖ້າຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃ ຕົວ
ຂອງທ່າ ມືດໄປ ຄວາມມືດນັ້ນຈະໜາທຶບພຽງໃດໜໍ.

ເລື່ອງພຣະເຈົ້າແລະເງິ ຄຳ

(ລກ 16:13)

24 "ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເປັ ຂ້າສອງເຈົ້າບ່າວສອງ າຍໄດ້ ເພາະຈະຊັງ າຍຜູ້ນີ້ແລະໄປຮັກ າຍຜູ້ນັ້ນ ຫລືຈະຕິດພັ
ກັບ າຍຜູ້ນີ້ແລະປະໝາດຜູ້ນັ້ນ ທ່ານຈະເປັ ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າແລະເປັ ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງເງິ ຄຳພ້ອມກັ ບໍ່ໄດ້.

ເລື່ອງຄວາມກະວົ ກະວາຍ

(ລກ 12:22-34)

25 "ດ້ວຍເຫດນັ້ນເຮົາຈຶ່ງບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຢ່າກະວົ ກະວາຍເຖິງຊີວິດຂອງຕົ ວ່າ ຈະກິ ຫຍັງ ຈະດື່ມຫຍັງ
ແລະຢ່າກະວົ ກະວາຍເຖິງຮ່າງກາຍຂອງຕົ ວ່າ ຈະ ຸ່ງຫຍັງ ຊີວິດກໍລື່ນກວ່າອາຫາ ບໍ່ແມ່ ຫລື ແລະຮ່າງກາຍກໍ
ລື່ນກວ່າເຄື່ອງ ຸ່ງຫົ່ມບໍ່ແມ່ ຫລື.
26 ຈົ່ງເບິ່ງ ົກປ່າ ມັ ບໍ່ໄດ້ຫວ່າ , ບໍ່ໄດ້ກ່ຽວ ບໍ່ໄດ້ເກັບໂຮມໃສ່ເລົ້າໄວ້ແຕ່ພຣະບິດາຂອງທ່າ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ
ກໍຍັງຊົງລ້ຽງ ົກນັ້ນ ພວກທ່າ ປະເສີດຫລາຍກວ່າ ົກບໍ່ແມ່ ຫລື.
27 ມີໃຜໃ ພວກທ່າ ໂດຍຄວາມກະວົ ກະວາຍອາດຕໍ່ຊີວິດຂອງຕົ ໃຫ້ຍາວອອກໄປອີກຈັກສອກໜຶ່ງໄດ້ຫລື.
28 ເປັ ສັ ໃດ ທ່າ ທັງຫລາຍຈຶ່ງກະວົ ກະວາຍເຖິງເຄື່ອງ ຸ່ງຫົ່ມ ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງດອກໄມ້ໃ ທົ່ງວ່າ ມັ ຈະເລີ ໃຫຍ່ຂຶ້ນ
ຢ່າງໃດ ມັ ບໍ່ໄດ້ເຮັດກາ , ບໍ່ໄດ້ເຂັ ຝ້າຍ.
29 ແຕ່ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ເຖິງແມ່ ກະສັດຊະໂລໂມນ, ເມື່ອບໍລິບູ ດ້ວຍສະຫງ່າລາສີ ກໍບໍ່ໄດ້ຊົງເຄື່ອງງາມທໍ່
ດອກໄມ້ເຫລົ່ານີ້ດອກໜຶ່ງ.
30 ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຕົກແຕ່ງຫຍ້າທີ່ທົ່ງຢ່າງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັ ຢູ່ມື້ນີ້ແລະມື້ໜ້າຕ້ອງຖືກຖິ້ມໃສ່ເຕົາໄຟ ໂອຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອ ້ອຍ
ເອີຍ, ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງຕົກແຕ່ງທ່າ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຫລື.
31 ເຫດສັ ນັ້ນຢ່າກະວົ ກະວາຍວ່າ 'ພວກເຮົາຈະກິ ຫຍັງ, ຈະດື່ມຫຍັງ ຫລືຈະ ຸ່ງຫົ່ມຫຍັງ'.
32 ເພາະວ່າພວກຕ່າງຊາດສະແຫວງຫາສິ່ງຂອງທັງປວງນີ້ ແຕ່ວ່າພຣະບິດາຂອງທ່າ ທັງຫລາຍຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ
ສະຫວັ ຊົງຊາບແລ້ວວ່າພວກທ່າ ຕ້ອງກາ ສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້.
33 ແຕ່ກ່ອ ອື່ນ, ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງສະແຫວງຫາລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ ແລະ
ພຣະອົງຈະຊົງເພີ້ມເຕີມສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ທ່າ .
34 ເຫດສັ ນັ້ນຢ່າກະວົ ກະວາຍເຖິງມື້ອື່ນ ເພາະວ່າມື້ອື່ນຄົງມີກາ ກະວົ ກະວາຍສຳລັບມັ ເອງ ຄວາມທຸກໃ ວັ ໃດ
ກໍພໍແລ້ວໃ ວັ ນັ້ນ.

ບົດທີ 7

ເລື່ອງກາ ກ່າວໂທດຜູ້ອື່ນ

(ລກ 6:37- 38, 41-42)

1 "ຢ່າກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາເພື່ອພຣະເຈ□ຈະບໍ່ຊົງກ່າວໂທດໃສ່ທ່າ .

2 ເພາະວ່າທ່າ ຈະກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາຢ່າງໃດ ພຣະເຈ□ຈະຊົງກ່າວໂທດໃສ່ທ່າ ຢ່າງນັ້ນ ພວກທ່າ ຈະຕວງໃຫ້ເຂົາດ້ວຍ
ເຄື່ອງຜອງອັ ໃດ ພຣະເຈ□ຈະຊົງຕວງໃຫ້ພວກທ່າ ດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັ ນັ້ນ.

3 ເປັ ຫຍັງທ່າ ຈຶ່ງຫລຽວເຫັ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຢູ່ໃ ຕາພີ່ ້ອງຂອງທ່າ   ແຕ່ໄມ້ທັງທ່ອນທີ່ຢູ່ໃ ຕາຂອງຕົ ທ່າ ບໍ່ຮູ້ສຶກ.

4 ຫລືເປັ ສັ ໃດທ່າ ຈຶ່ງກ່າວແກ່ພີ່ ້ອງຂອງທ່າ ວ່າ 'ໃຫ້ຂ້ອຍເຂ່ຍຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າ'   ແຕ່ເບິ່ງແມ, ໄມ້
ທັງທ່ອ ມີຢູ່ໃ ຕາຂອງທ່າ ເອງ.

5 ໂອ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຮີຍ ຈົ່ງເອົາໄມ້ທັງທ່ອ ອອກຈາກຕາຂອງທ່າ ກ່ອ ແລ້ວທ່າ ຈະເຫັ ໄດ້ຄັກ ຈຶ່ງຈະເຂ່ຍຂີ້ເຫຍື້ອ
ອອກຈາກຕາຂອງພີ່ ້ອງຂອງຕົ ໄດ້.

6 "ຢ່າເອົາຂອງປະເສີດໃຫ້ແກ່ໝາ ຢ່າໂຍ ໄຂ່ມຸກໃສ່ຕໍ່ໜ້າໝູ ຢ້າ ວ່າມັ ຈະຢຽບຢໍ່າເສຍແລະຈະຕ່າວມາຂົບຈີກ
ທ່າ ດ້ວຍ.

ເລື່ອງກາ ຂໍ, ກາ ຊອກ, ແລະກາ ເຄາະ

(ລກ 11:9-13; 6:31)

7 "ຈົ່ງໝັ່ນຂໍແລ້ວຈະຊົງປະທາ ໃຫ້ ຈົ່ງໝັ່ນຊອກແລ້ວຈະພົບ ຈົ່ງໝັ້ນເຄາະແລ້ວຈະຊົງໄຂໃຫ້.

8 ເພາະວ່າທຸກຄົ ທີ່ໝັ່ນຂໍກໍໄດ້ຮັບ ທຸກຄົ ທີ່ໝັ່ນຊອກກໍພົບ ທຸກຄົ ທີ່ໝັ່ນເຄາະກໍຊົງໄຂໃຫ້.

9 ໃ ພວກທ່າ ມີຜູ້ໃດແດ່ ຖ້າລູກຂໍເຂ□ປັ້ນໜຶ່ງຈະບໍ່ໄດ້ເອົາກ້ອ ຫີ ໃຫ້ຕີ້.

10 ຫລືຖ້າລູກຂໍປາຈະບໍ່ໄດ້ເອົາງູໃຫ້ຕີ້.

11 ເຫດສັ ນັ້ນ ຖ້າພວກທ່າ ຜູ້ເປັ ຄົ ຊົ່ວ ຍັງຮູ້ຈັກເອົາຂອງດີໃຫ້ແກ່ລູກຂອງຕົ   ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຈັກເທົ່າໃດ ພຣະ
ບິດາຂອງທ່າ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ   ຈະຊົງປະທາ ຂອງດີແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍຈາກພຣະອົງ.

12 ດັ່ງນັ້ນສິ່ງໃດໆ ທີ່ທ່າ ປາດຖະໜາໃຫ້ເຂົາເຮັດແກ່ທ່າ   ທ່າ ຈົ່ງເຮັດກັບເຂົາທຸກປະກາ ເໝືອ ກັ   ເພາະອັ ນັ້ນຄື
ພຣະບັ ຍັດແລະຄໍາສັ່ງສອ ຂອງບັ ດາຜູ້ປະກາດພຣະທໍາ.

ເລື່ອງປະຕູຄັບແຄບ

(ລກ 13: 24)

13 "ຈົ່ງເຂ□ົາປທາງປະຕູຄັບແຄບ ເພາະວ່າປະຕູກໍກວ້າງແລະທາງກໍກວ້າງຂວາງທີ່ ຳໄປເຖິງຄວາມຈິບຫາຍນັ້ນ ມີ
ຫລາຍຄົ ເຂ□ົາປຕາມທາງນັ້ນ.

14 ເພາະວ່າປະຕູທີ່ ຳໄປສູ່ຊີວິດກໍຄັບແລະທາງກໍແຄບ ບໍ່ມີຫລາຍຄົ ພົບທາງນັ້ນ.

ເລື່ອງຮູ້ເຫດໄດ້ດ້ວຍຜົ

(ລກ 6:43-44)

15 "ພວກທ່າ ຈົ່ງລະວັງຜູ້ປະກາດພຣະທໍາບໍ່ຈິງ ທີ່ປອມຕົວຄືແກະມາຫາທ່າ   ແຕ່ພາຍໃ ເຂົາເປັ ໝາໄ ຕົວຮ້າຍ.

16 ທ່າ ຈະຮູ້ຈັກເຂົາໄດ້ດ້ວຍຜົ ຂອງເຂົາ ເຂົາເຄີຍເກັບໝາກອະງຸ່ ຈາກເຄືອມີໜາມຫລື ແລະເຂົາເຄີຍເກັບໝາກເດື່ອ
ເທດຈາກຕ□ົມີໜາມຫລື.

17 ດັ່ງນັ້ນໄມ້ດີທຸກຕ□ົຍ່ອມເກີດຜົ ດີ ແຕ່ຕ□ົໄມ້ບໍ່ດີກໍເກີດຜົ ບໍ່ດີ.

18 ຕ□ໄມ້ດີຈະເກີດຜົ ບໍ່ດີບໍ່ໄດ້ ຫລືຕ□ໄມ້ບໍ່ດີຈະເກີດຜົ ດີກໍບໍ່ໄດ້.
19 ໄມ້ທຸກຕ□ທີ່ບໍ່ເກີດຜົ ດີຕ້ອງຖືກປາ້ຖິ້ມໃສ່ໄຟເສຍ.
20 ເຫດສັ ນັ້ນພວກທ່າ ຈະຮູ້ຈັກເຂົາໄດ້ດ້ວຍຜົ ຂອງເຂົາ.

ເລື່ອງກາ ຊົງປະຕິເສດ

(ລກ 13:25-27)

21 “ບໍ່ແມ່ ໝົດທຸກຄົ ທີ່ກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ, ‘ພຣະອົງເຈ□, ພຣະອົງເຈົ້າ’ ຈະເຂ□ໃ ແຜ່ ດິ ສະຫວັ ເຂົ້າໄດ້ແຕ່ຜູ້ທີ່
ເຮັດຕາມ ້ພຣະໄທພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ .
22 ເມື່ອເຖິງວັ ນັ້ນຈະມີຫລາຍຄົ ຮ້ອງໃສ່ເຮົາວ່າ ‘ພຣະອົງເຈ□, ພຣະອົງເຈ□ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ປະກາດພຣະທຳໃ
ພຣະ າມຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຂັບໄລ່ຜີອອກໃ ພຣະ າມຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ເຮັດກາ ອິດທິລິດຫລາຍປະກາ ໃ ພຣະ
າມຂອງພຣະອົງບໍ່ແມ່ ຫລື’.
23 ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະໄດ້ປະກາດແກ່ເຂົາວ່າ ‘ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເຈ□ຈັກເທື່ອ ເຈົ້າຜູ້ເຮັດກາ ຊົ່ວເຮີຍ, ຈົ່ງພ່າຍໜີໃຫ້ພ□ຈາກ
ເຮົາເສຍ’.

ເລື່ອງຮາກຕຶກສອງຢ່າງ

(ລກ 6:47- 49)

24 “ເຫດສັ ນັ້ນທຸກຄົ ທີ່ຟັງຄຳເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາແລະປະຕິບັດຕາມ ຄົ ນັ້ນກໍປຽບເໝືອ ຄົ ສະຫລາດທີ່ກໍ່ສ້າງຕຶກ
ຂອງຕົ ເທິງດາ ຫີ .
25 ຝົ ກໍຕົກ, ້າກໍ ອງ, ລົມກໍພັດປະທະຕຶກນັ້ນ ແຕ່ຕຶກນັ້ນກໍບໍ່ພັງເພລົງ ເພາະຮາກມັ ຕັ້ງຢູ່ເທິງຫີ .
26 ແຕ່ທຸກຄົ ທີ່ໄດ້ຍິ ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາແລະບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ຄົ ນັ້ນກໍປຽບເໝືອ ຄົ ໂງ່ທີ່ກໍ່ສ້າງຕຶກຂອງຕົ ເທິງ
ຫາດຊາຍ.
27 ຝົ ກໍຕົກ, ້ກໍ ອງ, ລົມກໍພັດປະທະຕຶກນັ້ນ ຕຶກນັ້ນກໍເພພັງລົງ ແລະກາ ເພພັງຂອງມັ ກໍເປັ ກາ ໃຫຍ່ຫລວງ.”

ຊົງສັ່ງສອ ດ້ວຍອຳ າດ

28 ຢູ່ມາເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ຈົບລົງແລ້ວ ປະຊາຊົ ທັງປວງກໍປະຫລາດໃຈໃ ກາ ສັ່ງສອ ຂອງພຣະ
ອົງ.
29 ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງສັ່ງສອ ເຂົາເໝືອ ຜູ້ມີລິດອຳ າດ ແລະບໍ່ເໝືອ ພວກ ັກທຳຂອງເຂົາ.

ບົດທີ 8

ເລື່ອງຄົ ຂີ້ທູດຜູ້ໜຶ່ງດີສະອາດ

(ມຣກ1:40-44 : ລກ5:12-16)

1 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດລົງມາຈາກພູແລ້ວ ປະຊາຊົ ຫລວງຫລາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ.
2 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຄົ ຂີ້ທູດຜູ້ໜຶ່ງເຂ□ມາຂາບລົງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຖ້າທ່າ ພໍໃຈກໍອາດຈະເຮັດໃຫ້ຂ້າ ້ອຍດີ
ສະອາດໄດ້.”
3 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຢຽດພຣະຫັດອອກຖືກຄົ ນັ້ນແລະຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາພໍໃຈແລ້ວ ຈົ່ງດີສະອາດເສຍ” ແລ້ວພະຍາດຂີ້ທູດ
ຂອງຜູ້ນັ້ນກໍດີສະອາດທັ ທີ.

4 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ຜູ້ ັ້ນວ່າ, “ລະວັງຢ່າບອກໃຫ້ຜູ້ໃດຟັງ ແຕ່ຈົ່ງໄປສະແດງຕົວຕໍ່ປະໂລຫິດ ແລະຖວາຍເຄື່ອງບູ
ຊາຕາມໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ເພື່ອເປັ ຫລັກຖາ ຕໍ່ເຂົາ.”

ຊົງໂຜດຄົ ໃຊ້ຂອງ າຍຮ້ອຍ

(ລກ7:1-10 ; ຢຮ 4:43-54)

5 ຂະ ະທີ່ພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ເມືອງກາເປ າອູມ ມີ າຍຮ້ອຍທະຫາ ຜູ້ໜຶ່ງມາອ້ອ ວອ ພຣະອົງ.
6 ທູ ວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຄົ ໃຊ້ຂອງຂ້າ ້ອຍເປັ ເປ້ຍ ອ ຢູ່ເຮືອ ທົ ທຸກເວດທະ າຫລາຍ.”
7 ພຣະເຢຊູຊົງບອກກັບ າຍຮ້ອຍນັ້ນວ່າ, “ເຮົາຈະໄປຊ່ອຍໃຫ້ລາວດີ.”
8 ແຕ່ຝ່າຍ າຍຮ້ອຍຜູ້ນັ້ນໄດ້ທູ ຕອບວ່າ, “ຂ້າ ້ອຍເປັ ຄົ ບໍ່ສົມຄວ ທີ່ຈະໃຫ້ທ່າ ເຂົ້າໄປລຸ່ມຫລັງຄາເຮືອ ຂອງຂ້າ
້ອຍ ແຕ່ຂໍທ່າ ກ່າວເທົ່ານັ້ນຄົ ໃຊ້ຂອງຂ້າ ້ອຍກໍຈະດີພະຍາດ.
9 ເຫດວ່າຂ້າ ້ອຍເປັ ຄົ ຢູ່ໃຕ້ວິໄ ທະຫາ   ແລະຍັງມີທະຫາ ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັ ຊາຂອງຂ້າ ້ອຍອີກ ຂ້າ ້ອຍສັ່ງແກ່ຄົ
ນັ້ນວ່າ ‘ໄປ’ ມັ ກໍໄປ ແລະສັ່ງຄົ ນີ້ວ່າ ‘ມາ’ ມັ ກໍມາ ແລະບອກແກ່ຄົ ໃຊ້ຂອງຂ້າ ້ອຍວ່າ ‘ຈົ່ງເຮັດສິ່ງນີ້’ ມັນກໍເຮັດ.”
10 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນກໍປະຫລາດພຣະໄທ, ຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບຄົ ທັງຫລາຍທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງມາວ່າ, “ເຮົາ
ບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າແມ່ ໃ ພວກອິສຣາເອ ເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມເຊື່ອໃຫຍ່ທໍ່ນີ້.
11 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຈະມີຫລາຍຄົ ຈາກທິດຕາເວັ ອອກແລະທິດຕາເວັ ຕົກມານັ່ງຮ່ວມໂຕະກັບອັບຣາ
ຮາມ, ອີຊາກ, ແລະຢາໂຄບໃ ແຜ່ ດິ ສະຫວັ .
12 ແຕ່ຝ່າຍຊາວແຜ່ ດິ ນັ້ນຈະຖືກຖິ້ມອອກໄປໃ ທີ່ມືດພາຍນອກ ທີ່ນັ້ນຈະມີສຽງຮ້ອງໄຫ້ແລະຂົບແຂ້ວຢູ່.”
13 ພຣະເຢຊູຊົງບອກແກ່ າຍຮ້ອຍຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງກັບເມືອເສຍທ່າ ໄດ້ເຊື່ອຢ່າງໃດກໍໃຫ້ເປັ ແກ່ທ່າ ຢ່າງນັ້ນ” ແລ້ວໃ
ໂມງນັ້ນຄົ ໃຊ້ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ດີເປັ ປົກກະຕິ.

ຊົງໂຜດແມ່ເມຍຂອງເປໂຕ

(ມຣກ1:29-31 ; ລກ 4:38-41)

14 ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ເຮືອ ຂອງເປໂຕ ກໍຊົງເຫັ ແມ່ເມຍຂອງເປໂຕ ອ ໄຂ້ຢູ່.
15 ພຣະອົງຊົງບາຍມື າງແລະຄວາມໄຂ້ກໍຫາຍ າງຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນບົວລະບັດພຣະອົງ.
16 ແລະເມື່ອຄ່ຳມາ ເຂົາໄດ້ພາຄົ ທີ່ມີຜີຮ້າຍສິງຢູ່ຫລາຍຄົ ມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງຂັບໄລ່ຜີຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນອອກ
ດ້ວຍຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ ແລະບັ ດາຄົ ເຈັບປ່ວຍທັງຫລາຍນັ້ນ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ດີ.
17 ທັງນີ້ເພື່ອຈະໃຫ້ສຳເລັດຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳວ່າ,

“ທ່ານໄດ້ແບກຄວາມເຈັບໄຂ້ຂອງພວກເຮົາ
ແລະຫອບເອົາພະຍາດຂອງເຮົາໄປ.”

ຜູ້ທີ່ສະໝັກຈະຕາມພຣະເຢຊູ

(ລກ 9:47-62)

18 ຄັ ພຣະເຢຊູຊົງເຫັ ປະຊາຊົ ຫລວງຫລາຍຢູ່ຮອບຕົ ກໍໄດ້ຊົງສັ່ງໃຫ້ຂ້າມໄປຟາກນັ້ນ.
19 ມີ ັກທຳຜູ້ໜຶ່ງມາຫາພຣະອົງທູ ວ່າ, “ອາຈາ ເອີຍ, ທ່າ ຈະໄປທີ່ໃດຂ້າ ້ອຍຈະຕິດຕາມທ່າ ໄປທີ່ນັ້ນ.”
20 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ໝາຈິກຈອກກໍມີຮູ ແລະ ົກປ່າກໍຍັງມີຮັງ ແຕ່ບຸດມະ ຸດບໍ່ມີບ່ອ ຈະວາງຫົວລົງ.”
21 ອີກຜູ້ໜຶ່ງໃ ພວກສິດຂອງພຣະອົງມາທູ ພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍໂຜດອະ ຸຍາດໃຫ້ຂ້າ ້ອຍໄປຝັງສົບພໍ່ຂອງຂ້າ
້ອຍເສຍກ່ອນ.”

22 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາມາເສຍ ແລະປະໃຫ້ຄົ ຕາຍຝັງກັ ເອງເທາະ."

ຊົງຫ້າມລົມແລະທະເລ

(ມຣກ 4:35 ; ລກ 8:22-25)

23 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດລົງເຮືອ ພວກສິດຂອງພຣະອົງກໍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ.

24 ແລະເບິ່ງແມ, ບັງເກີດມີກາ ເຄື່ອນໄຫວອັ ໃຫຍ່ທີ່ທະເລຈົ ຟອງ ້ກໍາລັງຊັດຖ້ວມເຮືອ ແຕ່ພຣະອົງຊົງບັ ທົມຫລັບ
ຢູ່.

25 ພວກສິດໄດ້ມາປຸກພຣະອົງທູ ວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຂໍຈົ່ງຊ່ອຍທ້ອ ພວກຂ້າ ້ອຍກໍາລັງຈະຈິບຫາຍຢູ່ແລ້ວ."

26 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ໂອ ຄົນມີຄວາມເຊື່ອ ້ອຍເອີຍ, ເປັ ຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຢ້ານ" ແລ້ວພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນ
ຫ້າມລົມແລະທະເລ ລົມກໍເຊົາແລະຟອງ ້ກໍສະຫງົບງຽບທົ່ວໄປ.

27 ຄົ ເຫລົ່ານັ້ນກໍພາກັ ອັດສະຈັ ໃຈຈຶ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ທ່ານຜູ້ນີ້ມາຈາກທີ່ໃດໜໍ ຈຶ ວ່າລົມແລະທະເລກໍຍອມຟັງເພິ່ນ."

ຊົງໂຜດຊາວກາດາຣາຜູ້ມີຜີສິງ

(ມຣກ 5:1-20 ; ລກ 8:26-29)

28 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຂ້າມຟາກໄປເຖິງເຂດແດ ຊາວກາດາຣາ ມີສອງຄົ ທີ່ມີຜີສິງຢູ່ອອກຈາກປ່າຊ້າມາພົບພຣະ
ອົງ ເຂົາໂຫດຮ້າຍປາ ນັ້ນຈົ ບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດຫຍ່າງທາງນັ້ນໄດ້.

29 ເບິ່ງແມ, ເຂົາຮ້ອງໃສ່ພຣະອົງທູ ວ່າ, "ໂອ ບຸດພຣະເຈົ້າເອີຍ, ທ່າ ມາຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບເຮົາດ້ວຍເຫດໃດ ຈະມາທໍລະ
ມາ ເຮົາກ່ອ ເວລາກໍາ ົດຫລື."

30 ໄກຈາກທີ່ນັ້ນມີໝູຝູງໃຫຍ່ກໍາລັງຫາກິ ຢູ່.

31 ຜີເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງໄດ້ທູ ຂໍພຣະອົງວ່າ, "ຖ້າທ່າ ຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກ ກໍຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປສິງຢູ່ໃ ໝູຝູງນັ້ນທ້ອນ."

32 ພຣະອົງຊົງບອກຜີເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, "ໄປເສຍ" ຜີເຫລົ່ານັ້ນກໍອອກໄປເຂົ້າສິງຢູ່ໃ ຝູງໝູ ແລະເບິ່ງແມ, ໝູທັງຝູງນັ້ນໄດ້
ຟ້າວແລ່ ລົງຈາກຕາລິ່ງຊັ ໂຕ ໃສ່ທະເລຕາຍດິກ ້ໜົດ.

33 ຝ່າຍຄົ ລ້ຽງໝູກໍພາກັ ປົບໜີເຂົ້າໄປໃ ເມືອງ ເລົ່າບັ ດາກາ ຊຶ່ງເປັ ໄປນັ້ນກັບເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົ ທີ່ມີຜີສິງຢູ່.

34 ແລະເບິ່ງແມ, ຄົ ທັງເມືອງກໍພາກັ ອອກມາຫາພຣະເຢຊູ ເມື່ອພົບພຣະອົງແລ້ວເຂົາຈຶ່ງອ້ອ ວອ ທູ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງ
ອອກໄປເສຍຈາກເຂດແດ ຂອງເຂົາ.

ບົດທີ 9

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົ ເປ້ຍ

(ມຣກ 2:1:12 ; ລກ 5:17-26)

1 ຝ່າຍພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດລົງເຮືອຂ້າມຟາກໄປຍັງເມືອງຂອງຕົ .

2 ເບິ່ງແມ, ເຂົາຫາມຄົ ເປ້ຍຜູ້ໜຶ່ງຊຶ່ງນອນຢູ່ເທິງທີ່ ອ ມາຫາພຣະອົງ ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັ ຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາ ຈຶ່ງຊົງ
ກ່າວແກ່ຄົ ເປ້ຍນັ້ນວ່າ, "ລູກເອີຍ, ຈົ່ງຊື່ ໃຈເທີ ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະໄພແລ້ວ."

3 ແລະເບິ່ງແມ, ພວກ ັກທໍາບາງຄົ ເວົ້າກັ ວ່າ, "ຜູ້ນີ້ເວົ້າໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າ."

4 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຊາບຄວາມຄຶດຂອງເຂົາຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ເຫດສັ ໃດທ່າ ທັງຫລາຍຈຶ່ງຄຶດຄວາມຊົ່ວໃ ໃຈ.

5 ທີ່ຈະວ່າ 'ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະໄພແລ້ວ' ຫລືຈະວ່າ 'ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຍ່າງຫຍ່າງໄປ' ອັນໃດຈະງ່າຍກວ່າກັ .

6 ແຕ່ເພື່ອທ່າ ທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ບຸດມະ ຸດມີສິດອໍາ າດໃ ໂລກໃຫ້ອະໄພຄວາມຜິດບາບໄດ້..." ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງ
ກ່າວກັບຄົ ເປ້ຍນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອ ອ ຂອງເຈົ້າໄປບ້າ ເສຍ."

7 ຄົ ເປ້ຍຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນເມືອເຮືອ ຂອງຕົ .
8 ເມື່ອປະຊາຊົ ເຫັ ດັ່ງ ັ້ນກໍຢ້ານ ຈຶ່ງພາກັ ສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະທາ ລິດອໍາ າດດັ່ງນັ້ນແກ່ມະ ຸດ.

ຊົງເອີ້ນເອົາມັດທາຍ

(ມຣກ 2:13-17 ; ລກ 5:27-32)

9 ເມື່ອພຣະເຢຊູກໍາລັງສະເດັດຈາກບ່ອ ນັ້ນໄປ ພຣະອົງຊົງເຫັ ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຊື່ມັດທາຍນັ່ງຢູ່ດ່າ ພາສີ ຈຶ່ງຊົງກ່າວ
ແກ່ຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ" ເພິ່ນກໍລຸກຂຶ້ນຕາມພຣະອົງໄປ.
10 ເມື່ອພຣະອົງປະທັບສະເຫວີຍອາຫາ ຢູ່ໃ ເຮືອນ ເບິ່ງແມ, ມີຄົ ເກັບພາສີແລະຄົ ອາສົ ທໍາຫລາຍຄົ ເຂົ້າມາ
ນັ່ງ ຮ່ວມໂຕະກັບພຣະເຢຊູແລະພວກສິດຂອງພຣະອົງ.
11 ເມື່ອພວກຟາລິຊາຍເຫັ ດັ່ງນັ້ນກໍພາກັ ຖາມພວກສິດຂອງພຣະອົງວ່າ, “ເປັນຫຍັງອາຈາ ຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຮັບປະ
ທາ ອາຫາ ຮ່ວມກັບຄົ ເກັບພາສີແລະຄົ ອາສົ ທໍາ.”
12 ສ່ວ ພຣະອົງ ເມື່ອຊົງໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ຄົນທີ່ສະບາຍບໍ່ຕ້ອງກາ ໝໍຢາ ແຕ່ຄົ ເຈັບກໍຕ້ອງກາ ໝໍ.
13 ແຕ່ທ່າ ທັງຫລາຍຈົ່ງໄປຮຽ ຂໍ້ນີ້ໃຫ້ເຂົ້າໃຈທີ່ວ່າ ‘ເຮົາປະສົງຄວາມເມດຕາແລະບໍ່ປະສົງເຄື່ອງບູຊາ’ ດ້ວຍວ່າເຮົາບໍ່
ໄດ້ມາເພື່ອຈະເອີ້ນເອົາຄົ ສົ ທໍາ ແຕ່ມາເອີ້ນເອົາຄົ ອາສົ ທໍາ.”

ບັ ຫາເລື່ອງກາ ຖືສິ ອົດອາຫາ

(ມຣກ 2:18-22 ; ລກ 5:33-39)

14 ເມື່ອນັ້ນພວກສິດຂອງໂຢຮັ ມາຫາພຣະເຢຊູທູ ວ່າ, “ເຫດສັ ໃດພວກຂ້າ ້ອຍແລະພວກຟາລິຊາຍເຄີຍຖືສິ ອົດ
ອາຫາ ຢູ່ເລື້ອຍ ແຕ່ພວກສິດຂອງທ່າ ບໍ່ຖື.”
15 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຍັງຢູ່ກັບເຂົາ ເພື່ອນຂອງເຈົ້າບ່າວນັ້ນຈະໂສກເສົ້າບໍ່ໄດ້ຕື້ ແຕ່ວັ ໜຶ່ງຈະມາ
ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຖືກຍົກຍ້າຍຈາກເຂົາໄປ ເມື່ອນັ້ນເຂົາຈະຖືສິ ອົດອາຫາ .
16 ບໍ່ທ່ອ ມີຜູ້ໃດເອົາຕ່ອ ຜ້າໃໝ່ມາຕາບເສື້ອເກົ່າ ເພາະເມື່ອຕ່ອ ຜ້າໃໝ່ຫົດກໍຈະຂາດອອກຈາກເສື້ອເກົ່າ ແລ້ວບ່ອ
ຂາດນັ້ນຈະກວ້າງອອກຕື່ມ.
17 ແລະເຂົາບໍ່ເອົາເຫລົ້າແວງໃໝ່ມາໃສ່ໄວ້ໃ ຖົງໜັງເກົ່າ ຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນຖົງໜັງຈະຂາດແລະເຫລົ້າແວງຈະຮົ່ວອອກ
ທັງຖົງໜັງກໍຈະເສຍໄປເໝືອ ກັ ແຕ່ເຂົາເອົາເຫລົ້າແວງໃໝ່ໃສ່ໄວ້ໃ ຖົງໜັງໃໝ່ ແລ້ວທັງສອງຢ່າງກໍຢູ່ດີດ້ວຍກັ .

ລູກສາວຂອງເຈົ້າ າຍແລະຍິງເລືອດຕົກ

(ມຣກ 5:21-43 ; ລກ 8:40-56)

18 ເມື່ອພຣະອົງກໍາລັງຊົງກ່າວຄໍາເຫລົ່ານີ້ແກ່ເຂົາຢູ່ ເບິ່ງແມ, ມີເຈົ້າ າຍຜູ້ໜຶ່ງມາຂາບທູ ພຣະອົງວ່າ, “ລູກສາວຂອງ
ຂ້າ ້ອຍຫາກໍຕາຍ ແຕ່ຂໍເຊີ ທ່າ ໄປວາງມືໃສ່ມັ ແລ້ວມັ ຈະຄື ມີຊີວິດອີກ.”
19 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງລຸກຂຶ້ນສະເດັດຕາມ າຍຜູ້ນັ້ນໄປພ້ອມດ້ວຍພວກສິດຂອງພຣະອົງ.
20 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຜູ້ຍິງຄົ ໜຶ່ງເປັ ພະຍາດເລືອດຕົກໄດ້ສິບສອງປີມາແລ້ວ າງໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາເບື້ອງຫລັງແລ້ວບາຍ
ແຄມເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງ.
21 ເພາະ າງຄຶດໃ ໃຈວ່າ, “ຖ້າເຮົາໄດ້ບາຍແຕ່ເສື້ອຂອງເພິ່ນເທົ່ານັ້ນ ເຮົາກໍຈະດີພະຍາດ.”
22 ພຣະເຢຊູຊົງຫລຽວຫລັງທອດພຣະເ ດເຫັ ຍິງນັ້ນ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ລູກຍິງເອີຍ, ຈົ່ງຊື່ນໃຈເທີ ຄວາມເຊື່ອຂອງ
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີແລ້ວ” ຕັ້ງແຕ່ຍາມນັ້ນ າງກໍດີປົກກະຕິ.
23 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດໄປເຖິງເຮືອ າຍຜູ້ນັ້ນ ກໍຊົງເຫັ ພວກຄົ ເປົ່າປີ່ກັບຝູງຄົ ອຶກກະທຶກກັ ຢູ່.

24 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງຖອຍອອກໄປເສຍ ດ້ວຍວ່າສາວ ້ອຍຄົ ນີ້ບໍ່ໄດ້ຕາຍດອກ ແຕ່ຫລັບຢູ່ເທົ່ານັ້ນ"
ແລ້ວເຂົາພາກັ ຫົວຂວັ ພຣະອົງ.
25 ເມື່ອຝູງຄົ ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກໝົດແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂ□ໄປຈັບມືສາວ ້ອຍແລະສາວ ້ອຍນັ້ນກໍລຸກຂຶ້ນ.
26 ແລ້ວກໍຕິສັບກໍຊ່າລືໄປທົ່ວແຂວງນັ້ນ.

ຊົງໂຜດຄົ ຕາບອດສອງຄົ

27 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດຈາກບ່ອ ນັ້ນໄປ ກໍມີຄົ ຕາບອດສອງຄົ ຕາມພຣະອົງໄປຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ບຸດດາວິດເອີຍ,
ໂຜດເມດຕາພວກຂ້າ ້ອຍແດ່ທ້ອນ."
28 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂ□ໄປໃ ເຮືອ ແລ້ວ ຄົ ຕາບອດສອງຄົ ນັ້ນກໍເຂ□ມາຫາພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຊົງຖາມເຂົາວ່າ,
"ພວກເຈ□ຊື່ອວ່າເຮົາອາດຈະເຮັດກາ ນີ້ໄດ້ຫລື" ເຂົາກໍທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເຊື່ອຢູ່ທ່າ ເອີຍ."
29 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບາຍຕາຂອງເຂົາພ້ອມກັບຊົງກ່າວວ່າ, "ໃຫ້ເປັ ໄປຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າ."
30 ແລະຕາຂອງເຂົາກໍກັບເຫັ ຮຸ່ງ ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງຫ້າມເຂົາຢ່າງແຂງແຮງວ່າ, "ຈົ່ງລະວັງຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້."
31 ແຕ່ເມື່ອເຂົາຈາກບ່ອ ນັ້ນໄປ ເຂົາກໍປະກາດເລື່ອງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊ່າລືທົ່ວໄປໃ ແຂວງນັ້ນ.

ຊົງໂຜດຄົ ປາກກືກ

32 ໃ ຂະ ະທີ່ເຂົາກຳລັງອອກໄປ ມີຜູ້ພາຄົ ປາກກືກຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີຜີສິງຢູ່ມາຫາພຣະອົງ.
33 ເມື່ອພຣະອົງຊົງຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກແລ້ວ ຄົ ປາກກືກກໍປາກໄດ້ ຝູງຄົ ທັງຫລາຍກໍອັດສະຈັ ໃຈເວ□ົ້າ ວ່າ, "ບໍ່ເຄີຍປະ
ກົດເຫັ ກາ ດັ່ງນີ້ໃ ປະເທດອິສຣາເອ ຈັກເທື່ອ."
34 ແຕ່ພວກຟາລີຊາຍເວ□ົ້າ, "ຄົນນີ້ຂັບໄລ່ຜີອອກໄດ້ດ້ວຍລິດຂອງ າຍຜີ."

ຊົງສົງສາ ປະຊາຊົ

35 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປທົ່ວທຸກເມືອງທຸກບ້າ ຊົງສັ່ງສອ ໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາຂອງເຂົາ ຊົງປະກາດຂ່າວປະ
ເສີດເລື່ອງພຣະລາຊະອາ າຈັກນັ້ນ ແລະຊົງໂຜດຄົ ມີພະຍາດແລະຄວາມເຈັບໄຂ້ທຸກຢ່າງໃຫ້ດີໝົດ.
36 ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງຊົງເຫັ ປະຊາຊົ ຫລວງຫລາຍກໍຊົງສົງສາ ເຂົາ ເພາະເຂົາຖືກຮົບກວ ແລະອິດອ່ອ ໂຮຍແຮງໄປ
ເໝືອ ຝູງແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ.
37 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ພວກສິດຂອງພຣະອົງວ່າ, "ເຂົ້າທີ່ຈະກ່ຽວນັ້ນກໍຫລາຍແທ້ ແຕ່ຄົ ງາ ມີໜ້ອຍຢູ່.
38 ເພາະສັ ນັ້ນພວກທ່າ ຈົ່ງອ້ອ ວອ ຜູ້ເປັ ເຈ□ຂອງ າ ໃຫ້ຈຳຄົ ງາ ມາໃ ກາ ກ່ຽວຂອງເພິ່ນເສຍ."

ບົດທີ 10

ຊົງເອີ້ນເອົາສາວົກສິບສອງຄົ

(ມຣກ 3:13-19; ລກ 6:12-16)

1 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເອີ້ນສາວົກສິບສອງຄົ ມາແລ້ວ ກໍຊົງປະທາ ໃຫ້ເຂົາມີອຳ າດເໜືອຜີຖ່ອຍຮ້າຍ ເພື່ອຂັບໄລ່ມັ
ອອກໄດ້ ແລະເພື່ອໃຫ້ພະຍາດທັງຄວາມເຈັບໄຂ້ທຸກຢ່າງດີໄດ້.
2 ພວກອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົ ມີຊື່ດັ່ງນີ້: ຜູ້ກົກຊື່ຊີໂມ ທີ່ເອີ້ນວ່າເປໂຕ ກັບອັ ເດອາ ້ອງຊາຍຂອງຕົ , ຢາໂກໂບລູກ
ເຊເບດາຍ ກັບໂຢຮັ ້ອງຊາຍຂອງຕົ .
3 ຟີລິບແລະບາຣະໂທໂລມາຍ, ໂທມາແລະມັດທາຍຜູ້ເກັບພາສີ.
4 ຢາໂກໂບລູກອາລະຟາຍແລະທາດາຍ, ຊີໂມ ພັກຊາດ ິຍົມ ແລະຢູດາອິສະກາຣີອົດຜູ້ທີ່ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງນັ້ນ.

ຊົງໃຊ້ສາວົກສິບສອງຄົ ໄປ

(ມຣກ 6:7-13 ; ລກ 9:1-6)

5 ພວກສິບສອງຄົ ນີ້ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ໃຫ້ອອກໄປ ແລະຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, “ຢ່າໄດ້ເຂົ້າໄປໃ ທາງຂອງພວກຕ່າງຊາດ
ແລະຢ່າເຂົ້າໄປໃ ເມືອງໃດຂອງຊາວຊາມາເຣຍ.
6 ແຕ່ຈົ່ງໄປຫາຝູງແກະທີ່ເສຍແລ້ວ ຄືກະກູ ອິສຣາເອ ນັ້ນດີກວ່າ.
7 ໃ ຂະ ະທີ່ພວກທ່າ ໄປຈົ່ງປ່າວປະກາດວ່າ ‘ລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ມາໃກ້ແລ້ວ’.
8 ຄົ ເຈັບໄຂ້ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ດີ, ຄົ ຕາຍແລ້ວຈົ່ງໃຫ້ເປັ ຄື ມາ, ຄົ ຂີ້ທູດຈົ່ງໃຫ້ດີສະອາດ, ແລະຈົ່ງຂັບໄລ່ຜີຮ້າຍອອກເສຍ
ທ່າ ທັງຫລາຍໄດ້ຮັບລ້າໆ ຈົ່ງໃຫ້ລ້າໆ.
9 ຢ່າເອົາເງິ , ຫລືຄໍາ, ຫລືທອງແດງໃສ່ໄວ້ໃ ກະເປົາສາຍຮັດແອວຂອງຕົ ໄປ.
10 ຢ່າເອົາຖົງໄປໃຊ້ຕາມທາງ, ຫລືເສື້ອສອງໂຕ, ຫລືເກີບ, ຫລືໄມ້ເທ້າເພາະວ່າຄົ ງາ ກໍສົມຄວ ຈະໄດ້ຮັບອາຫາ
ກິ .
11 ເມື່ອພວກທ່າ ເຂົ້າໄປໃ ບ້າ ໃດຫລືເມືອງໃດຈົ່ງຖາມເບິ່ງວ່າ ຜູ້ໃດເປັ ຜູ້ສົມຄວ ແລ້ວໃຫ້ໄປອາໃສຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນຈົ
ກວ່າຈະອອກໄປ.
12 ຂະ ະເມື່ອຂຶ້ນເຮືອ ຈົ່ງຄໍາ ັບໄທເຮືອນນັ້ນ.
13 ຖ້າຄົວເຮືອ ນັ້ນສົມຄວ ຮັບພອ ກໍໃຫ້ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງທ່າ ຢູ່ກັບເຮືອ ນັ້ນ ແຕ່ຖ້າຄົວເຮືອ ນັ້ນສົມຄວ
ຮັບພອ ກໍໃຫ້ຄວາມສະຫງົບສຸກນັ້ນກັບຄື ມາສູ່ທ່າ ອີກ.
14 ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຕ້ອ ຮັບພວກທ່າ ຫລືບໍ່ຟັງຄໍາຂອງທ່ານ ຈົ່ງອອກຈາກເຮືອ ນັ້ນຫລືເມືອງນັ້ນ ແລະຈົ່ງສັ່ນຂີ້ຝຸ່ ທີ່ຕິດຕີ
ຂອງທ່າ ອອກເສຍ.
15 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ໃ ວັ ພິພາກສາໂທດຂອງເມືອງໂຊໂດມແລະເມືອງໂຄໂມຣາອາດຈະທົ
ງ່າຍກວ່າໂທດຂອງເມືອງນັ້ນ.

ເລື່ອງກາ ຕໍ່ສູ້ທີ່ຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ

(ມຣກ 13:9 13 ; ລກ 21:12-17)

16 “ດັ່ງນີ້ເຮົາໃຊ້ພວກທ່າ ໄປເໝືອ ດັ່ງແກະຢູ່ຖ້າມກາງຝູງໝາໄ ສັ ນັ້ນຈົ່ງສະຫລາດເໝືອ ງູແລະອ່ອ ສຸພາບ
ເໝືອ ົກເຂົາ.
17 ແຕ່ຈົ່ງລະວັງຄົ ທັງຫລາຍ ເພາະເຂົາຈະມອບທ່າ ກັບສາ ສູງ ແລະຈະຂ້ຽ ທ່າ ໃ ໂຮງທໍາມະເທດສະໜາຂອງ
ເຂົາ.
18 ເຂົາຈະພາພວກທ່າ ໄປຫາເຈົ້າເມືອງແລະກະສັດເພາະເຫັ ແກ່ເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ເປັ ພະຍາ ແກ່ເຂົາແລະແກ່ຄົ ຕ່າງ
ຊາດເໝືອ ກັ .
19 ແຕ່ເມື່ອເຂົາຈະມອບທ່າ ໄວ້ນັ້ນ ຢ່າຄຶດອຸກໃຈວ່າຈະເວົ້າຢ່າງໃດຫລືຈະກ່າວອັ ໃດເພາະວ່າຄໍາທີ່ທ່ານຈະກ່າວນັ້ນ
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທາ ໃຫ້ແກ່ທ່າ ໃ ໂມງນັ້ນ.
20 ເພາະບໍ່ແມ່ ພວກທ່າ ເອງຈະເປັ ຜູ້ກ່າວ ແຕ່ແມ່ ພຣະວິ ຍາ ແຫ່ງພຣະບິດາຂອງພວກທ່າ ຊົງເປັ ຜູ້ກ່າວໃ
ທ່າ .
21 ອ້າຍກັບ ້ອງຕ່າງຄົ ກໍຈະມອບກັ ໄວ້ ພໍ່ຈະມອບລູກ ແລະລູກກໍຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພໍ່ແມ່ໃຫ້ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.
22 ຄົ ທັງປວງຈະກຽດຊັງພວກທ່າ ເພາະເຫັ ແກ່ າມຂອງເຮົາ ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ທົ ໄດ້ເຖິງທີ່ສຸດຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ລອດພົ້

23 ເມື່ອເຂົາຂົ່ມເຫງພວກທ່າ ໃ ເມືອງໜຶ່ງ ຈົ່ງໜີໄປຍັງເມືອງອື່ນ ເພາະເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ກ່ອ ທີ່
ພວກທ່າ ຈະໄປທົ່ວເມືອງຕ່າງໆ ທັງໝົດໃ ປະເທດອິສຣາເອ   ບຸດມະ ຸດຈະມາແລ້ວ.
24   "ສິດບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າຄູ ແລະຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າ າຍຂອງຕົ .
25 ຖ້າສິດຈະສະເໝີຄູ ແລະຂ້ອຍໃຊ້ສະເໝີ າຍຂອງຕົ ກໍພໍດີແລ້ວ ຖ້າເຂົາໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າເຮືອ ວ່າ ເບເອ ເຊບູ   ເຂົາກໍ
ຈະເອີ້ນໄທເຮືອ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຫລາຍເທົ່າໃດໜໍ.

ຜູ້ທີ່ເຮົາຄວ ຢ້ານ

(ລກ 12:2-7)

26   "ເຫດສັ ນັ້ນຢ່າຊູ່ຢ້າ ເຂົາ ເພາະວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດປົກບັງໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ເປີດເຜີຍ ຫລືສິ່ງລັບທີ່ບໍ່ປະກົດໃຫ້ຮູ້.
27 ສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ພວກທ່າ ໃ ທີ່ມືດ ພວກທ່າ ຈົ່ງກ່າວໃ ທີ່ແຈ້ງ ແລະສິ່ງທີ່ພວກທ່າ ໄດ້ຍິ ຈາກສຽງຊິ່ມ ຈົ່ງປ່າວ
ປະກາດເທິງຫລັງຄາເຮືອ .
28 ຢ່າຊູ່ຢ້າ ຜູ້ທີ່ຂ້າໄດ້ແຕ່ຮ່າງກາຍ ແຕ່ຈະຂ້າຈິດວິ ຍາ ບໍ່ໄດ້ ແຕ່ຈົ່ງຢ້າ ພຣະອົງຜູ້ຊົງລິດທີ່ອາດໃຫ້ທັງຈິດວິ ຍາ
ແລະຮ່າງກາຍຈິບຫາຍໃ ໝົ້ ະລົກ.
29 ົກຈອກສອງໂຕເຂົາຂາຍລາຄາອັດໜຶ່ງບໍ່ແມ່ ຫລື ແຕ່ຖ້າພຣະບິດາຂອງທ່າ ບໍ່ຊົງເຫັ ຊອບ ົກນັ້ນແມ່ ແຕ່ໂຕ
ດຽວຈະຕົກລົງດິ ກໍບໍ່ໄດ້.
30 ເຖິງຜົມຂອງທ່າ ກໍຊົງ ັບໄວ້ແລ້ວໝົດທຸກເສັ້ນ.
31 ເຫດສັ ນັ້ນຢ່າຊູ່ຢ້າ   ຝ່າຍພວກທ່າ ກໍປະເສີດກວ່າ ົກຈອກຫລາຍໂຕ.

ກາ ຮັບພຣະຄຣິດຕໍ່ໜ້າມະ ຸດ

(ລກ 12:8-9)

32   "ດັ່ງນັ້ນທຸກຄົ ທີ່ຈະຮັບເຮົາຕໍ່ໜ້າມະ ຸດ ຝ່າຍເຮົາຈະຮັບຜູ້ນັ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ
ສະຫວັ ເໜືອ ກັ .
33 ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດເຮົາຕໍ່ໜ້າມະ ຸດ ຝ່າຍເຮົາກໍຈະປະຕິເສດຜູ້ນັ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ
ສະຫວັ ເໜືອ ກັ .

ບໍ່ແມ່ ຊົງ ຳຄວາມສະຫງົບສຸກແຕ່ໃຊ້ດາບ

(ລກ 12:51-53 ; 14:26-27)

34   "ຢ່າຄຶດວ່າເຮົາມາເພື່ອຈະ ຳຄວາມສະຫງົບສຸກມາສູ່ໂລກ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອ ຳຄວາມສະຫງົບສຸກມາໃຫ້ ແຕ່ເຮົາ
ມາເພື່ອຈະໃຫ້ມີດາບ.
35 ເພາະເຮົາມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍບໍ່ຖືກກັ ກັບພໍ່, ລູກຍິງບໍ່ຖືກກັ ກັບແມ່, ແລະລູກໃພ້ບໍ່ຖືກກັບແມ່ຍ່າຂອງຕົ .
36 ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ຮ່ວມເຮືອ ດຽວກັ ກໍຈະເປັ ສັດຕູຕໍ່ກັ .
37 ຜູ້ໃດທີ່ຮັກພໍ່ແມ່ຫລາຍກວ່າເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ສົມກັບເຮົາ.
38 ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮັບເອົາໄມ້ກາງແຂ ຂອງຕົ ຕິດຕາມເຮົາມາ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ສົມກັບເຮົາ.
39 ຜູ້ທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງຕົ ໄວ້ກໍຕ້ອງເສຍຊີວິດນັ້ນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຍອມເສຍຊີວິດຂອງຕົ ເພາະເຫັ ແກ່ເຮົາ ກໍຈະໄດ້ພົບຊີວິດ.

ເລື່ອງຄ່າບຳເໜັດ

(ມຣກ 9:41)

40 "ຜູ້ທີ່ຮັບຕ້ອ ພວກທ່າ ກໍຮັບຕ້ອ ເຮົາ ຜູ້ທີ່ຮັບຕ້ອ ເຮົາກໍຮັບຕ້ອ ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.
41 ຜູ້ທີ່ຮັບຕ້ອ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳເພາະເປັ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳກໍຈະໄດ້ບຳເໜັດເໜືອ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ແລະຜູ້ທີ່ຮັບ
ຕ້ອ ຄົ ສິ ທຳເພາະເປັ ຄົ ສິ ທຳ ກໍຈະໄດ້ບຳເໜັດເໜືອ ຄົ ສິ ທຳ.
42 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຈະເອົາ ້ຳເປັ ແຕ່ຈອກດຽວ ໃຫ້ແກ່ຄົ ເລັກ ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງໃ ຈຳ
ພວກນີ້ດື່ມເພາະເປັ ລິດ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຂາດບຳເໜັດຂອງຕົ ຈັກເທື່ອ."

ບົດທີ 11

ລູກສິດຂອງໂຢຮັ ມາໄຫວ້ພຣະເຢຊູ

(ລກ 7:18-35)

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງພວກສາວົກສິບສອງຄົ ຂອງຕົ ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຈາກທີ່ນັ້ນໄປສັ່ງສອ ແລະປ່າວປະ
ກາດໃ ເມືອງທັງຫລາຍຂອງເຂົາ.
2 ຝ່າຍໂຢຮັນ, ເມື່ອຢູ່ໃ ຄຸກ ໄດ້ຍິ ຂ່າວກິດຈະກາ ຂອງພຣະຄຣິດ ກໍໄດ້ໃຊ້ລິດໄປທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ.
3 "ທ່ານເປັ ຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນຫລື ຫລືຈະຕ້ອງຄອງຖ້າຜູ້ອື່ນ?."
4 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງໄປແຈ້ງແກ່ໂຢຮັ ຕາມທີ່ທ່າ ໄດ້ຍິ ແລະໄດ້ເຫັ .
5 ຄືວ່າຄົ ຕາບອດກໍເຫັ ຮຸ່ງ, ຄົ ຂາເສັ້ງກໍຍ່າງເປັ ປົກກະຕິ, ຄົ ຂີ້ທູດກໍດີສະອາດ, ຄົ ຫູໜວກກໍໄດ້ຍິ , ຄົ ຕາຍແລ້ວ
ກໍເປັ ຄື ມາ ແລະຂ່າວປະເສີດກໍປະກາດແກ່ຄົ ອະ າຖາ.
6 ບຸກຄົ ໃດບໍ່ສະດຸດສົງໄສເພາະເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັ ສຸກ."
7 ຄັ ລິດເຫລົ່ານັ້ນກຳລັງອອກໄປ ພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕ□ກ່າວກັບປະຊາຊົ ເຖິງເລື່ອງໂຢຮັ ວ່າ, "ທ່າ ທັງຫລາຍໄດ້
ອອກໄປໃ ປ່າເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ ເພື່ອເບິ່ງຕ□້ໄຫວໄປມາດ້ວຍລົມພັດຫລື.
8 ແຕ່ທ່າ ທັງຫລາຍອອກໄປເບິ່ງຫຍັງ ໄປເບິ່ງຄົ ຸງທີ່ມເຄື່ອງລະອຽດອ່ອ   ວ ຫລື ເບິ່ງແມ, ຄົ ທີ່ ຸງທີ່ມເຄື່ອງລະອຽດ
ອ່ອ   ວ ກໍຢູ່ໃ ພຣະລາຊະວັງ.
9 ແຕ່ພວກທ່າ ອອກໄປເບິ່ງຫຍັງ ໄປເບິ່ງຜູ້ປະກາດພຣະທຳຫລື ແມ່ ແລ້ວ, ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ທ່າ ຜູ້ນັ້ນກໍ
ໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທຳອີກ.
10 ຄືໂຢຮັ ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ພຣະຄຳພີຊຽ ໄວ້ເຖິງເພິ່ນວ່າ,
'ເບິ່ງແມ, ເຮົາໃຊ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄປກ່ອ ໜ້າທ່າ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ນັ້ນຈະຈັດແຈງທົ ທາງໄວ້ກ່ອ ໜ້າທ່າ .
11 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ໃ ບັ ດາຜູ້ທີ່ເກີດຈາກແມ່ຍິງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃຫຍ່ກວ່າໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ ແຕ່ຜູ້
້ອຍທີ່ສຸດໃ ລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ກໍໃຫຍ່ກວ່າໂຢຮັ ອີກ.
12 ຕັ້ງແຕ່ຄາວໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕເຖິງທຸກວັ ນີ້ ລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ກໍເປັ ທີ່ຍາດຊິງເອົາ ແລ້ວຜູ້ທີ່ມີໃຈຮຸ ແຮງກໍ
ເປັ ຜູ້ຍາດເອົາໄດ້.
13 ເພາະວ່າບັ ດາຜູ້ປະກາດພຣະທຳກັບພຣະບັ ຍັດໄດ້ທຳ ວາຍມາຈົ ເຖິງໂຢຮັ ນີ້.
14 ຖ້າພວກທ່າ ພໍໃຈຮັບເອົາຄຳນີ້ ກໍແມ່ ໂຢຮັ ນີ້ແຫລະ ເປັ ເອລີຢາທີ່ຈະມານັ້ນ.
15 ຜູ້ໃດມີຫູ ຈົ່ງຟັງເອົາເທີ .
16 "ເຮົາຈະປຽບຄົ ສະໄໝນີ້ຄືກັບອັ ໃດ ປຽບເໜືອ ກັບໝູ່ເດັກ ້ອຍນັ່ງຢູ່ກາງຕະຫລາດຮ້ອງໃສ່ກັ ວ່າ,
17 'ຕູໄດ້ເປົ່າປີ່ໃຫ້ສູ ແຕ່ສູບໍ່ໄດ້ຟ້ອ ລຳ
ຕູໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຮ່ຳໄຮ ແຕ່ສູບໍ່ໄດ້ຕີອົກຕ້ອ ຮັບ'.
18 ເພາະວ່າໂຢຮັ ໄດ້ມາບໍ່ກິ ບໍ່ດື່ມ ແລ້ວເຂົາເວົ້າວ່າ 'ມີຜີສິງຢູ່'.

19 ຝ່າຍບຸດມະ ຸດໄດ້ມາທັງກິ ແລະດື່ມ ເຂົາກໍເວົ□່າ 'ເບິ່ງແມ, ນີ້ເປັ ຄົ ກິ ເກີ ສ່ວ ແລະນັກເມົາ ເປັ ເພື່ອນຂອງ
ຄົ ເກັບພາສີແລະຄົ ອກສິ ທຳ' ແຕ່ພຣະປັ ຍາກໍປະກົດວ່າ ຖືກຕ້ອງແລ້ວດ້ວຍຜົ ແຫ່ງພຣະປັ ຍານັ້ນ."

ຊົງຕິຕຽ ເມືອງຕ່າງໆ

(ລກ 10:13-15)

20 ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງຕັ້ງຕ□ຕິຕຽ ເມືອງຕ່າງໆ ຄືບ່ອ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳກາ ອິດທິລິດເປັ ສ່ວ ຫລາຍນັ້ນ
ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່.
21 "ວິບັດແກ່ເຈ□, ເມືອງໂຂລາຊິ ວິບັດແກ່ເຈ□, ເມືອງເບດຊາອີດາເຮີຍ ເພາະຖ້າກາ ອິດທິລິດທີ່ໄດ້ກະທຳໃ ຖ້າມ
ກາງພວກເຈ□ນັ້ນ ໄດ້ກະທຳໃ ເມືອງຕີໄຣ ແລະເມືອງຊີໂດ ຄົ ໃ ເມືອງທັງສອງຄົງໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, ຸ່ງຫົ່ມ
ຜ້າຫຍາບນັ່ງເທິງຂີ້ເທົ່າແຕ່ດົ າ ມາແລ້ວ.
22 ແຕ່ເຮົາບອກພວກເຈ□ວ່າ ໃ ວັ ພິພາກສາ ໂທດຂອງເມືອງຕີໄຣແລະເມືອງຊີໂດ ກໍຈະທົ ງ່າຍກວ່າໂທດຂອງພວກ
ເຈ□
23 ແລະຝ່າຍເຈ□, ເມືອງກາເປ າອູມເຮີຍ ເຈ□ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນພຽງຟ້າຫລື ແຕ່ເຈ□ຈະຕ້ອງລົງໄປເຖິງແດ ມໍລະ າ ດ້ວຍ
ວ່າກາ ອິດທິລິດທີ່ໄດ້ກະທຳໃ ຖ້າມກາງເຈ□ນັ້ນ ຖ້າໄດ້ກະທຳໃ ເມືອງໂຊໂດມ ເມືອງນັ້ນຄົງໄດ້ຕັ້ງຢູ່ຈົ ເຖິງທຸກວັ ນີ້.
24 ເພາະເຫດນີ້ເຮົາບອກເຈ□ວ່າໃ ວັ ພິພາກສາ ໂທດຂອງເມືອງໂຊໂດມຈະທົ ງ່າຍກວ່າໂທດຂອງເຈົ້າ."

ຊົງເອີ້ນເອົາບັ ດາຜູ້ເມື່ອຍແລະທົ ກາ ໜັກ

(ລກ 10:21-22)

25 ໃ ເວລານັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ກາບທູ ວ່າ, "ຂ້າແດ່ພຣະບິດາຜູ້ເປັ ເຈ□ສະຫວັ ແລະແຜ່ ດິ ໂລກ ຂ້າພຣະອົງສັ ລະ
ເສີ ພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງປົກບັງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ຈາກຜູ້ມີປັ ຍາແລະຜູ້ສະຫລາດ ແຕ່ໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ເດັກ ້ອຍຮູ້.
26 ຂ້າແດ່ພຣະບິດາ, ພຣະອົງຊົງເຫັ ຊອບດັ່ງນັ້ນ."
27 "ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງມອບສິ່ງສາລະພັດໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກພຣະບຸດ ອກຈາກພຣະບິດາ ແລະບໍ່ມີ
ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກພຣະບິດາ ອກຈາກພຣະບຸດ ກັບຜູ້ທີ່ພຣະບຸດປະສົງຈະສະແດງໃຫ້ຮູ້.
28 "ບັນດາຜູ້ທີ່ເຮັດກາ ໜັກໜ່ວງແລະແບກພາລະໜັກ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ພວກທ່າ ໄດ້ຮັບຄວາມເຊົາ
ເມື່ອຍ.
29 ຈົ່ງເອົາແອກຂອງເຮົາແບກໄວ້ແລ້ວຮຽ ຮູ້ຈາກເຮົາ ເພາະວ່າເຮົາເປັ ຜູ້ໃຈອ່ອ ສຸພາບແລະຖ່ອມລົງ ແລ້ວຈິດໃຈຂອງ
ທ່າ ຈະໄດ້ພົບຄວາມເຊົາເມື່ອຍ.
30 ດ້ວຍວ່າແອກຂອງເຮົາກໍພໍເໝາະແລະພາລະຂອງເຮົາກໍເບົາ."

ບົດທີ 12

ບັ ຫາເລື່ອງວັນຊະບາໂຕ

(ມຣກ 2:23-28 ; ລກ 6:1-5)

1 ໃ ເວລານັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຜ່າ ທົ່ງ າໄປໃ ວັ ຊະບາໂຕ ສ່ວ ພວກສິດຂອງພຣະອົງກໍຫິວເຂົ້າ ຈຶ່ງຕັ້ງຕ□
ເດັດເອົາຮວງເຂ□າເກັດກິ .
2 ເມື່ອພວກຟາລິຊາຍເຫັ ດັ່ງ ັ້ນຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ພວກສິດຂອງທ່າ ເຮັດຜິດຕໍ່ກົດຂອງວັ ຊະບາໂຕ."
3 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ຍັງບໍ່ໄດ້ອ່າ ຫລື ຊຶ່ງດາວິດໄດ້ເຮັດເມື່ອທ່າ ແລະພັກພວກອຶດຫິວນັ້ນ.

4 ຄືດາວິດໄດ້ເຂົ້າໄປໃ ທີ່ສະຖິດຂອງພຣະເຈົ້າຮັບປະທາ ເຂົ້າທີ່ຕັ້ງຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກ ຊຶ່ງທ່າ ແລະພັກພວກບໍ່ມີສິດ
ຈະຮັບປະທາ ຄວ ແຕ່ປະໂລຫິດພວກດຽວ.
5 ພວກທ່າ ບໍ່ໄດ້ອ່າ ໃ ພຣະບັ ຍັດຫລືທີ່ວ່າ ທຸກວັ ຊະບາໂຕພວກປະໂລຫິດເຄີຍລະເມີດຕໍ່ກົດວັ ຊະບາໂຕ ແຕ່ບໍ່ມີ
ຄວາມຜິດ.
6 ເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ຢູ່ທີ່ນີ້ມີສິ່ງໜຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າພຣະວິຫາ ອີກ.
7 ຖ້າພວກທ່າ ໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງພຣະຄຳພີທີ່ວ່າ,

'ເຮົາປະສົງຄວາມເມດຕາ
ບໍ່ປະສົງເຄື່ອງບູຊາ'.

8 ທ່າ ກໍຄົງຈະບໍ່ກ່າວໂທດໃສ່ຄົ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດ ເພາະວ່າບຸດມະ ຸດເປັ ເຈົ້າຂອງວັ ຊະບາໂຕ."

ຊົງໂຜດຄົ ມືລີບ

(ມຣກ 3:1-6 ; ລກ 6:6-11)

9 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນເຂົ້າໄປໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາຂອງເຂົາ.
10 ເບິ່ງແມ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຄົ ມືລີບເບື້ອງໜຶ່ງ ເຂົາຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ຄວນຫລືຈະເຮັດໃຫ້ດີພະຍາດໃ ວັ ຊະບາໂຕ" ເພື່ອ
ເຂົາຈະຟ້ອງພຣະອົງໄດ້.
11 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ມີຜູ້ໃດໃ ພວກທ່າ ຖ້າມີແກະໂຕດຽວແລະແກະໂຕນັ້ນຕົກຂຸມໃ ວັ ຊະບາໂຕ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່
ດຶງມັ ຂຶ້ນຫລື.
12 ມະ ຸດຄົ ໜຶ່ງປະເສີດກວ່າໂຕແກະຫລາຍເທົ່າໃດໜໍ ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງອະ ຸຍາດໃຫ້ເຮັດກາ ດີໃ ວັ ຊະບາໂຕ."
13 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກຄົ ມືລີບວ່າ, "ເຈົ້າຈົ່ງຢຽດມືອອກ" ຄົນນັ້ນກໍຢຽດມືອອກ ແລ້ວມືນັ້ນກໍດີປົກກະຕິເໝືອ ມືອີກ
ເບື້ອງໜຶ່ງ.
14 ຝ່າຍພວກຟາລີຊາຍຈຶ່ງອອກໄປປຶກສາກັ ເຖິງເລື່ອງພຣະອົງວ່າ ຈະເຮັດຢ່າງໃດຈຶ່ງຈະຂ້າພຣະອົງໄດ້.

ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້

15 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຊາບ ຈຶ່ງສະເດັດອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະປະຊາຊົ ຫລວງຫລາຍກໍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ພຣະອົງກໍ
ຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາດີພະຍາດທຸກຄົ .
16 ແລ້ວພຣະອົງຊົງສັ່ງຫ້າມຢ່າງເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ເປີດເຜີຍພຣະ າມຂອງພຣະອົງ.
17 ທັງນີ້ເພື່ອຈະໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄຳທີ່ເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ.

18 "ເບິ່ງແມ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້
ຜູ້ເປັ ທີ່ຮັກແລະຊອບໃຈຂອງເຮົາ.
ເຮົາຈະເອົາວິ ຍາ ຂອງເຮົາໃສ່ໄວ້ເທິງເພິ່ນ
ເພື່ອຈະປະກາດຄວາມຍຸດຕິທຳແກ່ບັ ດາປະຊາຊາດ.
19 ເພິ່ນຈະບໍ່ກໍ່ກາ ວິວາດຜິດຖຽງແລະບໍ່ຮ້ອງສຽງດັງ
ບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຍິ ສຳ ຽງສຽງຂອງເພິ່ນຕາມຖະໜົ .
20 ໄມ້ອໍ້ບວບແລ້ວເພິ່ນຈະບໍ່ຫັກ
ໃສ້ຕະກຽງເປັ ຄວັ ຈວ ຈະມອດເພິ່ນຈະບໍ່ມອດ
ຈົ ກວ່າເພິ່ນຈະໄດ້ ຳຄວາມຍຸດຕິທຳໃຫ້ມີໄຊຊະ ະ.
21 ແລະບັ ດາປະຊາຊາດຈະຝາກຄວາມຫວັງໄວ້ກັບ າມຂອງເພິ່ນ."

ພຣະເຢຊູກັບເບເອ ເຊບູ

(ມຣກ 3:19-30 ; ລກ 11:14-23 ; 12:10)

22 ເມື່ອນັ້ນເຂົາໄດ້ພາຄົ ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີຜີຮ້າຍເຂົ□ສິງຢູ່ ທັງຕາບອດແລະປາກກືກມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ດີປົກກະຕິ
ຄົ ນັ້ນຈຶ່ງປາກໄດ້ເຫັ ໄດ້.
23 ແລະປະຊາຊົ ກໍອັດສະຈັ ໃຈຖາມກັ ວ່າ, "ຄົນນີ້ເປັ ບຸດກະສັດດາວິດບໍ່ແມ່ ຫລື?."
24 ແຕ່ພວກຟາລິຊາຍ ເມື່ອໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນກໍເວົ□ກັ ວ່າ, "ຜູ້ນີ້ຂັບໄລ່ຜີອອກໄດ້ໂດຍໃຊ້ອໍາ າດເບເອ ເຊບູ ຄື າຍຜີນັ້ນ."
25 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຊາບຄວາມຄຶດຂອງເຂົາຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ອາ າຈັກໃດໆ ທີ່ແຕກຈາກກັ ແລ້ວກໍຄົງຈິບຫາຍ
ເມືອງໃດຫລືເຮືອ ໃດໆ ທີ່ແຕກຈາກກັ ແລ້ວຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ບໍ່ໄດ້.
26 ແລະຖ້າຊາຕາ ຂັບໄລ່ຊາຕາ ອອກ ມັ ກໍແຕກແຍກກັ ໃ ຕົ ມັ ເອງ ແລ້ວອາ າຈັກຂອງມັ ຈະຕັ້ງໝັ້ນໄດ້ຢ່າງ
ໃດ.
27 ແລະຖ້າເຮົາຂັບໄລ່ຜີອອກດ້ວຍອໍາ າດເບເອ ເຊບູ ພວກລູກຫລາ ຂອງທ່າ ທັງຫລາຍເຄີຍຂັບມັ ອອກດ້ວຍອໍາ
າດຂອງຜູ້ໃດ ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ເຂົາຈະເປັ ຜູ້ຕັດສິ ພວກທ່າ .
28 ແຕ່ຖ້າເຮົາຂັບໄລ່ຜີອອກດ້ວຍພຣະວິ ຍາ ຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ□ກໍມາເຖິງພວກທ່າ
ແລ້ວ.
29 ຫລືໃຜຈະເຂົ□ໄປໃ ເຮືອ ຂອງຄົ ແຂງແຮງ ແລະຈະປຸ້ ເອົາຊັບຂອງເພິ່ນໄດ້ຢ່າງໃດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຈະມັດຄົ ແຂງແຮງ
ນັ້ນໄວ້ເສຍກ່ອ ແລ້ວຈຶ່ງຈະປຸ້ ເອົາຊັບໃ ເຮືອ ຂອງເພິ່ນໄດ້.
30 ຜູ້ໃດບໍ່ຢູ່ຝ່າຍເຮົາກໍຕໍ່ສູ້ກັບເຮົາ ແລະຜູ້ໃດບໍ່ໂຮມເຂົ□ກັບເຮົາກໍເປັ ຜູ້ເຮັດໃຫ້ແຕກກະຈາຍໄປ.
31 ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າຄວາມຜິດບາບແລະຄວາມໝິ່ນປະໝາດທຸກຢ່າງຈະຊົງໂຜດອະໄພໃຫ້ມະ ຸດໄດ້
ແຕ່ຄໍາໝິ່ນປະໝາດພຣະວິ ຍາ ຈະຊົງໂຜດອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້.
32 ຜູ້ໃດທີ່ເວົ□ຄໍາຂັດຂວາງຕໍ່ບຸດມະ ຸດ ກໍຈະຊົງໂຜດໃຫ້ອະໄພແກ່ຜູ້ນັ້ນໄດ້ ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ເວົ□ຄໍາຂັດຂວາງຕໍ່ພຣະວິ ຍາ ບໍ
ລິສຸດ ກໍຈະຊົງໂຜດອະໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ ທັງໃ ໂລກນີ້ແລະໃ ໂລກໜ້າ.

ຕົ້ ໄມ້ກັບຜົ ຂອງມັ

(ລກ 6:43-45)

33 "ຕ້ອງມີຕ□ໄມ້ດີ ໝາກມັ ຈຶ່ງດີ ຖ້າຕ□ໄມ້ບໍ່ດີ ໝາກມັ ກໍບໍ່ດີ ເພາະວ່າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກຕ□ໄມ້ດ້ວຍໝາກຂອງມັ .
34 ໂອ ຊາດງູຮ້າຍເອີຍ, ພວກຜູ້ຊົ່ວແລ້ວຈະເວົ□ຄວາມດີໄດ້ຢ່າງໃດ ດ້ວຍວ່າໃຈເຕັມລ□ດ້ວຍສິ່ງໃດ ປາກກໍເວົ□ຕາມສິ່ງ
ນັ້ນ.
35 ຄົ ດີກໍເອົາຂອງດີອອກມາຈາກຄັງແຫ່ງຄວາມດີຂອງຕົ ຄົ ຊົ່ວກໍເອົາຂອງຊົ່ວອອກມາຈາກຄັງແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຂອງ
ຕົ .
36 ເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ຖ້ອຍຄໍາເປົ່າໆ ທຸກຄໍາທີ່ມະ ຸດເວົ□ເຂົາຈະຕ້ອງໃຫ້ກາ ເພາະຄໍານັ້ນໃ ວັ ພິພາກສາ.
37 ດ້ວຍເຫດວ່າທີ່ທ່າ ຈະພ□ໂທດໄດ້ຫລືຈະຕ້ອງຖືກໂທດນັ້ນ ກໍເພາະດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາຂອງຕົນ."

ຄົ ຊາດຊົ່ວຢາກເຫັ ໝາຍສໍາຄັ

(ມຣກ 8:12 ;ລກ11:29-32)

38 ຄາວນັ້ນມີບາງຄົ ໃ ພວກ ັກທໍາແລະພວກຟາລິຊາຍມາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ພວກຂ້າ ້ອຍຢາກເຫັ
ໝາຍສໍາຄັ ຈາກທ່ານ."

39 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຄົ ສະໄໝຊົ່ວແລະຄິດທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າສະແຫວງຫາໝາຍສຳຄັ   ແລະຈະບໍ່ຊົງໂຜດ
ໝາຍສຳຄັ ໃຫ້ແກ່ເຂົາ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ໝາຍສຳຄັ ເລື່ອງໂຢ າຜູ້ປະກາດພຣະທຳ.
40 ດ້ວຍວ່າໂຢ າໄດ້ຢູ່ໃ ທ້ອງປາໃຫຍ່ສາມວັ ສາມຄື ສັ ໃດ ບຸດມະ ຸດຈະຢູ່ໃ ທ້ອງແຜ່ ດິ ສາມວັ ສາມຄື ສັ
ນັ້ນ.
41 ໄທເມືອງ ີ າເວຈະຢື ຂຶ້ນໃ ວັ ພິພາກສາ ພ້ອມກັບຄົ ສະໄໝນີ້ກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາ ດ້ວຍວ່າໄທເມືອງ ີ າເວໄດ້ຖິ້ມ
ໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ເພາະຄຳປະກາດຂອງໂຢ າ ແລະເບິ່ງແມ, ຊຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂຢ າກໍມີຢູ່ທີ່ນີ້.
42 ໆງກະສັດຝ່າຍທິດໃຕ້ຈະລຸກຂຶ້ນໃ ວັ ພິພາກສາພ້ອມກັບຄົ ສະໄໝນີ້ກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາ ເພາະພຣະ ໆງໄດ້ສະເດັດ
ມາແຕ່ທີ່ສຸດໂລກເພື່ອຈະຊົງຟັງພຣະສະຕິປັ ຍາຂອງກະສັດຊະໂລໂມ   ແລະເບິ່ງແມ, ຊຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າກະສັດຊາໂລໂມ ກໍ
ມີຢູ່ທີ່ນີ້.

ຜີຮ້າຍກັບຄື ເຮືອ ເກົ່າ

(ລກ 11:24-26)

43 "ເມື່ອຜີຖ່ອຍຮ້າຍອອກມາຈາກຜູ້ໃດແລ້ວ ມັ ກໍທຽວໄປໃ ບ່ອ ກັ ດາ ເພື່ອສະແຫວງຫາບ່ອ ເຊົາເມື່ອຍ ແຕ່ມັ
ບໍ່ພົບ.
44 ແລ້ວມັ ເວົ້າວ່າ 'ເຮົາຈະຕ່າວຄື ໄປຍັງເຮືອ ຂອງເຮົາທີ່ເຮົາໄດ້ອອກມານັ້ນ' ແລະເມື່ອມັ ມາເຖິງກໍເຫັ ວ່າເຮືອ
ນັ້ນເປົ່າຫວ່າງກວາດດີແລະຕົກແຕ່ງໄວ້ແລ້ວ.
45 ເມື່ອນັ້ນມັ ຈຶ່ງໄປຮັບເອົາຜີອື່ນອີກເຈັດໂຕຮ້າຍກວ່າມັ ເອງ ແລ້ວກໍເຂົ້າໄປອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະສະພາບບັ້ນປາຍຂອງ
ຄົ ນັ້ນກໍຮ້າຍກວ່າບັ້ນຕ□ຄົ ສະໄໝຊົ່ວນີ້ກໍຈະເປັ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ."

ມາ ດາແລະພວກ ້ອງຂອງພຣະເຢຊູ

(ມຣກ 3:31-35 ; ລກ8:19-21)

46   ຂະ ະທີ່ພຣະອົງກຳລັງຊົງກ່າວກັບປະຊາຊົ ຢູ່ນັ້ນ ເບິ່ງແມ, ມາ ດາກັບພວກ ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງກໍຢື ຢູ່
ຂ້າງ ອກ ຫາໂອກາດຈະເວົ້າກັບພຣະອົງ.
47 ມີຄົ ໜຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ມາ ດາກັບພວກ ້ອງຊາຍຂອງທ່າ ຢື ຢູ່ຂ້າງ ອກ ຫາໂອກາດຈະເວົ້າກັບ
ທ່ານ."
48 ແຕ່ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຜູ້ທີ່ມາທູ ນັ້ນວ່າ "ໃຜເປັ ມາ ດາແລະໃຜເປັ   ້ອງຊາຍຂອງເຮົາ."
49 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຊີ້ໄປທາງພວກສິດຂອງຕົ   ແລະຊົງກ່າວວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ຄືມາ ດາແລະ ້ອງຊາຍຂອງເຮົາ.
50 ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດຈະເຮັດຕາມ ້ຳພຣະໄທພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດໃ ສະຫວັ   ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັ   ້ອງຊາຍ, ເປັ
້ອງສາວ, ແລະເປັ ມາ ດາຂອງເຮົາ."

ບົດທີ 13

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຜູ້ຫວ່າ

(ມຣກ 4:1-9 ; ລກ 8:4-8)

1   ໃ ວັ ນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດອອກຈາກເຮືອ ໄປປະທັບຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລ.
2 ມີຄົ ຫລວງຫລາຍພາກັ ມາຫາພຣະອົງ ເພາະເຫດນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດເຂົ້າປະທັບຢູ່ໃ ເຮືອ ແລະຝູງຄົ ເຫລົ່ານັ້ນກໍ
ຢື ຢູ່ແຄມຝັ່ງ.
3 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາຫລາຍປະກາ ເປັ ຄຳອຸປະມາວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ມີຄົ ໜຶ່ງອອກໄປຫວ່າ ພືດ.

4 ເມື່ອກໍາລັງຫວ່າ ຢູ່ນັ້ນລາງເມັດກໍຕົກຕາມທາງ ແລ້ວ ົກກໍມາກິ ເສຍ.
5 ລາງເມັດກໍຕົກໃສ່ບ່ອ ຫີ ຫລາຍດິ ໜ້ອຍ ຈຶ່ງງອກຂຶ້ນໂລດເພາະດິ ບໍ່ເລິກ.
6 ແຕ່ເມື່ອຕາເວັ ອອກມາກໍແຫ້ມ ຈຶ່ງຫ່ຽວແຫ້ງໄປເພາະບໍ່ມີຮາກ.
7 ລາງເມັດກໍຕົກກາງພຸ່ມໜາມ ໜາມກໍປົ່ງຂຶ້ນຫຸ້ມຮັດເສຍ.
8 ລາງເມັດກໍຕົກໃສ່ດິ ດີແລ້ວກໍເກີດຜົ ເມັດໜຶ່ງຮ້ອຍຕໍ່, ເມັດໜຶ່ງຫົກສິບຕໍ່, ເມັດໜຶ່ງສາມສິບຕໍ່.
9 ຜູ້ໃດມີຫູ ຈົ່ງຟັງເອົາ.”

ຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງຄໍາອຸປະມາ

(ມຣກ4:10-12 ; ລກ 8:9-10)

10 ຝ່າຍພວກສາວົກຈຶ່ງມາທູ ພຣະອົງວ່າ, “ເຫດສັ ໃດທ່າ ຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເປັ ຄໍາອຸປະມາ.”
11 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຂໍ້ຄວາມເລິກລັບເລື່ອງລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ຊົງໂຜດໃຫ້ທ່າ ທັງຫລາຍຮູ້ໄດ້ແຕ່ຄົ
ເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ຊົງໂຜດໃຫ້ຮູ້.
12 ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດມີຢູ່ແລ້ວຈະຊົງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນອີກ ແລະຜູ້ນັ້ນຈະມີບໍລິບູ   ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີນັ້ນ ເຖິງແມ່ ສິ່ງທີ່ຕົ ມີຢູ່ກໍ
ຈະຊົງຍຶກເອົາໄປຈາກຜູ້ນັ້ນເສຍ.
13 ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ເຮົາຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາເປັ ຄໍາອຸປະມາເພາະເມື່ອເຂົາເບິ່ງກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນ, ເມື່ອເຂົາຟັງກໍບໍ່ໄດ້ຍິ , ແລະ
ບໍ່ເຂົ້າໃຈ.
14 ຄໍາທໍາ ວາຍຂອງເອຊາຢາກໍຖືກຕ້ອງກັບເຂົາ ຄືຄໍາທີ່ວ່າ,
‘ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຍິ ແທ້ ແຕ່ຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຈັກເທື່ອ
ຈະໄດ້ເຫັ ແທ້ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ສັງເກດຈັກເທື່ອ.
15 ດ້ວຍວ່າໃຈຂອງພົ ລະເມືອງນີ້ກໍປຶກໜາ,
ຫູກໍໜັກ, ຕາຂອງເຂົາກໍຫລັບເສຍ
ຢ້າ ວ່າເຂົາຈະສັງເກດດ້ວຍຕາ
ແລະຈະໄດ້ຍິ ດ້ວຍຫູແລະຈະຮູ້ດ້ວຍໃຈ
ແລ້ວຈະຕ່າວກັບມາ ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາດີ’.
16 ແຕ່ຕາຂອງພວກທ່າ ກໍເປັ ສຸກເພາະໄດ້ເຫັ   ແລະຫູຂອງພວກທ່າ ກໍເປັ ສຸກເພາະໄດ້ຍິ .
17 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທໍາແລະຜູ້ມີສິ ທໍາຫລາຍຄົ   ໄດ້ປາດຖະໜາຢາກເຫັ ຊຶ່ງພວກ
ທ່າ ເຫັ ຢູ່ນີ້ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັ   ເຂົາປາດຖະໜາຢາກໄດ້ຍິ ຊຶ່ງພວກທ່າ ໄດ້ຍິ   ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິ .

ຊົງອະທິບາຍເລື່ອງຄໍາອຸປະມາເລື່ອງຜູ້ຫວ່າ

(ມຣກ 4:13-20 ; ລກ 8:11-15)

18 “ເຫດສັ ນັ້ນທ່າ ທັງຫລາຍຈົ່ງຟັງຄໍາອຸປະມາເລື່ອງຜູ້ຫວ່າ ພືດນັ້ນ.
19 ເມື່ອຜູ້ໃດໄດ້ຍິ ພຣະທໍາເລື່ອງລາຊະອາ າຈັກນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ ມາ ຮ້າຍມາຍາດເອົາເມັດທີ່ຫວ່າ ໃ ໃຈຄົ ນັ້ນໄປ
ເສຍ ນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ແກ່ເມັດທີ່ຫວ່າ ລົງຕາມທາງ.
20 ແລະເມັດທີ່ຫວ່າ ຕົກໃ ບ່ອ ມີຫີ ຫລາຍນັ້ນ ໄດ້ແກ່ບຸກຄົ ທີ່ໄດ້ຍິ ພຣະທໍາ ແລ້ວກໍຮັບເອົາທັ ທີດ້ວຍຄວາມຍິ ດີ.
21 ແຕ່ບໍ່ມີຮາກໃ ຕົວເອງຈຶ່ງທົ ຢູ່ຊົ່ວຄາວ ແລະເມື່ອເກີດຄວາມຍາກລໍາບາກ ຫລືກາ ຂົ່ມເຫງເພາະພຣະທໍານັ້ນ ຕົນກໍ
ທໍ້ຖອຍໃຈເສຍທັ ທີ.

22 ແລະເມັດທີ່ຫວ່າ ຕົກກາງພຸ່ມໜາມ ໄດ້ແກ່ບຸກຄົ ທີ່ໄດ້ຍິ ພຣະທຳ ແລ້ວຄວາມກັງວົ ຕາມທຳມະດາໂລກ ແລະ
ຄວາມຫລອກລວງແຫ່ງຊັບສົມບັດ ກໍຫຸ້ມຮັດພຣະທຳນັ້ນເສຍຈຶ່ງບໍ່ເກີດຜົ .
23 ສ່ວ ເມັດທີ່ຫວ່າ ຕົກລົງໃ ດິ ດີນັ້ນ ໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິ ພຣະທຳແລະເຂົ ໃຈ ຜູ້ນັ້ນກໍເກີດຜົ ໄດ້ຮ້ອຍຕໍ່ແດ່, ຫົກສິບຕໍ່
ແດ່, ແລະສາມສິບຕໍ່ແດ່."

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງເຂົ ົ ກປົ ເຂົ ົ

24 ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາອີກເລື່ອງໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍຟັງວ່າ, "ລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ປຽບເໝືອ ຄົ ຜູ້ໜຶ່ງ
ທີ່ຫວ່າ ພືດເມັດດີໃ າຂອງຕົ .
25 ແຕ່ເມື່ອຄົ ທັງຫລາຍກຳລັງ ອ ຫລັບຢູ່ ສັດຕູຂອງຜູ້ນັ້ນມາຫວ່າ ເຂົ ົ ກໃສ່ຖ້າມກາງເຂົ ົ ແລ້ວກໍໜີເສຍ.
26 ຄັ ເຂົ ົ ນັ້ນງອກຂຶ້ນເປັ ຮວງແລ້ວ ເຂົ ົ ກກໍປະກົດຂຶ້ນເໝືອ ກັ .
27 ພວກຂ້ອຍໃຊ້ຂອງເຈົ ເຮືອ ມາແຈ້ງຄວາມແກ່ າຍວ່າ, 'ນາຍເອີຍ, ທ່າ ໄດ້ຫວ່າ ເຂົ ົ ໃ າຂອງທ່າ ບໍ່ແມ່ ຫລື
ແລ້ວເຂົ ົ ກມາແຕ່ໃສ.'
28 ຝ່າຍ າຍກໍຕອບວ່າ 'ນີ້ແມ່ ກາ ເຮັດຂອງສັດຕູ' ພວກຂ້ອຍໃຊ້ຈຶ່ງຖາມ າຍວ່າ 'ຖ້າຢ່າງນັ້ນ າຍຢາກໃຫ້ໝູ່ຂ້າ ້ອຍ
ໄປເກັບເຂົ ົ ກນັ້ນຫລື?'.
29 າຍຈຶ່ງຕອບວ່າ 'ຢ່າຊູ່ໄປ ເພາະເມື່ອພວກເຈົ ຫລົກເຂົ ົ ກນັ້ນຢ້າ ຈະຫລົກເຂົ ົ ດ້ວຍ.
30 ປະໃຫ້ເຂົ ທັງສອງໃຫຍ່ຂຶ້ນດ້ວຍກັ ຈົ ເຖິງລະດູກ່ຽວ ແລະໃ ເວລາກ່ຽວນັ້ນເຮົາຈະສັ່ງພວກກ່ຽວວ່າ, ຈົ່ງເກັບເຂົ ົ ກ
ກ່ອ , ມັດເປັ ຟ່ອ ເຜົາໄຟເສຍ ສ່ວ ເຂົ ົ ນັ້ນຈົ່ງໂຮມໄວ້ໃ ເລົ ຂອງເຮົາ'."

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງເມັດຜັກກາດ

(ມຣກ 4:30-32 ; ລກ13:18-19)

31 ພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາອີກເລື່ອງໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ, "ລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ປຽບເໝືອ ແກ່ ຜັກກາດ
ເມັດໜຶ່ງ ທີ່ຄົ ຜູ້ໜຶ່ງເອົາໄປຫວ່າ ໃ ສວ ຂອງຕົ .
32 ເມັດນັ້ນ ້ອຍກວ່າເມັດທັງປວງ ແຕ່ເມື່ອງອກຂຶ້ນແລ້ວກໍໃຫຍ່ກວ່າຜັກອື່ນໆ ແລະກາຍເປັ ຕ ໄມ້ຈົ ກວ່າ ົ ກປ່າໄດ້ມາ
ເຮັດຄອ ອາໃສຢູ່ຕາມກິ່ງກ້າ ມັນ."

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງເຊື້ອແປ້ງ

(ລກ 13:20-21)

33 ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາອີກເລື່ອງໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ, "ລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ປຽບເໝືອ ເຊື້ອແປ້ງ ທີ່ຜູ້ຍິງຄົ
ໜຶ່ງເອົາປົ ໃສ່ໃ ແປ້ງສາມຜອງ ຈົ ແປ້ງນັ້ນຟູຂຶ້ນທັງໝົດ."

ກາ ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຄຳອຸປະມາ

(ມຣກ 4:33-34)

34 ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ປວງຊົ ເປັ ຄຳອຸປະມາທັງໝົດ ແລະ ອກຈາກຄຳອຸປະມາພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງ
ກ່າວກັບເຂົາຈັກປະກາ .
35 ທັງນີ້ເພື່ອຈະໃຫ້ສຳເລັດຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍຜູ້ປະກາດພຣະທຳວ່າ,

"ເຮົາຈະອ້າປາກເປັ ຄຳອຸປະມາ
ເຮົາຈະບອກຂໍ້ຄວາມທີ່ປົກອຳໄວ້

ຕັ້ງແຕ່ແຮກສ້າງໂລກ.”

ຊົງອະທິບາຍຄຳອຸປະມາເລື່ອງເຂ ືກ

36 ແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຈາກຄົ ເຫລົ່ານັ້ນເຂ ົ້າໄປໃ ເຮືອ ພວກສາວົກມາເຝ ົ້າພຣະອົງທູ ວ່າ, “ຂໍທ່າ ໂຜດອະທິບາຍໃຫ້ພວກຂ້າ ້ອຍເຂ ົ້າໃຈຄຳອຸປະມາເລື່ອງເຂ ືກໃ ານັ້ນແດ່.”

37 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຜູ້ຫວ່າ ເມັດດີນັ້ນຄືບຸດມະ ຸດ.

38 ແລະ ານັ້ນຄືແຜ່ ດິ ໂລກ ສ່ວ ເມັດດີນັ້ນໄດ້ແກ່ພົ ລະເມືອງແຫ່ງລາຊະອາ າຈັກ ແຕ່ເຂ ືກໄດ້ແກ່ພົ ລະເມືອງຂອງມາ ຮ້າຍ.

39 ສັດຕູຜູ້ຫວ່າ ເຂ ືກຄືພະຍາມາ ລະດູກ່ຽວໄດ້ແກ່ຄາວສຸດໂລກ ແລະຜູ້ກ່ຽວນັ້ນຄືພວກເທວະດາ.

40 ເຫດສັ ນັ້ນເຂົາເກັບເຂ ືກເຜົາໄຟເສຍຢ່າງໃດ ຄາວສຸດໂລກກໍຈະເປັ ຢ່າງນັ້ນ.

41 ບຸດມະ ຸດຈະໃຊ້ພວກເທວະດາຂອງເພິ່ນອອກໄປ ເຂົາຈະເກັບກວາດທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຫລົງຜິດ ກັບບັ ດາຜູ້ທີ່ເຮັດຊົ່ວອອກໄປຈາກລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງເພິ່ນ.

42 ແລ້ວຈະເອົາໄປຖິ້ມໃສ່ເຕົາໄຟຮ້ອ ກ້າ ທີ່ນັ້ນຈະມີກາ ຮ້ອງໄຫ້ກັດແຂ້ວຄ້ຽວຟັ .

43 ຄາວນັ້ນພວກສິ ທຳຈະຮຸ່ງເຮືອງໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ພຣະບິດາຂອງເຂົາ ເໝືອ ດັ່ງດວງອາທິດ ຜູ້ໃດມີຫູ ຈົ່ງຟັງເອົາ.

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຊັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້

44 “ລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ປຽບເໝືອ ຊັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃ ທົ່ງນາ ຊຶ່ງມີຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ພົບແລ້ວຈຶ່ງເຊື່ອງໄວ້ອີກ ແລະເພາະຄວາມຍິ ດີຈຶ່ງໄປຂາຍສິ່ງທັງປວງທີ່ຕົ ມີຢູ່ແລ້ວໄປຊື້ນານັ້ນ.

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງໄຂ່ມຸກທີ່ມີຄ່າແພງ

45 “ອີກປະກາ ໜຶ່ງລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ປຽບເໝືອ ພໍ່ຄ້າຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຊອກຫາໄຂ່ມຸກຢ່າງດີ.

46 ເມື່ອໄດ້ພົບໄຂ່ມຸກເມັດໜຶ່ງທີ່ມີຄ່າຫລາຍ ກໍໄປຂາຍທຸກສິ່ງທີ່ຕົ ມີຢູ່ແລ້ວໄປຊື້ໄຂ່ມຸກນັ້ນ.

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງມອງ

47 “ອີກປະກາ ໜຶ່ງລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ປຽບເໝືອ ມອງທີ່ຖິ້ມລົງໃ ທະເລ ຮວມເອົາປາທຸກຊະ ິດ.

48 ເມື່ອເຕັມແລ້ວກໍດຶງຂຶ້ນເທິງຝັ່ງ ນັ່ງລົງເລືອກເອົາໂຕດີໃສ່ໃ ກະຕ່າ ສ່ວ ໂຕບໍ່ດີນັ້ນກໍຖິ້ມເສຍ.

49 ໃ ຄາວສຸດໂລກກໍຈະເປັ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ ພວກເທວະດາຈະອອກມາແຍກຄົ ຊົ່ວອອກຈາກຄົ ສິ ທຳ.

50 ແລ້ວຈະເອົາໄປຖິ້ມໃສ່ເຕົາໄຟຮ້ອ ກ້າ ທີ່ນັ້ນຈະມີກາ ຮ້ອງໄຫ້ກັດແຂ້ວຄ້ຽວຟັ .

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຂອງໃໝ່ແລະຂອງເກົ່າ

51 “ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ພວກທ່ານເຂົ້າໃນແລ້ວຫລື” ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, “ໂດຍ, ເຂົ້າໃຈແລ້ວ.”

52 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ັກທຳທຸກຄົ ທີ່ໄດ້ຮຽ ຮູ້ເຖິງລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ກໍເໝືອ ເຈ ົ້າເຮືອ ທີ່ເອົາຂອງໃໝ່ທັງຂອງເກົ່າອອກມາຈາກສາງຂອງຕົນ.”

ໄທ າຊາເຣັດມີໃຈໜ່າຍພຣະອົງ

(ມຣກ 6:1-6 ; ລກ 4:16:30)

53 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາເຫລົ່ານີ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ກໍສະເດັດໄປຈາກທີ່ນັ້ນ.

54 ເມື່ອສະເດັດມາເຖິງເມືອງເດີມຂອງພຣະອົງແລ້ວ ກໍຊົງສັ່ງສອ ຄົ ທັງຫລາຍໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາຂອງເຂົາ ຈົ
ເຂົາງຶດປະຫລາດໃຈແລ້ວເວົາກັ ວ່າ, "ຜູ້ນີ້ໄດ້ສະຕິປັ ຍາແລະກາ ອິດທິລິດຢ່າງນີ້ມາແຕ່ໃສ.
55 ຄົ ຜູ້ນີ້ເປັ ລູກຊ່າງໄມ້ນັ້ນ ບໍ່ແມ່ ຫລື ແມ່ຂອງລາວຊື່ມາຣິອາ ບໍ່ແມ່ ຫລື ພວກ ້ອງຊາຍຂອງລາວຊື່ ຢາໂກໂບ, ໂຢ
ເຊບ, ຊີໂມ , ແລະຢູດາ ບໍ່ແມ່ ຫລື.
56 ແລະພວກ ້ອງສາວຂອງລາວກໍຢູ່ກັບໝູ່ເຮົາບໍ່ແມ່ ຫລື ລາວຈິ່ງໄດ້ສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ມາແຕ່ໃສ."
57 ເຂົາຈິ່ງມີໃ ໝ່າຍແໜງພຣະອົງ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຜູ້ປະກາດພຣະທຳຈະບໍ່ຂາດຄວາມ ັບຖື ເວັ້ນໄວ້
ແຕ່ໃ ເມືອງເດີມແລະໃ ຄົວເຮືອ ຂອງຕົນ."
58 ໃ ທີ່ນັ້ນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳກາ ອິດທິລິດຫລາຍເພາະເຂົາບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ.

ບົດທີ 14

ຄວາມມໍລະ ະພາບຂອງໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ

(ມຣກ 6:14-29 ; ລກ 9:7-9)

1 ໃ ເວລານັ້ນເຮໂຣດຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຍິ ກິຕິສັບຂອງພຣະເຢຊູ.
2 ຈິ່ງກ່າວແກ່ພວກຄົ ໃຊ້ວ່າ, "ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ແມ່ ໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ ເພິ່ນໄດ້ເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍດ້ວຍເຫດນີ້ ລິດອຳ
າດນີ້ຈິ່ງສະແດງອອກມາໃ ຕົວເພິ່ນ."
3 ດ້ວຍວ່າເຮໂຣດໄດ້ຈັບໂຢຮັ ຜູກມັດແລະຂັງຄຸກໄວ້ ເພາະເຫັ ແກ່   າງເຮໂຣເດຍພັ ລະຍາຂອງຟີລິບ ້ອງຊາຍຂອງ
ຕົ .
4 ເພາະໂຢຮັ ເຄີຍທູ ຕໍ່ເຮໂລດວ່າ, "ທີ່ທ່າ ຈະເອົາ າງນັ້ນມາເປັ ພັ ລະຍາກໍຜິດຕໍ່ກົດແລ້ວ."
5 ເຖິງແມ່ ເຮໂຣດມີໃຈຢາກຂ້າໂຢຮັ ແຕ່ກໍຢ້າ ປະຊາຊົ ເພາະເຂົາຖືວ່າໂຢຮັ ເປັ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ.
6 ແຕ່ເມື່ອວັ ສະຫລອງວັ ກຳເ ີດຂອງເຮໂຣດມາເຖິງ ບຸດຍິງຂອງ າງເຮໂຣເດຍໄດ້ຟ້ອ ລຳຖ້າມກາງບັ ດາແຂກເຮັດ
ໃຫ້ເຮໂຣດຊອບໃຈ.
7 ເຫດສັ ນັ້ນເຮໂຣດຈິ່ງສັ ຍາດ້ວຍສາບາ ຕົ ວ່າ, "ນາງຈະຂໍສິ່ງໃດກໍຈະໃຫ້ສິ່ງນັ້ນ".
8 ຍິງສາວຈິ່ງທູ ຕາມທີ່ມາ ດາແ ະ ຳໄວ້ວ່າ, "ຂໍຫົວໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕໃສ່ຖາດມາໃຫ້ຂ້າ ້ອຍທີ່ນີ້."
9 ຝ່າຍເຮໂຣດຜູ້ປົກຄອງກໍທຸກໃຈ ແຕ່ເພາະເຫດທີ່ໄດ້ສາບາ ຕົ ແລະເພາະເຫັ ແກ່ຄົ ທັງປວງທີ່ນັ່ງຮວມຮັບປະທາ ຢູ່
ນັ້ນ ຈິ່ງອອກຄຳສັ່ງອະ ຸຍາດໃຫ້.
10 ແລ້ວກໍໃຊ້ຄົ ໄປຕັດເອົາຫົວໂຢຮັ ໃ ຄຸກ.
11 ເຂົາຈິ່ງເອົາຫົວໃສ່ຖາດມາໃຫ້ຍິງສາວນັ້ນ ແລະ າງກໍໄປສົ່ງໃຫ້ມາ ດາຂອງຕົ .
12 ຝ່າຍພວກສິດຂອງໂຢຮັ ກໍພາກັ ມາຮັບເອົາສົບໄປສົ່ງສະກາ ແລ້ວກໍມາທູ ພຣະເຢຊູໃຫ້ຊົງຊາບ.

ກາ ຊົງລ້ຽງຫ້າພັ ຄົ

(ມຣກ 6:30-44 ; ລກ 9:10-17 ; ຢຮ 6:1-14)

13 ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຊາບແລ້ວ ຈິ່ງລົງເຮືອສະເດັດຈາກບ່ອ ນັ້ນໄປຍັງປ່າສະຫງັດຢູ່ຕ່າງຫາກ ເມື່ອປະຊາຊົ ທັງ
ປວງໄດ້ຍິ ຂ່າວນັ້ນ ເຂົາກໍອອກຈາກເມືອງຕ່າງໆ ຍ່າງຕິດຕາມພຣະອົງໄປ.
14 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດອອກຈາກເຮືອແລ້ວກໍຊົງເຫັ ປະຊາຊົ ໝູ່ໃຫຍ່ ພຣະອົງຊົງສົງສາ ເຂົາ ຈິ່ງຊົງໂຜດຄົ ປ່ວຍທັງ
ຫລາຍໃ ພວກເຂົາໃຫ້ດີ.
15 ຄັ ເວລາແລງມາພວກສາວົກໄດ້ມາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ບ່ອນນີ້ເປັ ປ່າແລະບັດນີ້ຄ່ຳແລ້ວ ສັ ນັ້ນຂໍທ່າ ຈິ່ງໃຫ້ປະຊາ
ຊົ ເລີກໄປເສຍ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ໄປຊື້ອາຫາ ຮັບປະທາ ຕາມບ້າ ຕ່າງໆ."

16 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຂົາບໍ່ຈຳເປັ ຕ້ອງໄປ ພວກທ່າ ຈົ່ງລ້ຽງເຂົາສາ.”
17 ພວກສາວົກຈິ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ຢູ່ນີ້ພວກຂ້າ ້ອຍບໍ່ມີຫຍັງ ເວັ້ນແຕ່ເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອ ແລະປາສອງໂຕເທົ່ານັ້ນ.”
18 ພຣະອົງຊົງບອກວ່າ, “ເອົາອັ ນັ້ນມາໃຫ້ເຮົາທີ່ນີ້.”
19 ແລ້ວພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົ ນັ່ງລົງຕາມປ່າຫຍ້າ ເມື່ອຊົງຮັບເອົາເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອ ແລະປາສອງໂຕນັ້ນແລ້ວກໍຊົງເງີຍ
ພຣະພັກເບິ່ງຟ້າຂໍພຣະພອນ ເມື່ອຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ແລ້ວກໍຍື່ນໃຫ້ພວກສາວົກ ພວກສາວົກກໍແຈກໃຫ້ຄົ ທັງປວງ.
20 ເຂົາໄດ້ກິ ອີ່ມທຸກຄົ ສ່ວ ຕ່ອ ຫັກທີ່ເຫລືອນັ້ນເຂົາເກັບໄດ້ເຕັມສິບສອງບຸງ.
21 ຝ່າຍຄົ ທີ່ກິ ນັ້ນມີຜູ້ຊາຍປະມາ ຫ້າພັ ຄົ ບໍ່ ັບແມ່ຍິງແລະເດັກ ້ອຍ.

ພຣະອົງຊົງດຳເ ີ ເທິງ ້ຳ

(ມຣກ 6:15-52 ; ຢຮ 6:16-21)

22 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ພວກສາວົກລົງເຮືອຂ້າມຟາກໄປກ່ອ ຂະ ະທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົ ເລີກໄປ.
23 ແລະເມື່ອຊົງໃຫ້ປະຊາຊົ ເຫລົ່ານັ້ນເລີກໄປໝົດແລ້ວ ພຣະອົງຈິ່ງສະເດັດຂຶ້ນພູຢູ່ຕ່າງຫາກເພື່ອໄຫວ້ວອ ແລະເມື່ອ
ຄ່ຳມາແລ້ວພຣະອົງກໍຍັງຊົງຢູ່ທີ່ນັ້ນແຕ່ຕົ ດຽວ.
24 ສ່ວ ເຮືອນັ້ນກໍຢູ່ໄກຈາກຝັ່ງຫລາຍຮ້ອຍວາແລະຖືກຟອງ ້ຳຕີໄປມາເພາະທວ ລົມຕ້າ ຢູ່.
25 ຄັ ເຖິງຍາມສີ່ກາງຄື ກພຣະອົງຊົງຍ່າງເທິງ ້ຳໄປຫາພວກສາວົກ.
26 ແຕ່ເມື່ອພວກສາວົກໄດ້ເຫັ ພຣະອົງຊົງຍ່າງມາເທິງ ້ຳ ເຂົາກໍຕົກໃຈເວົ້າກັ ວ່າ, “ຜີ” ເຂົາຈິ່ງຮ້ອງຂຶ້ນເພາະຄວາມ
ຢ້າ ໃ ທັ ໃດນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງອອກພຣະໂອດກ່າວກັບເຂົາວ່າ.
27 “ຢ່າ ້ອຍໃຈເທາະ ແມ່ ເຮົາເອງ ຢ່າຢ້ານ.”
28 ຝ່າຍເປໂຕຈິ່ງທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຖ້າແມ່ ທ່າ ແ ່ແລ້ວ ຂໍສັ່ງໃຫ້ຂ້າ ້ອຍຍ່າງເທິງ ້ຳໄປຫາທ່ານ.”
29 ພຣະອົງຊົງບອກວ່າ, “ມາສາ” ເປໂຕຈິ່ງອອກຈາກເຮືອຍ່າງເທິງ ້ຳໄປຫາພຣະເຢຊູ.
30 ແຕ່ເມື່ອເຫັ ລົມກໍຢ້າ ແລະເມື່ອກຳລັງຈະຈົມກໍຮ້ອງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຊ່ອຍຂ້າ ້ອຍໃຫ້ພ□ແດ່ທ້ອນ.”
31 ໃ ທັ ໃດນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງຢື້ພຣະຫັດຈັບເປໂຕໄວ້ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ໂອ ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອ ້ອຍ ເປັ ຫຍັງ ຈິ່ງສົງໄສ."
32 ເມື່ອພຣະອົງກັບເປໂຕຂຶ້ນເຮືອແລ້ວລົມກໍງຽບລົງ.
33 ພວກທີ່ຢູ່ໃ ເຮືອໄດ້ມາກ□ຂາບໃສ່ພຣະອົງແລ້ວທູ ວ່າ, “ທ່ານເປັ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈິງແທ້.”

ຊົງໂຜດໄທເຄັ ເ ຊາເຣັດ

(ມຣກ 6:53-56)

34 ເມື່ອຂ້າມຟາກໄປເຖິງແລ້ວກໍຈອດເຮືອທີ່ທ່າເມືອງເຄັ ເ ຊາເຣັດ.
35 ເມື່ອຄົ ໃ ເຂດນັ້ນໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງແລ້ວ ກໍໃຊ້ຄົ ໄປບອກກ່າວທົ່ວຕະຫລອດເຂດນັ້ນ ເຂົາຈິ່ງພາບັ ດາຄົ ເຈັບ
ປ່ວຍມາຫາພຣະອົງ.
36 ທູ ຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ຄົ ເຈັບປ່ວຍພໍແຕ່ບາຍແຄມເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ແລະຜູ້ໃດໄດ້ບາຍແລ້ວກໍຖືກຊົງ
ໂຜດໃຫ້ດີປົກກະຕິ.

ບົດທີ 15

ເລື່ອງຮີດຄອງທີ່ສືບມາແຕ່ບູຮາ

(ມຣກ 7:1-16)

1 ເມື່ອນັ້ນພວກຟາລີຊາຍແລະພວກ ັກທຳອອກມາຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຈິ່ງທູ ຖາມພຣະເຢຊູວ່າ.

2 “ເປັນຫຍັງພວກສິດຂອງທ່າ ຈຶ່ງລະເມີດຕໍ່ຄຳສອ ທີ່ຕົກທອດມາຈາກເຖ□ກົ່າບູຮາ ນັ້ນ ດ້ວຍວ່າເຂົາບໍ່ລ້າງມືກ່ອ ຮັບ
ປະທາ ອາຫານ?”.
3 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຫດສັ ໃດພວກທ່າ ຈຶ່ງລະເມີດຕໍ່ຂໍ້ບັ ຍັດຂອງພຣະເຈ□ດ້ວຍເຫັ ແກ່ຄຳສອ ທີ່ຕົກທອດ
ສືບຕໍ່ກັ ມານັ້ນ.
4 ເພາະພຣະເຈ□ໄດ້ຊົງບັ ຍັດໄວ້ວ່າ ‘ຈົ່ງ ັບຖືບິດາມາ ດາຂອງເຈົ້າ’ ແລະ ‘ຜູ້ໃດໝິ່ນປະໝາດບິດາມາ ດາ ຜູ້ນັ້ນຈະ
ຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ’.
5 ແຕ່ຝ່າຍພວກທ່າ ກັບເວ□ວ່າ ‘ຜູ້ໃດທີ່ຈະເວ□ກັບບິດາມາ ດາວ່າ, “ສິ່ງໃດຂອງຂ້ອຍທີ່ອາດຊ່ອຍເຫລືອເຈ□ໄດ້ ສິ່ງນັ້ນກໍ
ເປັ ຂອງຖວາຍໃຫ້ແລ້ວ.”
6 ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຕ້ອງ ັບຖືບິດາມາ ດາຂອງຕົນ’ ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່າ ໄດ້ລຶບລ້າງພຣະທຳ ຂອງພຣະເຈ□ເພາະເຫັ
ແກ່ຄຳສອ ທີ່ຕົກທອດສືບຕໍ່ກັ ມານັ້ນ.
7 ໂອ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຮີຍ, ເອຊາຢາໄດ້ທຳ ວາຍຄັກແ ່ເຖິງພວກທ່າ ວ່າ.
8 ‘ພົນລະເມືອງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ກຽດເຮົາແຕ່ປາກ
ສ່ວ ໃຈຂອງເຂົາຫ່າງໄກຈາກເຮົາ.
9 ເຂົາ ະມັດສະກາ ເຮົາໂດຍອັບປະໂຫຍດ
ດ້ວຍເອົາບົດບັດຍັດຂອງມະ ຸດ
ມາຕູ່ວ່າເປັ ພຣະໂອວາດ’.”

ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມະ ຸດຊົ່ວມົວໝອງ

(ມຣກ 7:14-23)

10 ແລ້ວພຣະອົງຊົງເອີ້ນເອົາປະຊາຊົ ແລະຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຟັງແລະເຂ□ໃຈສາ.
11 ບໍ່ແມ່ ສິ່ງທີ່ເຂ□ໄປໃ ປາກນັ້ນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ມະ ຸດຊົ່ວມົວໝອງ ແຕ່ແມ່ ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກນັ້ນແຫລະ ທີ່ເຮັດ
ໃຫ້ມະ ຸດຊົ່ວມົວໝອງ.”
12 ຂະ ະນັ້ນພວກສາວົກມາທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານຊາບແລ້ວຫລືວ່າເມື່ອພວກຟາລິຊາຍໄດ້ຍິ ຄຳກ່າວນັ້ນ ເຂົາກໍ
ເສຍໃຈ.”
13 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ໄມ້ທຸກຕ□ທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ ບໍ່ໄດ້ຊົງປູກໄວ້ຈະຕ້ອງຫລົກເສຍ.
14 ຊ່າງເຂົາເທາະ ເຂົາເປັ ຄົ ຳທາງຕາບອດ ຖ້າຄົ ຕາບອດຈູງຄົ ຕາບອດໄປເຂົາທັງສອງກໍຈະຕົກໃ ຂຸມ.”
15 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ຂໍທ່າ ໂຜດແກ້ໄຂຄຳອຸປະມານີ້ໃຫ້ພວກຂ້າ ້ອຍແດ່.”
16 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ພວກທ່າ ກໍຍັງຂາດຄວາມເຂ□ໃຈເໝືອ ກັ ຫລື.
17 ພວກທ່າ ບໍ່ໄດ້ສັງເກດຫລືວ່າ ສິ່ງໃດທີ່ເຂ□ໄປໃ ປາກກໍລົງໃ ທ້ອງແລ້ວກໍຖ່າຍອອກມາ.
18 ແຕ່ສິ່ງທີ່ອອກຈາກປາກກໍອອກມາຈາກໃຈ ສິ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຮັດໃຫ້ມະ ຸດຊົ່ວມົວໝອງ.
19 ເພາະວ່າຄວາມຄຶດຊົ່ວຮ້າຍ, ກາ ຂ້າຄົ , ກາ ຫລິ້ ຊູ້ຈາກຜົວເມຍ, ກາ ຜິດຊາຍຍິງ, ກາ ລັກຊັບ, ກາ ເປັ ພະ
ຍາ ບໍ່ຈິງ, ແລະກາ ິ ທາ ກໍອອກມາຈາກໃຈ.
20 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ມະ ຸດຊົ່ວມົວໝອງ ແຕ່ກາ ຮັບປະທາ ອາຫາ ບໍ່ລ້າງມືກ່ອ ນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມະ ຸດ
ຊົ່ວມົວໝອງ.”

ຄວາມເຊື່ອຂອງຍິງຊາດກາ ອາ

(ມຣກ 7:24-30)

21 ແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຈາກບ່ອ ນັ້ນເຂົ້າໄປໃ ເຂດເມືອງຕີໂຣແລະເມືອງຊີໂດ .
22 ມີຍິງຊາດການາອາ ຄົ ໜຶ່ງມາຈາກເຂດນັ້ນຮ້ອງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ນາຍຜູ້ເປັ ບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍໂຜດເມດຕາຂ້າ
ນ້ອຍແດ່ທ້ອ ລູກສາວຂອງຂ້ານ້ອຍມີຄວາມລຳບາກຫລາຍຍ້ອ ຜີຮ້າຍບັງຄັບ."
23 ຝ່າຍພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບຍິງນັ້ນຈັກຄຳ ແລ້ວພວກສາວົກໄດ້ມາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ຂໍບອກໃຫ້ມັ ເມືອເສຍ ເພາະ
ມັ ຮ້ອງຕາມເຮົາມາ."
24 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ມາຫາຜູ້ໃດ ເວັ້ນແຕ່ຝູງແກະທີ່ເສຍແລ້ວ ຄືກະກຸ ອິສຣາເອນ."
25 ຝ່າຍຍິງນັ້ນໄດ້ມາຂາບທູ ພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຂໍໂຜດຊ່ອຍຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ."
26 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ບໍ່ສົມຄວ ຈະເອົາອາຫາ ຂອງລູກໂຍ ໃຫ້ແກ່ໝານ້ອຍ."
27 ຍິງນັ້ນທູ ຕອບວ່າ, "ຈິງຢູ່ຂ້ານ້ອຍ ແຕ່ເຖິງແມ່ ໝານ້ອຍກໍເຄີຍກິ ເມັດທີ່ຕົກຈາກໂຕະ າຍຂອງມັນ."
28 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຕອບຍິງນັ້ນວ່າ, "ນາງເອີຍ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າກໍໃຫຍ່ໃຫ້ເປັ ໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຈົ້າເທີນ"
ລູກສາວຂອງຍິງນັ້ນກໍດີເປັ ປົກກະຕິຕັ້ງແຕ່ໂມງນັ້ນ.

ຊົງໂຜດຫລາຍຄົ ໃຫ້ດີ

29 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນລຽບຝັ່ງທະເລຄາລີເລໄປ ແລ້ວສະເດັດຂຶ້ນພູຊົງປະທັບນັ່ງລົງທີ່ນັ້ນ.
30 ແລະມີປະຊາຊົ ຈຳ ວ ຫລາຍມາຫາພຣະອົງ ເຂົາພາຄົ ຂາເສັ້ງ, ຄົນຕາບອດ, ຄົ ແຂ ຂາພິການ , ຄົ ປາກກືກ,
ແລະຄົ ເຈັບອື່ນໆຫລາຍຄົ ມາວາງໄວ້ແທບພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາດີ.
31 ຈົ ຝູງຄົ ເຫລົ່ານັ້ນງຶດອັດສະຈັນໃຈ ເມື່ອເຫັ ຄົ ປາກກືກປາກໄດ້, ຄົ ແຂ ຂາພິການ ດີປົກກະຕິ, ຄົ ຂາເສັ້ງຍ່າງໄປ
ໄດ້, ແລະຄົ ຕາບອດເຫັ ໄດ້ ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາດອິສຣາເອ .

ຊົງລ້ຽງຄົ ສີ່ພັ

(ມຣກ 8:1-10)

32 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນພວກສາວົກຂອງຕົ ມາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາສົງສາ ຄົ ເຫລົ່ານີ້ ເພາະເຂົາຄ້າງຢູ່ກັບເຮົາ
ໄດ້ສາມວັ ແລ້ວ ແລະບໍ່ມີອາຫາ ກິ ເຮົາບໍ່ຢາກໃຫ້ເຂົາກັບໄປໃ ຂະ ະທີ່ຍັງຫິວຢູ່ ເພາະຢ້າ ວ່າເຂົາຈະເມື່ອຍອິດອ່ອ
ຕາມທາງ."
33 ພວກສາວົກທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ໃນປ່າຢ່າງນີ້ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຊອກອາຫາ ທີ່ໃດພໍລ້ຽງຄົ ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ອີ່ມໄດ້."
34 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ມີເຂົ້າຈີ່ຈັກກ້ອນ" ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ມີເຈັດກ່ອ ກັບປານ້ອຍສອງສາມໂຕ."
35 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົ ນັ່ງລົງຕາມດິ .
36 ແລ້ວຊົງຮັບເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອ ກັບປາເຫລົ່ານັ້ນມາໂມທະ າພຣະຄຸນ ຈຶ່ງຊົງຫັກຍື່ນໃຫ້ພວກສາວົກຂອງຕົ ພວກສາວົກ
ກໍໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ປະຊາຊົ .
37 ແລະຄົ ທັງປວງໄດ້ກິ ອີ່ມໝົດທຸກຄົ ຕ່ອ ທັກທີ່ເຫລືອນັ້ນເຂົາເກັບໄດ້ເຕັມເຈັດບຸງ.
38 ສ່ວ ຄົນທີ່ໄດ້ກິ ນັ້ນມີຜູ້ຊາຍເຖິງສີ່ພັ ຄົ ບໍ່ນັບແມ່ຍິງກັບເດັກນ້ອຍ.
39 ເມື່ອຊົງສັ່ງໃຫ້ເຂົາເລີກໄປແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດລົງເຮືອໄປຍັງເຂດເມືອງມາຄາດາ .

ບົດທີ 16

ຂໍໃຫ້ຊົງສະແດງໝາຍສຳຄັ

(ມຣກ 8:11-13 ; ລກ 12:54-56)

1 ພວກຟາລິຊາຍກັບພວກຊາດູກາຍໄດ້ມາທົດລອງພຣະອົງ ໂດຍຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງສະແດງໝາຍສຳຄັ ຢ່າງໜຶ່ງຈາກ
ສະຫວັ ໃຫ້ເຂົາເຫັ .
2 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "[ເມື່ອຄ່ຳມາພວກທ່າ ເຄີຍເວົ້າວ່າ 'ອາກາດຈະດີເພາະຟ້າສີແດງ'.
3 ແລະເວລາເຊົ້າພວກທ່າ ກໍເວົ້າວ່າ 'ມື້ນີ້ຈະເກີດພາຍຸເພາະຟ້າສີແດງ ແລະມືດມົວ' ທ້ອງຟ້ານັ້ນພວກທ່າ ຍັງສັງເກດຮູ້
ແຕ່ໝາຍສຳຄັ ແຫ່ງສະໄໝຕ່າງໆ ພວກທ່າ ບໍ່ອາດສັງເກດໄດ້].
4 ຄົ ສະໄໝຊົ່ວແລະຄິດທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າສະແຫວງຫາໝາຍສຳຄັ ແຕ່ຈະບໍ່ຊົງໂຜດໝາຍສຳຄັ ໃຫ້ແກ່ເຂົາ ເວັ້ນໄວ້
ແຕ່ໝາຍສຳຄັ ເລື່ອງໂຢນາ" ແລ້ວພຣະອົງກໍສະເດັດຈາກເຂົາໄປ.

ເຊື້ອແປ້ງຂອງພວກຟາລິຊາຍແລະຊາດູກາຍ

(ມຣກ 8:14-21)

5 ຝ່າຍພວກສາວົກເມື່ອຂ້າມໄປຟາກນັ້ນກໍໄດ້ລືມເອົາເຂົ້າຈີ່ໄປ ຈໍ.
6 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງສັງເກດແລະລະວັງເຊື້ອແປ້ງຂອງພວກຟາລິຊາຍແລະພວກຊາດູກາຍໃຫ້ດີ."
7 ພວກສາວົກກໍເວົ້າກັ ຢູ່ວ່າ, "ເຫັນຈະເປັ ເພາະໝູ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ມານຳ."
8 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຊາບຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ໂອ ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອ ້ອຍເຫດໃດພວກທ່າ ຈຶ່ງເວົ້າກັ ແລະກັ ເຖິງເລື່ອງບໍ່ໄດ້ເອົາ
ເຂົ້າຈີ່ມາ ຈໍ.
9 ພວກທ່າ ຍັງບໍ່ທັ ສັງເກດແລະຈື່ບໍ່ໄດ້ຫລື ເລື່ອງເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອ ສຳລັບຄົ ຫ້າພັ ນັ້ນ ພວກທ່າ ເກັບໄດ້ຈັກບຸງ.
10 ຫລືເລື່ອງເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອ ສຳລັບຄົ ສີ່ພັ ນັ້ນ ພວກທ່າ ເກັບໄດ້ຈັກບຸງ.
11 ເປັ ສັ ໃດພວກທ່າ ຈຶ່ງບໍ່ສັງເກດຮູ້ວ່າ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່າ ດ້ວຍເລື່ອງເຂົ້າຈີ່ ແຕ່ໃຫ້ລະວັງເຊື້ອແປ້ງຂອງພວກ
ຟາລິຊາຍແລະພວກຊາດູກາຍ."
12 ແລ້ວພວກສາວົກກໍເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງສັ່ງເຂົາໃຫ້ລະວັງເຊື້ອແປ້ງນັ້ນ ແຕ່ໃຫ້ລະວັງຄຳສອ ຂອງພວກຟາລິ
ຊາຍແລະພວກຊາດູກາຍ.

ເປໂຕຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັ ພຣະຄຣິດ

(ມຣກ 8:27-30; ລກ 9:18-21)

13 ຄັ ພຣະເຢຊູສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ເຂດເມືອງກາຍຊາເຣຍຟີລິບປອຍ ພຣະອົງຊົງຖາມພວກສາວົກຂອງຕົ ວ່າ, "ຄົນ
ທັງຫລາຍເວົ້າກັ ວ່າບຸດມະ ຸດແມ່ ຜູ້ໃດ."
14 ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ຜູ້ລາງຄົ ວ່າເປັ ໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ ແລະຄົ ອື່ນວ່າເປັ ເອລີຢາ ແຕ່ຄົນອື່ນອີກວ່າເປັ ເຢເຣັມຢາ
ຫລືເປັ ຄົ ໜຶ່ງໃ ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳ."
15 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ແລ້ວຝ່າຍພວກທ່າ ເດ, ວ່າເຮົາເປັ ໃຜ."
16 ຊີໂມ ເປໂຕທູ ຕອບວ່າ, "ທ່ານເປັ ພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົ ຢູ່."
17 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເປໂຕວ່າ, "ຊີໂມ ບາຣະໂຢ າເອີຍ, ທ່າ ກໍເປັ ສຸກ ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ ມະ ຸດທີ່ໄດ້ສະແດງຄຳນີ້
ແກ່ທ່າ ແຕ່ແມ່ ພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດໃ ສະຫວັ ຊົງໃຫ້ຊາບ.
18 ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່າ ວ່າທ່າ ຄືເປໂຕ[ກ] ເທິງສີລາກ້ອ ນີ້ ເຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນ ແລະປະຕູແຫ່ງ
ແດ ມໍລະ າຈະ 'ມີໄຊຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກນັ້ນບໍ່ໄດ້.
19 ເຮົາຈະມອບຂໍກະແຈແຫ່ງແຜ່ ດິ ສະຫວັ ໄວ້ໃຫ້ທ່າ ທ່າ ຈະຜູກມັດສິ່ງໃດໄວ້[ຂ] ໃ ໂລກ, ສິ່ງນັ້ນກໍຈະຊົງຜູກມັດ
ໄວ້ແລ້ວໃ ສະຫວັ ທ່າ ຈະແກ້ສິ່ງໃດ[ຄ] ໃ ໂລກ, ສິ່ງນັ້ນກໍຈະຊົງແກ້ໃຫ້ຫລຸດແລ້ວໃ ສະຫວັນ."
20 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຫ້າມພວກສາວົກ ບໍ່ໃຫ້ບອກຜູ້ໃດວ່າຕົ ຊົງເປັ ພຣະຄຣິດ.

ພຣະເຢຊູຊົງທຳ ວາຍເຖິງມໍລະ ຈພາບຂອງພຣະອົງ

(ມຣກ 8:31 9:1 ; ລກ 9:22-27)

21 ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕ□ສະແດງແກ່ພວກສາວົກຂອງຕົ ວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງສະເດັດໄປກຸງເຢຣູຊາ
ເລັມ ແລະຈະຕ້ອງທົ ທຸກທໍລະມາ ຫລາຍປະການ ຈາກພວກເຖ□ແກ່, ຈາກພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່, ແລະຈາກພວກ ັກ
ທຳເຂົາຈະໄດ້ຂ້າພຣະອົງເສຍ ແລະໃ ວັ ຖ້ວ ສາມພຣະອົງຈະຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາ.
22 ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ພາພຣະອົງໄປຕ່າງຫາກ ແລ້ວຕັ້ງຕ□ທູ ຫ້າມພຣະອົງຢ່າງແຂງແຮງວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຂໍທ່າ ຈົ່ງໄດ້ຮັບ
ຄວາມເມດຕາ ກາ ນີ້ຈະບໍ່ເກີດມີແກ່ທ່າ ຈັກເທື່ອ."
23 ພຣະອົງຊົງຫັ ພຣະພັກໄປຫາເປໂຕແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ອ້າຍຊາຕາ ເຮີຍ, ຈົ່ງຖອຍໜີຈາກເຮົາເສຍ ເຈ□ເປັ ສິ່ງກີດ
ຂວາງເຮົາ ເພາະເຈ□ຄິດຢ່າງມະ ຸດ ບໍ່ຄິດຢ່າງພຣະເຈົ້າ."
24 ຂະ ະນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງບອກພວກສາວົກຂອງຕົ ວ່າ, "ຖ້າຜູ້ໃດຢາກຕາມເຮົາມາໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕັດສິດຂອງຕົ ເສຍ ແລ້ວ
ຮັບແບກໄມ້ກາງແຂ ຂອງຕົ ແລ້ວຕິດຕາມເຮົາມາ.
25 ເພາະວ່າຜູ້ໃດຢາກຊ່ອຍຊີວິດຂອງຕົ ໃຫ້ພ□ຜູ້ນັ້ນຈະເສຍຊີວິດ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຈະເສຍຊີວິດເພາະເຫັ ແກ່ເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍ
ຈະພ□ຊີວິດ.
26 ເຫດວ່າຖ້າຜູ້ໃດຈະໄດ້ສິ່ງຂອງໝົດທັງໂລກ ແຕ່ຕ້ອງເສຍຊີວິດອັ ແທ້ຂອງຕົ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັ ໃດ ຫລືຜູ້
ນັ້ນຈະ ຳເອົາສິ່ງໃດໄປແລກເອົາຊີວິດອັ ແທ້ຂອງຕົ ກັບຄື ມາ.
27 ເພາະບຸດມະ ຸດຈະມາດ້ວຍສະຫງ່າລາສີແຫ່ງພຣະບິດາຂອງຕົ ແລະພ້ອມດ້ວຍພວກເທວະດາຂອງພຣະອົງ ເມື່ອ
ນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງປະທາ ບຳເໜັດໃຫ້ແກ່ທຸກຄົ ຕາມກາ ທີ່ເຂົາເຮັດນັ້ນ.
28 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ໃ ພວກຄົ ທີ່ຢື ຢູ່ນີ້ມີລາງຄົ ທີ່ຈະບໍ່ຮູ້ລົດຄວາມຕາຍ ຈົ ກວ່າຈະໄດ້ເຫັ
ບຸດມະ ຸດສະເດັດມາດ້ວຍລາຊະອຳ າດຂອງພຣະອົງ."

ບົດທີ 17

ຊົງປ່ງ ລັກສະ ະພຣະກາຍ

(ມຣກ 9:2-13 ; ລກ 9:28-33)

1 ຄັ ລ່ວງໄປໄດ້ຫົກວັ ແລ້ວ ພຣະເຢຊູຊົງພາເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະໂຢຮັ ້ອງຊາຍຂອງຢາໂກໂບ ຂຶ້ ພູສູງຢູ່ຕ່າງ
ຫາກ.
2 ແລ້ວລັກສະ ະພຣະກາຍຂອງພຣະອົງກໍປ່ງ ໄປຕໍ່ໜ້າເຂົາ ພຣະພັກຂອງພຣະອົງກໍເໜືອ ແສງອາທິດສ່ອງແລະເຄື່ອງ
ທົງຂອງພຣະອົງກໍຂາວຜ່ອງເໜືອ ດັ່ງແສງສະຫວ່າງ.
3 ແລະເບິ່ງແມ, ໂມເຊແລະເອລີຢາກໍມາປະກົດແກ່ສາວົກເຫລົ່ານັ້ນ ເຝົ້າສົ ທະ າຢູ່ກັບພຣະອົງ.
4 ຝ່າຍເປໂຕທູ ພຣະເຢຊູວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຊຶ່ງພວກຂ້າ ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ກໍດີຢູ່ ຖ້າທ່າ ປະສົງ, ຂ້າ ້ອຍຈະປຸກຕູບສາມຫລັງຂຶ້ນ
ທີ່ນີ້ ສຳລັບທ່າ ຫລັງໜຶ່ງ ສຳລັບໂມເຊຫລັງໜຶ່ງ ແລະຫລັງໜຶ່ງສຳລັບເອລີຢາ."
5 ເມື່ອເປໂຕທູ ຍັງບໍ່ທັ ຂາດຄຳເບິ່ງແມ, ມີເມກສຸກໃສມາປົກຫຸ້ມເຂົາໄວ້ ແລະເບິ່ງແມ, ມີພຣະສຸລະສຽງອອກມາຈາກ
ເມກນັ້ນວ່າ, "ທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັ ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາຊອບໃຈຫລາຍ ພວກເຈ□ຈົ່ງເຊື່ອຟັງເພິ່ນ."
6 ຝ່າຍພວກສາວົກເມື່ອໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນກໍກ□ໜ້າຂາບລົງແລະຢ້າ ຫລາຍ.
7 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດມາຖືກຕ້ອງເຂົາໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຢ່າຊູ່ຢ້ານ."
8 ເມື່ອເງີຍໜ້າຂຶ້ນແລ້ວເຂົາກໍບໍ່ເຫັ ຜູ້ໃດ ເຫັ ແຕ່ພຣະເຢຊູຜູ້ດຽວ.

9 ເມື່ອເຂົາກຳລັງລົງມາຈາກພູນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງເຂົາໄວ້ວ່າ, “ນິມິດຊຶ່ງພວກທ່າ ໄດ້ເຫັ ນັ້ນ ຢ່າໄດ້ບອກແກ່ຜູ້ໃດ
ຈົ ກວ່າບຸດມະ ຸດຈະໄດ້ເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍ.”
10 ພວກສາວົກກໍທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ເຫດສັ ໃດພວກ ັກທຳເຄີຍເວ ົ້າ ເອລີຢາຈະຕ້ອງມາກ່ອນ?”.
11 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ຈິງຢູ່ ເອລີຢາຈະມາກ່ອ ແລະເຮັດໃຫ້ສິ່ງທັງປວງຄື ສູ່ສະພາບເດີມ.
12 ແຕ່ເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ເອລີຢານັ້ນໄດ້ມາແລ້ວ ແລະເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກເພິ່ນ ແຕ່ເຂົາໄດ້ເຮັດແກ່ເພິ່ນຕາມໃຈຊອບ ສ່ວ
ບຸດມະ ຸດກໍຈະຕ້ອງທົ ທຸກທໍລະມາ ດ້ວຍມືຂອງເຂົາເໝືອ ກັນ’.”
13 ແລ້ວພວກສາວົກຈຶ່ງເຂ ົ້າໃຈວ່າ ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາເຖິງເລື່ອງໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ.

ຊົງໂຜດເດັກ ້ອຍຜູ້ມີຜີສິງ

(ມຣກ 9:14-29 ; ລກ 9:37-43)

14 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດພ້ອມກັບສາວົກສາມຄົ ມາເຖິງປະຊາຊົ ທັງຫລາຍແລ້ວມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງມາຫາພຣະອົງຄຸເຂົ່າ
ລົງ.
15 ທູ ວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍໂຜດເມດຕາລູກຊາຍຂອງຂ້າ ້ອຍແດ່ທ້ອ ດ້ວຍວ່າມັ ເປັ ບ້າໝູ ມີຄວາມທຸກລຳບາກ
ຫລາຍເພາະມັ ຕົກໃສ່ໄຟໃສ່ ້ຳຫລາຍເທື່ອ.
16 ຂ້າ ້ອຍໄດ້ພາລູກມາຫາພວກສິດຂອງທ່າ ແລ້ວ ແຕ່ເຂົາເຮັດໃຫ້ມັ ດີບໍ່ໄດ້.”
17 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ໂອຄົ ໃ ສະໄໝທີ່ຂາດຄວາມເຊື່ອແລະຊົ່ວຊ້າເຮີຍ ເຮົາຈະຕ້ອງຢູ່ກັບພວກເຈ ົ້າທົ່ງປາ ໃດ
ເຮົາຈະຕ້ອງອົດທົ ກັບພວກເຈ ົ້າ າ ປາ ໃດ ຈົ່ງພາມັ ມາຫາເຮົາທີ່ນີ້ສາ.”
18 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຊຳລະຜີຮ້າຍນັ້ນ ແລ້ວມັ ໄດ້ອອກໜີໄປ ຕັ້ງແຕ່ໂມງ ັ້ນໄປເດັກ ້ອຍນັ້ນກໍດີປົກກະຕິ.
19 ຕໍ່ມາພວກສາວົກໄດ້ເຂ ົ້າມາຫາພຣະເຢຊູຕ່າງຫາກທູ ຖາມວ່າ, “ເພາະເຫດໃດພວກຂ້າ ້ອຍຈຶ່ງຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກບໍ່
ໄດ້?”.
20 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເພາະເຫດພວກທ່າ ມີຄວາມເຊື່ອ ້ອຍ ດ້ວຍເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າ
ພວກທ່າ ມີຄວາມເຊື່ອທໍ່ກັບເມັດຜັກກາດເມັດໜຶ່ງ ພວກທ່າ ຈະສັ່ງພູໜ່ວຍ ີ້ວ່າ ‘ຈົ່ງເຄື່ອນຈາກບ່ອ ນີ້ໄປຢູ່ບ່ອ ນັ້ນ’
ມັ ກໍຈະເຄື່ອນໄປ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ທ່າ ເຮັດບໍ່ໄດ້.
21 [ແຕ່ຜີແ ວນີ້ບໍ່ເຄີຍຖືກຂັບອອກ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍກາ ອ້ອ ວອ ແລະກາ ຖືສິ ອົດອາຫາ .]

ຊົງທຳ ວາຍເຖິງມໍລະ າພາບຂອງພຣະອົງ

(ມຣກ 9:30-32 ; ລກ 9:43-45)

22 ຄັ ພຣະເຢຊູຊົງປະຊຸມກັບພວກສາວົກໃ ແຂວງຄາລີເລ ພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ບຸດມະ ຸດຈະຕ້ອງຖືກມອບ
ໄວ້ໃ ມືມະ ຸດ.
23 ເຂົາຈະຂ້າເພິ່ນເສຍ ໃ ວັ ຖ້ວ ສາມເພິ່ນຈະຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາ” ພວກສາວົກກໍມີຄວາມທຸກໜັກໃຈ.

ກາ ເສຍຄ່າບຳລຸງພຣະວິຫາ

24 ເມື່ອມາເຖິງເມືອງກາເປ າອູມແລ້ວ ມີພວກເກັບຄ່າບຳລຸງພຣະວິຫາ ມາຫາເປໂຕຖາມວ່າ, “ອາຈາ ຂອງພວກ
ທ່າ ບໍ່ເສຍເງິ ບຳລຸງພຣະວິຫາ ຫລື”.
25 ເປໂຕຕອບວ່າ, “ເສຍ” ເມື່ອເປໂຕເຂ ົ້າໄປໃ ເຮືອ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຂຶ້ນກ່ອ ຖາມວ່າ, “ຊີໂມ ເອີຍ, ທ່າ ຄິດຢ່າງ
ໃດ ພວກເຈ ົ້າແຜ່ ດິ ເຄີຍເກັບພາສີແລະເງິ ສ່ວຍຈາກຜູ້ໃດ ຈາກໂອລົດຫລືຈາກຜູ້ອື່ນ?”.
26 ເປໂຕທູ ຕອບວ່າ, “ເຄີຍເກັບຈາກຜູ້ອື່ນ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ໂອລົດກໍບໍ່ຕ້ອງເສຍ.

27 ແຕ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົາເສຍໃຈ ທ່າ ຈົ່ງໄປຕຶກເບັດທີ່ທະເລ ເມື່ອໄດ້ປາໂຕແຮກຂຶ້ນມາໃຫ້ງະປາກມັ ແລ້ວ
ທ່າ ຈະພົບເງິ ຫລຽ ໜຶ່ງ[a] ຈົ່ງເອົາເງິ ນັ້ນໄປເສຍຄ່າບໍາລຸງພຣະວິຫາ ສໍາລັບເຮົາກັບທ່ານ."

ບົດທີ 18

ໃຜເປັ ໃຫຍ່ໃ ສະຫວັ

(ມຣກ 9:33-37; ລກ 9:46-48)

1 ໃ ເວລານັ້ນພວກສາວົກມາຫາພຣະເຢຊູທູ ວ່າ, "ໃຜເປັ ໃຫຍ່ໃ ລາຊະອາ າຈັກສະຫວັນ?".
2 ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເອົາເດັກ ້ອຍຄົ ໜຶ່ງມາໃຫ້ຢື ຖ້າມກາງເຂົາ.
3 ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພວກທ່າ ບໍ່ກັບໃຈແລະກາຍເປັ ເໝືອ ເດັກ ້ອຍ ທ່າ
ຈະເຂົ້າໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ສະຫວັ ບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ.
4 ເຫດສັ ນັ້ນຖ້າຜູ້ໃດຖ່ອມຕົວລົງເໝືອ ເດັກ ້ອຍຜູ້ນີ້ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັ ໃຫຍ່ໃ ລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ .
5 ຖ້າຜູ້ໃດຈະຮັບເດັກ ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງຢ່າງນີ້ໄວ້ໃ າມຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຮັບເຮົາ.

ເຫດໃຫ້ຫລົງຜິດ

(ມຣກ 9:42-48 ; ລກ 17:1-6)

6 "ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ຄົ ໜຶ່ງໃ ໝູ່ເດັກ ້ອຍເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຊື່ອໃ ເຮົາຫລົງຜິດ ຖ້າເອົາຫີ ໂມ້ກ້ອ ໃຫຍ່ຜູກຄໍຜູ້ນັ້ນຈົມລົງ
້ໍາທະເລເລິກເສຍກໍດີກວ່າ.
7 ວິບັດແກ່ໂລກນີ້ເພາະເຫດທີ່ໃຫ້ເກີດກາ ຫລົງຜິດ ເພາະວ່າຈໍາເປັ ຕ້ອງມີເຫດໃຫ້ຫລົງຜິດ ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ກໍ່ເຫດໃຫ້
ເກີດກາ ຫລົງຜິດນັ້ນ.
8 ຖ້າມືຫລືຕີ ຂອງທ່າ ເຮັດໃຫ້ຕົ ຫລົງຜິດ ຈົ່ງຕັດຖິ້ມເສຍ ທີ່ຈະເຂົ້າໃ ຊີວິດດ້ວຍມືແລະຕີ ກຸດຫລືພິກາ ຍັງດີກວ່າມີ
ມືແລະຕີ ສອງເບື້ອງ ແຕ່ຕ້ອງຖືກຖິ້ມໃສ່ໄຟທີ່ໄໝ້ຢູ່ເປັ ິດ.
9 ຖ້າຕາຂອງທ່າ ເຮັດໃຫ້ຕົ ຫລົງຜິດ ຈົ່ງຄວັດອອກຖິ້ມເສຍ ທີ່ຈະເຂົ້າໃ ຊີວິດດ້ວຍຕາເບື້ອງດຽວ ຍັງດີກວ່າມີຕາສອງ
ເບື້ອງ ແຕ່ຕ້ອງຖືກຖິ້ມໃສ່ໄຟນະລົກ."

ແກະທີ່ເສຍ

(ມຣກ 14:3-7)

10 "ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າຄຶດດູໝິ່ນເດັກ ້ອຍໝູ່ນີ້ຈັກຄົ ໜຶ່ງ ດ້ວຍເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ເທວະດາປະຈໍາຂອງເຂົາໃ
ສະຫວັ ເຝົ້າຢູ່ສະເໝີ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ .
11 ດ້ວຍວ່າບຸດມະ ຸດໄດ້ມາໂຜດເອົາອັ ທີ່ຫລົງເສຍໄປນັ້ນໃຫ້ພ□
12 ພວກທ່າ ຄຶດເຫັ ຢ່າງໃດ ຖ້າຜູ້ໜຶ່ງມີແກະຢູ່ຮ້ອຍໂຕ ແລະໂຕໜຶ່ງຫລົງເສຍໄປຈາກຝູງ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ປະແກະເກົ້າສິບ
ເກົ້າໂຕໄວ້ຢູ່ພູ ແລ້ວໄປຊອກຫາໂຕທີ່ຫລົງເສຍໄປນັ້ນຫລື.
13 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພົບແກະໂຕທີ່ເສຍ ຜູ້ນັ້ນຄົງມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິ ດີໃ ແກະໂຕນັ້ນ
ຫລາຍກວ່າແກະເກົ້າສິບເກົ້າໂຕທີ່ບໍ່ຫລົງເສຍໄປ.
14 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ພຣະບິດາຂອງພວກທ່າ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັນ ຈົ່ງບໍ່ຊົງປາດຖະໜາໃຫ້ຜູ້ນ້ອຍເຫລົ່ານີ້ຈິບຫາຍ
ແມ່ ແຕ່ຄົ ດຽວ."

ພີ່ ້ອງຜູ້ເຮັດຜິດຕໍ່ທ່າ

15 “ຖ້າພີ່ ້ອງຂອງທ່າ ເຮັດຜິດບາບ [ຕໍ່ທ່ານ] ຈົ່ງໄປແຈ້ງຄວາມຜິດນັ້ນແກ່ເພິ່ນສອງຕໍ່ສອງເທົ່ານັ້ນ ຖ້າເພິ່ນຍອມຟັງ
ທ່າ ກໍໄດ້ພີ່ ້ອງຄື ມາ.
16 ແຕ່ຖ້າເພິ່ນບໍ່ຍອມຟັງ ທ່າ ຈົ່ງເອົາຄົ ໜຶ່ງຫລືສອງຄົ ໄປ ຳໃຫ້ເປັ ພະຍາ ສອງສາມປາກ ເພື່ອທຸກຄຳຈະຖືເປັ
ຫລັກຖາ ໄດ້.
17 ຖ້າເພິ່ນບໍ່ຍອມຟັງຄົ ເຫລົ່ານັ້ນ ຈົ່ງໄປແຈ້ງຄວາມນັ້ນຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກ ແລະຖ້າເພິ່ນບໍ່ຍອມຟັງຄຣິສຕະຈັກອີກ ກໍໃຫ້ຖືເສ
ຍວ່າເພິ່ນເປັ ເໝືອ ຄົ ອກສາດສະໜາແລະຄົ ເກັບພາສີ.
18 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ສິ່ງໃດໆ ທີ່ພວກທ່າ ຈະຜູກມັດໄວ້[ກ] ໃ ໂລກ ກໍຈະຊົງຜູກມັດໄວ້ແລ້ວໃ
ສະຫວັ ແລະສິ່ງໃດໆທີ່ພວກທ່າ ຈະແກ້[ຂ] ໃ ໂລກ ກໍຈະຊົງແກ້ໃຫ້ຫລຸດເສຍແລ້ວໃ ສະຫວັ ເໝືອ ກັ .
19 ເຮົາບອກແກ່ພວກທ່າ ອີກວ່າ ຖ້າໃ ພວກທ່າ ທີ່ຢູ່ໃ ໂລກສອງຄົ ຈະຮ່ວມໃຈກັ ຂໍສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດ ພຣະບິດາຂອງ
ເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ ກໍຈະຊົງກະທຳໃຫ້.
20 ດ້ວຍວ່າມີສອງຫລືສາມຄົ ປະຊຸມກັ ໃ າມຂອງເຮົາຢູ່ບ່ອ ໃດ ເຮົາກໍຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາຢູ່ບ່ອ ນັ້ນແຫລະ.”

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງກາ ອະໄພໂທດໃຫ້ກັ ແລະກັ

21 ເມື່ອນັ້ນເປໂຕໄດ້ມາທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຖ້າພີ່ ້ອງຂອງຂ້າ ້ອຍເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້າ ້ອຍຫລາຍເທື່ອ ຂ້າ
້ອຍຕ້ອງຍົກຜິດໃຫ້ເພິ່ນເຖິງຈັກເທື່ອ ເຖິງເຈັດເທື່ອຫລື?”.
22 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກພຽງເຈັດເທື່ອເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຖິງເຈັດສິບເທື່ອຄູ ກັບເຈັດ.
23 “ເຫດສັ ນັ້ນລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ປຽບເໝືອ ເຈົ້າະສັດອົງໜຶ່ງ ຊົງປະສົງຢາກຄິດບັ ຊີເງິ ທີ່ພວກຂ້າໃຊ້ເປັ
ໜີ້.
24 ເມື່ອຊົງຕັ້ງຕົ້ນຄິດບັ ຊີຢູ່ນັ້ນ ເຂົາພາຄົ ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເປັ ໜີ້ໝື່ນຕາລັ ຕົ ມາເຝົ້າ
25 ເມື່ອຜູ້ນັ້ນບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະໃຊ້ ທ່າ ຈົ່ງສັ່ງໃຫ້ຂາຍຕົວກັບທັງເມຍແລະລູກ ແລະບັ ດາສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາມີຢູ່ເອົາມາໃຊ້ໜີ້ເສ
ຍ.
26 ຄົ ໃຊ້ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງຂາບລົງວອ ຕໍ່ທ່າ ວ່າ, ‘ໂອຍທ່າ ເອີຍ, ຂໍຊົງໂຜດຜ່ອ ຜັ ຂ້າ ້ອຍກ່ອ ແລ້ວຂ້າ ້ອຍຈະຫາໃຊ້
ແທ ໃຫ້ໝົດ’.
27 ເຈົ້ານາຍອົງນັ້ນມີພຣະໄທເມດຕາຈຶ່ງປ່ອຍຕົວມັ ໄປແລະຍົກໜີ້ໃຫ້ດ້ວຍ.
28 ແຕ່ເມື່ອຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນອອກໄປ ກໍພົບເພື່ອນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເປັ ຂ້າໃຊ້ດ້ວຍກັ ຊຶ່ງເປັນໜີ້ຕົ ໜຶ່ງຮ້ອຍເດ າຣິອົ ມັ ຈຶ່ງຈັບ
ເພື່ອນຄົ ນັ້ນບີບຄໍວ່າ ‘ເງິນທີ່ມຶງເປັ ໜີ້ກູນັ້ນເອົາມາແທ ເສຍແມ’.
29 ເພື່ອນຄົ ນັ້ນຈຶ່ງຂາບລົງອ້ອ ວອ ວ່າ ‘ຂໍຜ່ອ ຜັ ໃຫ້ເຮົາເສຍກ່ອ ທ້ອ ແລ້ວເຮົາຈະໃຊ້ໃຫ້ທັງໝົດ’.
30 ແຕ່ມັ ບໍ່ຍອມຈຶ່ງຈັບລູກໜີ້ຜູ້ນັ້ນໄປຂັງໄວ້ຈົ ກວ່າຈະໃຊ້ໜີ້ນັ້ນ.
31 ຝ່າຍພວກເພື່ອນຂ້າໃຊ້ດ້ວຍກັນ ເມື່ອໄດ້ເຫັ ເຫດກາ ຢ່າງນັ້ນກໍພາກັ ທຸກໃຈຫລາຍຈຶ່ງ ຳເຫດກາ ທັງປວງໄປກາບ
ທູ ຕໍ່ເຈົ້ານາຍອົງນັ້ນ.
32 ທ່າ ຈຶ່ງເອີ້ນຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນມາເຝົ້າແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ ‘ອ້າຍຂີ້ຂ້າຊາດຊົ່ວເຮີຍ, ກູໄດ້ຍົກໜີ້ໃຫ້ມຶງທັງໝົດເພາະມຶງໄດ້
ອ້ອ ວອ ຂໍ ຳກູ.
33 ມຶງຄວ ຈະສົງສາ ເພື່ອນຂອງມຶງເໝືອ ດັ່ງກູໄດ້ສົງສາ ມຶງ ບໍ່ແມ່ ຫລື’.
34 ແລ້ວເຈົ້ານາຍອົງນັ້ນກໍຮ້າຍ ຈຶ່ງມອບມັ ໄວ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ທໍລະມາ ຈົ ກວ່າຈະໃຊ້ໜີ້ໃຫ້ໝົດ.
35 ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ ກໍຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນແກ່ພວກທ່າ ທຸກຄົ ຖ້າພວກທ່າ ບໍ່
ຍົກຄວາມຜິດໃຫ້ພີ່ ້ອງຂອງຕົ ດ້ວຍສຸດໃຈ.”

ບົດທີ 19

ຊົງສອ ເລື່ອງລັກສະ ະຜົວເມຍ

(ມຣກ 10:1-12 ; ລກ 16:18)

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄໍາເຫລົ່ານີ້ຈົບລົງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຈາກແຂວງຄາລີເລ ເຂົ້າໄປໃ ເຂດແດ ແຂວງຢູ
ດາຍຟາກແມ່ ້າຢໍດາເ ເບື້ອງນັ້ນ.
2 ມີປະຊາຊົ ຫລວງຫລາຍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາດີພະຍາດໃ ທີ່ນັ້ນ.
3 ຝ່າຍພວກຟາລີຊາຍໄດ້ເຂົ້າມາທົດລອງພຣະອົງທູ ວ່າ, "ທີ່ຜູ້ຊາຍຈະຢ່າຮ້າງກັບເມຍເພາະເຫດໃດກໍຕາມ ຈະຖືກຕ້ອງ
ຕາມກົດບັດຍັດຫລື."
4 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ບໍ່ໄດ້ອ່າ ຫລືວ່າ 'ພຣະຜູ້ຊົງສ້າງມະ ຸດແຕ່ເດີມໄດ້ຊົງສ້າງໃຫ້ເປັ ຊາຍແລະຍິງ'.
5 ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ 'ດ້ວຍເຫດນັ້ນຜູ້ຊາຍຈຶ່ງລະພໍ່ແມ່ ຂອງຕົ ໄປຜູກພັ ຢູ່ກັບເມຍ ແລະເຂົາທັງສອງຈະເປັ ກາຍອັ ດຽວ
ກັ .
6 ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເປັ ສອງຕໍ່ໄປແຕ່ເປັ ກາຍອັ ດຽວ' ເຫດສັ ນັ້ນຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມແອກກັ ແລ້ວນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ມະ
ຸດເຮັດໃຫ້ພາກຈາກກັນ."
7 ເຂົາຈຶ່ງຍ້ອ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ຖ້າຢ່າງນັ້ນເປັ ຫຍັງໂມເຊຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເຮັດໜັງສືຢ່າຮ້າງ ແລ້ວໃຫ້ປະໄດ້".
8 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ທີ່ໂມເຊໄດ້ອະ ຸຍາດໃຫ້ພວກທ່າ ປະເມຍຂອງຕົ ໄດ້ ກໍເພາະໃຈຂອງພວກທ່າ ແຂງກະ
ດ້າງ ແຕ່ເມື່ອເດີມບໍ່ເປັ ຢ່າງນັ້ນ.
9 ຝ່າຍເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ຜູ້ໃດຈະປະເມຍຂອງຕົ ໂດຍເມຍບໍ່ເປັ ຊູ້ກັບຊາຍອື່ນແລ້ວໄປເອົາເມຍໃໝ່ ຜູ້ນັ້ນມີຜິດ
ໃ ຖາ ຫລິ້ນຊູ້ ແລະຜູ້ໃດຈະເອົາແມ່ຮ້າງນັ້ນມາເປັ ເມຍ ກໍຜິດໃ ຖາ ຫລິ້ນຊູ້ເໝືອ ກັນ."
10 ພວກສາວົກຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ຖ້າລັກສະ ະຜົວເມຍເປັ ຢ່າງນັ້ນ ການເອົາຜົວເມຍກໍບໍ່ເປັ ປະໂຫຍດ."
11 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ບໍ່ແມ່ ໝົດທຸກຄົ ທີ່ຈະຮັບປະຕິບັດຕາມຂໍ້ນີ້ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຊົງໂຜດເທົ່ານັ້ນ.
12 ດ້ວຍຜູ້ທີ່ເປັ ເທືອຍແຕ່ກໍາເ ີດກໍມີ ຜູ້ທີ່ມະ ຸດເຮັດໃຫ້ເປັ ເທືອຍກໍມີ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົ ເອງເປັ ເທືອຍເພາະເຫັ ແກ່ລາ
ຊະອາ າຈັກກໍມີ ໃຜຮັບປະຕິບັດໄດ້ກໍໃຫ້ຮັບເອົາ."

ຊົງອວຍພອ ເດັກ ້ອຍ

(ມຣກ 10:13-16 ; ລກ 18:15-17)

13 ຂະ ະນັ້ນເຂົາໄດ້ພາພວກເດັກ ້ອຍມາຫາພຣະອົງ ເພື່ອຈະໃຫ້ພຣະອົງຊົງວາງພຣະຫັດແລະອ້ອ ວອ ເພື່ອເຂົາ
ແຕ່ພວກສາວົກໄດ້ຫ້າມປາມໄວ້.
14 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກ ້ອຍມາຫາເຮົາ ຢ່າຊູ່ຫ້າມເຂົາ ເພາະວ່າລາຊະແຜ່ ດິ ເປັ ຂອງ ຄົ ທີ່
ເໝືອ ເດັກ ້ອຍເຫລົ່ານີ້ແຫລະ."
15 ເມື່ອພຣະອົງຊົງວາງພຣະຫັດໃສ່ພວກເດັກ ້ອຍແລ້ວ ກໍໄດ້ສະເດັດໄປຈາກບ່ອ ນັ້ນ.

ເລື່ອງເສດຖີໜຸ່ມ

(ມຣກ 10:17-31 ; ລກ 18:18-30)

16 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຄົ ໜຶ່ງເຂົ້າມາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈາ ເອີຍ, ຂ້າ ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດດີປະກາ ໃດ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຊີ
ວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ນິດ."

17 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ເປັນຫຍັງທ່າ ຖາມເຮົາເຖິງສິ່ງທີ່ດີ ຜູ້ດີມີແຕ່ຜູ້ດຽວ ຖ້າທ່າ ປາດຖະໜາຈະເຂົ້າໃ ຊີວິດ ໃຫ້ຖື
ຮັກສາຂໍ້ບັ ຍັດທັງຫລາຍໄວ້."
18 ຜູ້ນັ້ນທູ ຖາມວ່າ, "ພຣະບັ ຍັດຂໍ້ໃດ?" ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຄືຂໍ້ທີ່ວ່າ 'ຢ່າຂ້າຄົ , ຢ່າມິດສາຈາ ຈາກຜົວຈາກ
ເມຍ, ຢ່າລັກຊັບ, ຢ່າເປັ ພະຍາ ບໍ່ຈິງ.
19 ຈົ່ງ ັບຖືບິດາມາ ດາຂອງຕົ   ແລະຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້າ ເໝືອ ຮັກຕົວເອງ'."
20 ຄົ ໜຸ່ມນັ້ນທູ ຖາມພຣະອົງອີກວ່າ, "ຂໍ້ເຫລົ່ານັ້ນຂ້າ ້ອຍໄດ້ຖືຮັກສາມາແລ້ວ ຂ້າ ້ອຍຍັງຂາດສິ່ງໃດອີກ."
21 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຖ້າທ່າ ປາດຖະໜາຢາກເປັ ຜູ້ດີຄົບຖ້ວນ ຈົ່ງໄປຂາຍບັ ດາສິ່ງຂອງຊຶ່ງທ່າ ມີຢູ່ ແຈກທາ
ແກ່ຄົ ອະ າຖາ ແລ້ວທ່າ ຈະມີຊັບສົມບັດໃ ສະຫວັ ແລະຈົ່ງຕາມເຮົາມາເສຍ."
22 ເມື່ອຄົ ໜຸ່ມໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນກໍອອກໄປເປັ ທຸກໜັກໃຈເພາະຕົ ມີຊັບສິ່ງຂອງຈຳ ວ ຫລາຍ.
23 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບພວກສາວົກຂອງຕົ   ວ່າ, "ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົ ຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃ ລາຊະ
ແຜ່ ດິ ສະຫວັ ກໍຍາກ.
24 ເຮົາບອກພວກທ່າ ອີກວ່າ ໂຕໂອດໂອຈະລອດຮູເຂັມກໍງ່າຍກວ່າຄົ ຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃ ແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າ."
25 ເມື່ອພວກສາວົກໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນກໍປະຫລາດໃຈຫລາຍ ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຖ້າຢ່າງນັ້ນໃຜຈະພ□ໄດ້."
26 ພຣະເຢຊູທອດພຣະເ ດພວກສາວົກແລ້ວຊົງກ່ວວ່າ, "ຝ່າຍມະ ຸດກໍເຫລືອກຳລັງທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ແຕ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າຊົງ
ເຮັດໄດ້ທຸກສິ່ງ."
27 ແລ້ວເປໂຕທູ ຕອບວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ຂ້າ ້ອຍທັງຫລາຍໄດ້ສະຫລະໝົດທຸກສິ່ງແລ້ວ ແລະໄດ້ຕິດຕາມທ່າ ມາ ພວກຂ້າ
້ອຍຈະໄດ້ຫຍັງແດ່?".
28 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ໃ ໂລກໃໝ່ ຄາວເມື່ອບຸດມະ ຸດຈະນັ່ງເທິງ
ພຣະທີ່ນັ່ງອັ ຮຸ່ງເຮືອງຂອງຕົ   ນັ້ນ ຝ່າຍພວກທ່າ ທີ່ຕິດຕາມເຮົາມາກໍຈະໄດ້ນັ່ງເທິງບັ ລັງສິບສອງບ່ອ   ພິພາກສາພວກ
ອິສຣາເອ   ສິບສອງຕະກຸ ເໝືອ ກັ .
29 ຜູ້ໃດສະຫລະເຮືອ , ຫລືອ້າຍເອື້ອຍ ້ອງ, ຫລືບິດາມາ ດາ, ຫລືລູກ ຫລືໄຮ່ າເພາະເຫັ ແກ່ າມຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນ
ຈະໄດ້ຮັບຜົ ຕອບແທ ຮ້ອຍທໍ່ ແລະຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຄືຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ.
30 ແຕ່ມີຫລາຍຄົ ທີ່ເປັ ຕ□ຈະກັບເປັ ປາຍ ແລະຜູ້ທີ່ເປັ ປາຍຈະກັບເປັ ຕົ້ນ."

ບົດທີ 20

ຄົ ທຳງາ ໃ ສວ ອະງຸ່

1   "ເພາະວ່າລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ປຽບເໝືອ ພໍ່ເຮືອ ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ອອກໄປແຕ່ເຊົ້າໆ ເພື່ອຈ້າງຄົ ມາທຳງາ ໃ ສວ
ອະງຸ່ ຂອງຕົ .
2 ຄັ ຕົກລົງກັບລູກຈ້າງວັ ລະໜຶ່ງເດ າຣິອົ ແລ້ວ ຈຶ່ງໃຊ້ໃຫ້ໄປທຳງາ ໃ ສວ ຂອງຕົ .
3 ພໍສາມໂມງເຊົ້າຈົ່ງຂອງສວ ກໍອອກໄປອີກ ແລະພົບຄົ ອື່ນຢື ຢູ່ລ້າໆ ກາງຕະຫລາດ.
4 ເພິ່ນຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ 'ພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປທຳງາ ໃ ສວ ອະງຸ່ ຂອງຂ້ອຍເໝືອ ກັ   ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄ່າຈ້າງແກ່ພວກ
ເຈົ້າຕາມສົມຄວນ' ແລ້ວເຂົາກໍພາກັ ໄປ.
5 ພໍເວລາທ່ຽງໂມງ[ກ] ແລະເວລາບ່າຍສາມໂມງ[ກ] ເພິ່ນກໍອອກໄປອີກເຮັດເໝືອ ແຕ່ກ່ອ .
6 ປະມາ ສິບເອັດໂມງ[ກ] ເພິ່ນກໍອອກໄປອີກເທື່ອໜຶ່ງ ພົບອີກພວກໜຶ່ງຢື ຢູ່ຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ 'ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຢື ຢູ່
ນີ້ໝົດມື້ລ້າໆ'.
7 ເຂົາຕອບວ່າ 'ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈ້າງ' ເພິ່ນຈຶ່ງບອກເຂົາວ່າ 'ພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປທຳງາ ໃ ສວ ອະງຸ່ ເໝືອ ກັນ'.

8 ຄັ ເຖິງເວລາຄ່ຳແລ້ວ ເຈົ□ຂອງສວ ຈຶ່ງບອກເຈົ□ພະ ັກງາ ວ່າ 'ຈົ່ງເອີ້ນພວກຄົ ງາ ມາ ແລ້ວໃຫ້ຄ່າຈ້າງແກ່ເຂົາຕັ້ງ
ແຕ່ຜູ້ທຳງາ ສຸດທ້າຍຈົ ເຖິງຜູ້ມາກ່ອນ'.
9 ເມື່ອພວກທີ່ເຂົ□ງາ ແຕ່ສິບເອັດໂມງນັ້ນໄດ້ມາແລ້ວ ເຂົາກໍໄດ້ຮັບຄົ ລະໜຶ່ງເດ າຣີອົ .
10 ສ່ວ ພວກທີ່ເຂົ□ງາ ກ່ອນ ເມື່ອມາແລ້ວກໍ ິກວ່າຄົງຈະໄດ້ຮັບຫລາຍກວ່ານັ້ນ ແຕ່ກໍໄດ້ຮັບຄົ ລະໜຶ່ງເດ າຣີອົ
ເໝືອ ກັ .
11 ເມື່ອໄດ້ຮັບເງິ ແລ້ວເຂົາກໍຈົ່ມຕໍ່ພໍ່ເຮືອ .
12 ວ່າ 'ພວກທີ່ເຂົ□ງາ ສຸດທ້າຍໄດ້ເຮັດວຽກແຕ່ຊົ່ວໂມງດຽວ ແລະທ່າ ໄດ້ໃຫ້ເຂົາທໍ່ກັ ກັບພວກຂ້ານ້ອຍ ທີ່ອົດທຳງາ
ໜັກຕາກແດດຮ້ອ ຕະຫລອດວັນ'.
13 ເພິ່ນຈຶ່ງຕອບຜູ້ໜຶ່ງໃ ໝູ່ນັ້ນວ່າ 'ສະຫາຍເອີຍ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ□ດອກ ເຈົ□ໄດ້ຕົກລົງກັ ແລ້ວກັບຂ້ອຍວັ ລະ
ໜຶ່ງເດ າຣີອົ ບໍ່ແມ່ ຫລື.
14 ສ່ວ ທີ່ຕົກເປັ ຂອງເຈົ□ຈົ່ງເອົາໄປເສຍ ຂ້ອຍພໍໃຈຈະໃຫ້ຄົ ທີ່ເຂົ□ງາ ສຸດທ້າຍນີ້ທໍ່ກັ ກັບເຈົ□
15 ຂ້ອຍມີສິດທີ່ຈະໃຊ້ເງິ ຄຳຂອງຂ້ອຍຕາມໃຈຂອງຂ້ອຍ ບໍ່ຄວ ຫລື ເປັ ຫຍັງເຈົ□ອິດສາເມື່ອເຫັ ຂ້ອຍໃຈດີ'.ຂ
16 ຢ່າງນັ້ນແຫລະຜູ້ທີ່ເປັ ປາຍຈະກັບເປັ ຕ□ ແລະຜູ້ເປັ ຕ□ຈະກັບເປັ ປາຍ."

ຊົງທຳ ວາຍເຖິງມໍລະ ະພາບຂອງພຣະອົງເປັ ຄັ້ງທີ່ສາມ

(ມຣກ 10:32-34 ; ລກ 18:31-34)

17 ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດຂຶ້ນເມືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ ກໍຊົງພາພວກສາວົກສິບສອງຄົ ໄປເປັ ໝູ່ຕ່າງຫາກ ຕາມ
ທາງນັ້ນພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ.
18 "ເບິ່ງແມ, ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນເມືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເຂົາຈະມອບບຸດມະ ຸດໄວ້ກັບພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະ
ພວກ ັກທຳ ພວກເຫລົ່ານີ້ຈະລົງໂທດປະຫາ ຊີວິດເພິ່ນ.
19 ແລ້ວຈະມອບໄວ້ກັບຄົ ຕ່າງຊາດ ໃຫ້ເຍາະເຍີ້ຍຊົ້ງ ຕີແລະຕອກຕິດແຂ ໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ ແລ້ວໃ ວັ ຖ້ວ ສາມ
ເພິ່ນຈະຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາໃໝ່."

ຄຳທູ ຂໍຕຳແໜ່ງຂອງມາ ດາ ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັ

(ມຣກ 10:35-45)

20 ຂະ ະນັ້ນມາ ດາຂອງລູກຊາຍເຊເບດາຍພາລູກທັງສອງຂອງຕົ ມາຫາພຣະອົງຂາບໄຫວ້ທູ ຂໍສິ່ງໜຶ່ງຈາກພຣະ
ອົງ.
21 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມນາງວ່າ, "ນາງປາດຖະໜາສິ່ງໃດ" ນາງທູ ຕອບວ່າ, "ຂໍທ່າ ຮັບສັ່ງໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້າ ້ອຍສອງ
ຄົ ນີ້ນັ່ງໃ ອາ າຈັກຂອງທ່ານ ເບື້ອງຂວາຜູ້ໜຶ່ງ ເບື້ອງຊ້າຍຜູ້ໜຶ່ງ."
22 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ທີ່ພວກທ່າ ຂໍນັ້ນພວກທ່າ ບໍ່ເຂົ□ໃຈ ຈອກທີ່ເຮົາຈວ ຈະດື່ມນັ້ນທ່າ ຈະດື່ມໄດ້ຫລື" ເຂົາທູ
ຕອບວ່າ, 'ໄດ້ຢູ່ຂ້າ ້ອຍ."
23 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ຈະດື່ມຈອກຂອງເຮົາກໍຈິງຢູ່ ແຕ່ທີ່ຈະນັ່ງເບື້ອງຂວາແລະເບື້ອງຊ້າຍຂອງເຮົາ
ນັ້ນ ບໍ່ແມ່ ໜ້າທີ່ຂອງເຮົາຈະຈັດໃຫ້ ແຕ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງຈັດແຈງໄວ້ສຳລັບຜູ້ໃດກໍເປັ ຂອງຜູ້ນັ້ນ."
24 ເມື່ອພວກສາວົກສິບຄົ ໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ກໍມີຄວາມເຄືອງໃຈເພາະອ້າຍ ້ອງສອງຄົ ນັ້ນ.
25 ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເຂົາມາແລ້ວກ່າວວ່າ, "ພວກທ່າ ຮູ້ຢູ່ວ່າພວກຜູ້ຄຸ້ມຄອງຄົ ຕ່າງຊາດກໍບັງຄັບບັ ຊາເຂົາ ແລະພວກ
ຜູ້ໃຫຍ່ກໍໃຊ້ອຳ າດເໜືອເຂົາ.

26 ແຕ່ໃ ລະຫວ່າງພວກທ່າ ບໍ່ເປັ ຢ່າງນັ້ນ ຖ້າຜູ້ໃດຢາກເກີດເປັ ໃຫຍ່ໃ ພວກທ່າ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັ ຜູ້ຮັບໃຊ້ທ່າ
ທັງຫລາຍ.
27 ແລະຖ້າຜູ້ໃດຢາກເປັ ເອກເປັ ຕ□ໃ ພວກທ່າ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັ ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພວກທ່າ .
28 ເໝືອ ຢ່າງບຸດມະ ຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ຄົ ອື່ນປົວລະບັດຕົ ແຕ່ໄດ້ມາເພື່ອຈະປົວລະບັດເຂົາ ແລະປະທາ ຊີວິດຂອງ
ຕົ ໃຫ້ເປັ ຄ່າໄຖ່ຄົ ຈຳ ວ ຫລາຍ."

ຊົງໂຜດສອງຄົ ຕາບອດ

(ມຣກ 10:46-52; ລກ 18:35-43)

29 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກອອກໄປຈາກເມືອງເຢຣີໂກ ມີປະຊາຊົ ຈຳ ວ ຫລາຍໄດ້ຕາມ
ພຣະອົງໄປ
30 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຄົ ຕາບອດສອງຄົ ນັ່ງຢູ່ແຄມທາງ ເມື່ອໄດ້ຍິ ວ່າພຣະເຢຊູສະເດັດກາຍມາເຂົາຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ
"ທ່ານຜູ້ເປັ ບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາພວກຂ້າ ້ອຍແດ່ທ້ອນ."
31 ຝ່າຍປະຊາຊົ ກໍຫ້າມເຂົາໃຫ້ມິດຢູ່ ແຕ່ເຂົາແຮ່ງຊໍ້າຮ້ອງດັງຂຶ້ນວ່າ, "ທ່ານຜູ້ເປັ ບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາພວກຂ້າ
້ອຍແດ່ທ້ອນ."
32 ພຣະເຢຊູຊົງຢຸດຢູ່ແລະເອີ້ນເຂົາມາແລ້ວຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ□ຢາກໃຫ້ເຮົາເຮັດຫຍັງເພື່ອເຈົ້າ."
33 ເຂົາຈຶ່ງທູ ຕອບວ່າ, "ທ່ານເອີຍ, ຂໍໂຜດເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກຂ້າ ້ອຍມີ ເຫັ ຮຸ່ງແດ່ທ້ອນ."
34 ພຣະເຢຊູຊົງມີພຣະໄທຄຶດສົງສານ ຈຶ່ງຊົງບາຍຕາຂອງເຂົາ ໃ ທັ ໃດນັ້ນເຂົາກໍເຫັ ຮຸ່ງ ຈຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ.

ບົດທີ 21

ສະເດັດເຂົ□ກຸງເຢຣູຊາເລັມຢ່າງຜູ້ມີໄຊ

(ມຣກ 11:1-11; ລກ 9:28-40; ຢຮ 12:12-19)

1 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກໃກ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເຖິງບ້າ ເບດຟາເຄທີ່ພູໝາກກອກເທດ ພຣະເຢຊູ
ໄດ້ຊົງໃຊ້ສາວົກສອງຄົ ໄປ,
2 ໂດຍຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງເຂົ□ໄປໃ ບ້າ ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່າ ແລະບັດນັ້ນທ່າ ຈະພົບລໍແມ່ໂຕໜຶ່ງຜູກຢູ່ກັບລູກມັນ ຈົ່ງແກ້ຈູງ
ມາໃຫ້ເຮົາ.
3 ຖ້າມີໃຜເວົ□ ໃດແກ່ທ່າ ຈົ່ງຕອບວ່າ 'ນາຍຕ້ອງການ' [ກ] ແລ້ວເພິ່ນຈະປ່ອຍໃຫ້ມາໂລດ."
4 ເຫດກາ ນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຈະສຳເລັດຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທຳວ່າ,
5 "ຈົ່ງບອກແກ່ລູກສາວຂອງເມືອງຊີໂອ ວ່າ
'ເບິ່ງແມ, ກະສັດຂອງທ່າ ສະເດັດມາຫາທ່າ
ໂດຍພຣະໄທອ່ອ ສຸພາບ
ປະທັບເທິງຫລັງລໍ ຄືລໍ ້ອຍລູກສັດໃຊ້ໂຕໜຶ່ງ'."
6 ສາວົກສອງຄົ ນັ້ນກໍໄປເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງ,
7 ຈຶ່ງຈູງລໍແມ່ກັບລູກມັ ມາ ແລະເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົ ຢູ່ເທິງຫລັງມັ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງຂຶ້ນປະທັບ.
8 ແລະປະຊາຊົ ສ່ວ ຫລາຍໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົ ປູຕາມທີ ທາງ ບາງຄົ ກໍຕັດຟົດໄມ້ມາປູຕາມທາງ.
9 ຝ່າຍຝູງຄົ ທີ່ຍ່າງໄປກ່ອ ກັບຜູ້ທີ່ມາຕາມຫລັງໄດ້ໂຫ່ຮ້ອງວ່າ, "ໂຮຊັ າແກ່ພຣະລາຊະບຸດຂອງດາວິດ ຂໍໃຫ້ທ່າ ຜູ້ທີ່
ສະເດັດມາໃ ພຣະ າມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ□ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເລີ ໂຮຊັ າໃ ທີ່ສູງສຸດ."

10 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ປະຊາຊົ ທົ່ວທັງກຸງກໍພາກັ ແຕກຕື່ນຖາມກັ ວ່າ,"ຄົ ນີ້ແມ່
ຜູ້ໃດ".
11 ຝູງຊົ ກໍຕອບວ່າ, “ນີ້ຄືເຢຊູຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ຊຶ່ງມາຈາກ າຊາເຣັດແຂວງຄາລີເລ.”

ຊົງຊຳລະພຣະວິຫາ

(ມຣກ 11:15-19; ລກ 19:45-48; ຢຮ 2:13-22)

12 ເມື່ອນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ຊົງຂັບໄລ່ບັ ດາຜູ້ຊື້ຂາຍໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫານນັ້ນ
ອອກເສຍ ແລະຂວ້ຳໂຕະຜູ້ແລກເງິ ກັບທັງບ່ອ ນັ່ງຂອງຜູ້ຂາຍ ົກເຂົາເສຍ.
13 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ມີຄຳຊຽ ໄວ້ໃ ພຣະຄຳພີວ່າ ‘ວິຫາ ຂອງເຮົາ ເຂົາຈະເອີ້ນວ່າເປັ ສະຖາ ທີ່
ໄຫວ້ວອນ’ ແຕ່ຝ່າຍພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນ ‘ຖ້ຳຂອງໂຈນ’.”
14 ພວກຄົ ຕາບອດແລະຄົ ຂາເສັ້ງກໍພາກັ ມາຫາພຣະອົງໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາດີໝົດ.
15 ແຕ່ເມື່ອພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະພວກ ັກທຳໄດ້ເຫັ ກາ ອັດສະຈັ ທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດນັ້ນ ທັງໄດ້ຍິ ພວກເດັກ
ັອຍຮ້ອງຂຶ້ນໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ວ່າ, “ໂຮຊັ າແກ່ພຣະລາຊະບຸດຂອງດາວິດ” ເຂົາກໍພາກັ ເຄືອງໃຈ.
16 ເຂົາຈຶ່ງທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິ ຄຳທີ່ເຂົາຮ້ອງຢູ່ຫລື” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ໄດ້ຍິ ແລ້ວ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ອ່າ ຈັກເທື່ອຫລືຄຳທີ່ວ່າ,

‘ພຣະອົງຊົງຈັດໃຫ້ຄຳສັ ລະເສີ ອັ ແທ້ຈິງ
ອອກມາຈາກປາກຂອງເດັກ ັອຍອ່ອ
ແລະຜູ້ທີ່ຍັງກິ ົມຢູ່’.”

17 ເມື່ອພຣະອົງຊົງລະຈາກເຂົາແລ້ວ ກໍສະເດັດອອກຈາກກຸງໄປປະທັບຢູ່ບ້າ ເບດທາເ ຍ.

ຊົງປ້ອຍຕ□ເດື່ອເທດ

(ມຣກ 11:12-14, 20-26)

18 ຄັ ຕອ ເຊົ້າຂະ ະທີ່ພຣະອົງສະເດັດຄື ໄປຍັງກຸງ ພຣະອົງຊົງຫິວອາຫາ .
19 ເມື່ອທອດພຣະເ ດເຫັ ຕ□ເດື່ອເທດຕ□ໜຶ່ງຢູ່ແຄມທາງ ພຣະອົງກໍສະເດັດເຂົ້າໄປໃກ້ ເມື່ອຊົງເຫັ ບໍ່ມີໝາກ ມີແຕ່
ໃບເທົ່ານັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ຕ□ນັ້ນວ່າ, “ມຶງຢ່າໄດ້ເກີດໝາກຕໍ່ໄປຈັກເທື່ອ" ໃນທັ ໃດນັ້ນຕ□ເດື່ອກໍຫ່ຽວແຫ້ງລົງ.
20 ເມື່ອພວກສາວົກເຫັ ດັ່ງນັ້ນກໍປະຫລາດໃຈ ເວົ້າກັ ວ່າ, “ເປັນຢ່າງໃດໜໍ ຕ□ເດື່ອນັ້ນຈຶ່ງຫ່ຽວແຫ້ງໄປໃ ທັ ທີ.”
21 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພວກທ່າ ຫາກມີຄວາມເຊື່ອແລະບໍ່ສົງໄສ
ທ່າ ຈະເຮັດໄດ້ຢ່າງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດແກ່ຕ□ເດື່ອນີ້ ແລະບໍ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າທ່າ ຈະບອກພູນີ້ວ່າ ຈົ່ງຍ້າຍໄປຕົກລົງ ້ຳທະ
ເລເສຍ ກໍຈະເປັ ໄປດັ່ງນັ້ນ.
22 ສິ່ງສາລະພັດທີ່ພວກທ່າ ທູ ຂໍໃ ກາ ອັ້ອ ວອ ຖ້າມີຄວາມເຊື່ອທ່າ ກໍຈະໄດ້ສິ່ງນັ້ນ.”

ບັ ຫາເລື້ອງສິດອຳ າດຂອງພຣະເຢຊູ

(ມຣກ 11:27-33; ລກ 20:1-8)

23 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ໃ ເວລາທີ່ຊົງສັ່ງສອ ຢູ່ນັ້ນພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະພວກ
ເຖົ້າແກ່ແຫ່ງພົ ລະເມືອງໄດ້ມາທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ "ເຈົ້າມີສິດອັ ໃດຈຶ່ງໄດ້ເຮັດກາ ເຫລົ່ານີ້ ໃຜໃຫ້ສິດນີ້ແກ່ເຈົ້າ.”
24 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາຈະຖາມພວກທ່າ ຈັກຂໍ້ໜຶ່ງເໝືອ ກັ ຖ້າທ່າ ຕອບໄດ້ຝ່າຍເຮົາຈະບອກພວກ
ທ່າ ວ່າ ເຮົາເຮັດກາ ນີ້ດ້ວຍສິດອັ ໃດ.

25 ຄືບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັ ນັ້ນມາຈາກໃສ ມາຈາກສະຫວັ ຫລືຈາກມະນຸດ” ເຂົາໄດ້ປຶກສາກັ ວ່າ, “ຖ້າເຮົາຈະຕອບວ່າ
‘ມາຈາກສະຫວັນ’ ມັນຄົງຈະຖາມເຮົາວ່າ ‘ດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່າ ຈິ່ງບໍ່ເຊື່ອໂຢຮັນ.’
26 ແຕ່ຖ້າເຮົາຈະວ່າ ‘ມາຈາກມະນຸດ’ ກໍຢ້າ ປະຊາຊົ ເພາະປະຊາຊົ ທັງປວງຖືວ່າໂຢຮັ ເປັ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ.”
27 ເຂົາຈິ່ງທູ ຕອບພຣະເຢຊູວ່າ, “ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້” ພຣະອົງຈິ່ງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາຈະບໍ່ບອກພວກທ່າ ເໝືອ ກັ
ວ່າ ເຮົາເຮັດກາ ນີ້ດ້ວຍສິດອັ ໃດ.”

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງລູກຊາຍສອງຄົ

28 “ແຕ່ທ່າ ທັງຫລາຍຄຶດເຫັ ຢ່າງໃດ ຜູ້ໜຶ່ງມີລູກຊາຍສອງຄົ ພໍ່ໄປຫາລູກກົກບອກວ່າ ‘ລູກເອີຍ, ຈົ່ງໄປເຮັດວຽກໃ
ສວ ອະງຸ່ນມື້ນີ້ເນີ.’
29 ລູກຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ ‘ບໍ່ໄປ’ ພາຍລຸ ມາໄດ້ປ່ຽ ໃຈແລ້ວກໍໄປ.
30 ພໍ່ຈິ່ງໄປຫາລູກຜູ້ທີ່ສອງເວົ□ຢ່າງດຽວກັ ລູກຜູ້ນີ້ຕອບວ່າ ‘ຂ້າ ້ອຍຈະໄປ’ ແຕ່ບໍ່ໄປ.
31 ໃ ລູກຊາຍສອງຄົ ນີ້ແມ່ ຜູ້ໃດເຮັດຕາມໃຈຂອງພໍ່” ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, “ແມ່ນລູກກົກນັ້ນ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາ
ວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ພວກເກັບພາສີແລະຍິງແມ່ຈ້າງກໍກຳລັງເຂົ□ໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ□
ກ່ອ ພວກທ່າ .
32 ເພາະວ່າໂຢຮັ ໄດ້ມາຫາພວກທ່າ ສອ ທາງສິ ທຳ ແຕ່ພວກທ່າ ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ ສ່ວນພວກເກັບພາສີແລະຍິງແມ່ຈ້າງໄດ້
ເຊື່ອເພິ່ນ ຝ່າຍພວກທ່າ , ເຖິງແມ່ ໄດ້ເຫັ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພາຍຫລັງກໍບໍ່ໄດ້ຫລົບໃຈເຊື່ອເພິ່ນ.”

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວ ອະງຸ່ ແລະຄົ ເຊົ່າ

(ມຣກ 11:1-12; ລກ 20:9-19)

33 “ຈົ່ງຟັງຄຳອຸປະມາເລື່ອງໜຶ່ງອີກ ຄືມີພໍ່ເຮືອ ຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ເຮັດສວ ອະງຸ່ ແລ້ວອ້ອມຮົ□ໄວ້ ເພິ່ນໄດ້ສະກັດອ່າງຢຽບ
ໝາກອະງຸ່ ເອົາ ້ ແລະສ້າງຫໍເຝົ້□ໃຫ້ຊາວສວ ເຊົ່າ ແລ້ວຕົ ກໍອອກໄປຕ່າງປະເທດ.
34 ຄັ ເຖິງລະດູໝາກອະງຸ່ ເພິ່ນຈິ່ງໃຊ້ຂ້ອຍໃຊ້ແຫ່ງຕົ ມາຫາພວກເຊົ່າສວ ນັ້ນ ເພື່ອຈະຮັບຜົ ຂອງຕົ .
35 ແຕ່ຝ່າຍຄົ ເຊົ່າສວ ັ້ນໄດ້ຈັບຂ້ອຍໃຊ້ຂອງເພິ່ນ ຊ້ຽນຕີຜູ້ໜຶ່ງ, ຂ້າເສຍຜູ້ໜຶ່ງ, ແລະເອົາຫີ ຄວ່າງໃສ່ຜູ້ໜຶ່ງ.
36 ເຈົ□ຂອງສວ ໄດ້ໃຊ້ຂ້ອຍໃຊ້ອີກຫລາຍກວ່າເທື່ອກ່ອ ແຕ່ຊາວສວ ໄດ້ເຮັດແກ່ເຂົາຢ່າງດຽວກັ .
37 ພາຍຫລັງນັ້ນເຈົ□ຂອງສວ ໄດ້ໃຊ້ລູກຊາຍຂອງຕົ ມາ ໂດຍຄຶດວ່າ ‘ເຂົາຄົງຈະ ັບຖືລູກຂອງກູ,’
38 ແຕ່ເມື່ອພວກເຊົ່າສວ ເຫັ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນມາກໍເວົ□ກັ ວ່າ ‘ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັ ເຈົ□ມໍລະດົກພວກເຮົາຈົ່ງຂ້າມັ ເສຍ
ແລ້ວຍຶດເອົາມໍລະດົກຂອງມັນ.’
39 ເຂົາຈິ່ງພາກັ ຈັບເອົາລູກນັ້ນຖິ້ມອອກ ອກສວ ແລ້ວຂ້າເສຍ.
40 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຈົ□ຂອງສວ ມາ ທ່າ ຈະເຮັດຢ່າງໃດແກ່ຄົ ເຊົ່າສວ ເຫລົ່ານັ້ນ.”
41 ເຂົາທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານຈະລົງໂທດຢ່າງຮ້າຍແຮງໃສ່ຄົ ຊົ່ວເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຂ້າເຂົາເສຍ ແລ້ວຈະເອົາສວ ອະ
ງຸ່ ນັ້ນໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຊົ່າ ຊຶ່ງຈະ ຳຜົ ມາສົ່ງໃຫ້ເພິ່ນຕາມລະດູຕໍ່ໄປ.”

ຫີ ເສົາເອກ

42 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ພວກທ່າ ຍັງບໍ່ໄດ້ອ່າ ໃ ພຣະຄຳພີຫລືທີ່ວ່າ,
ຫີ ທີ່ າຍຊ່າງໄດ້ຖອກຖິ້ມເສຍ
ຫີ ນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ກາຍເປັ ຫີ ເສົາເອກແລ້ວ
ກາ ນີ້ເປັ ມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ□

ເປັ ກາ ປະຫລາດແກ່ຕາຂອງເຮົາ."
43 ເຫດສ ນັ້ນເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າຈະຊົງຍົກເອົາໄປຈາກພວກທ່າ ແລ້ວຊົງປະ
ທາ ແກ່ຊົ ຊາດໜຶ່ງທີ່ຈະໃຫ້ຜົ ຈະເລີ ສົມກັບແຜ່ ດິ ນັ້ນ.
44 [ຜູ້ໃດລົ້ມທັບຫີ ນີ້ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງແຕກຫັກໄປ ແຕ່ຫີ ນັ້ນຈະຕົກທັບຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນຈະແຫລກໝຸ່ ໄປ.]"
45 ເມື່ອພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ກັບພວກຟາລິຊາຍ ໄດ້ຍິ ຄຳອຸປະມາຂອງພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາກໍຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວ
ເຖິງເຂົາ.
46 ແມ່ ວ່າເຂົາພະຍາຍາມຈະຈັບພຣະອົງແຕ່ກໍຢ້າ ປະຊາຊົ ເພາະປະຊາຊົ ຖືວ່າພຣະອົງເປັ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ.

ບົດທີ 22

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພິທີອະພິເສກ

(ລກ 14:15-24)

1 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາເປັ ຄຳອຸປະມາອີກວ່າ,
2 "ລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ປຽບເໝືອ ກະສັດອົງໜຶ່ງໄດ້ຊົງຈັດກາ ລ້ຽງ ເນື່ອງໃ ພິທີອະພິເສກມະເຫສີໃຫ້ລາຊະບຸດ
ຂອງຕົ .
3 ພຣະອົງຊົງໃຊ້ພວກຂ້າໃຊ້ໄປເອີ້ນຜູ້ທີ່ຮັບເຊີ ໃ ງາ ນີ້ ແຕ່ເຂົາບໍ່ຢາກມາ.
4 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຊ້ຂ້າໃຊ້ໄປຕື່ມອີກ ສັ່ງເຂົາວ່າ 'ຈົ່ງບອກພວກຮັບເຊີ ນັ້ນວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ເຮົາໄດ້ຈັດງາ ລ້ຽງໄວ້ແລ້ວ ງົວ
ແລະສັດອ້ວ ພີກໍໄດ້ຂ້າໄວ້ແລ້ວ ສິ່ງສາລະພັດກໍຕຽມໄວ້ພ້ອມແລ້ວ ຈົ່ງມາໃ ງາ ອະພິເສກນັ້ນເທີ້ນ"
5 ແຕ່ເຂົາກໍເພີກເສີຍແລະໜີເສຍ ຜູ້ໜຶ່ງໄປໄຮ່ໄປ າ ແລະຜູ້ໜຶ່ງໄປຄ້າຂາຍ.
6 ສ່ວ ພວກອື່ນນັ້ນກໍຈັບພວກຂ້າໃຊ້ເຮັດກາ ຫຍາບຊ້າແລ້ວຂ້າເຂົາເສຍ.
7 ກະສັດອົງນັ້ນກໍຊົງພຣະພິໂລດ ຈຶ່ງຊົງຮັບສັ່ງໃຫ້ກອງທະຫາ ໄປປະຫາ ຊີວິດຄາຕະກອ ເຫລົ່ານັ້ນ ແລະໃຫ້ເຜົາບ້າ
ເຮືອ ຂອງເຂົາເສຍ.
8 ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຮັບສັ່ງຂ້າໃຊ້ວ່າ, 'ງານສົມລົດກໍພ້ອມຢູ່ແລ້ວ ແຕ່ຜູ້ຖືກເຊີ ນັ້ນບໍ່ສົມກັບງາ .
9 ເຫດສ ນີ້ຈົ່ງອອກໄປທີ່ທາງຄົບ ເມື່ອພົບຄົ ໃດກໍໃຫ້ເຊີ ມາໃ ງາ ນີ້.'
10 ພວກຂ້າໃຊ້ນັ້ນຈຶ່ງອອກໄປຕາມຖະ ຫົ ທາງ ພາຄົ ທັງປວງທັງດີແລະຊົ່ວທີ່ເຂົາໄດ້ພົບໃຫ້ເຂົ້າມາໃ ງາ ນີ້ ຈົນ
ຫ້ອງພິທີສົມລົດເຕັມດ້ວຍແຂກ.
11 "ແຕ່ເມື່ອກະສັດອົງນັ້ນສະເດັດເຂົ້າມາທອດພຣະເ ດແຂກ ກໍຊົງເຫັ ຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ ່ງເຄື່ອງສຳລັບງາ .
12 ພຣະອົງຊົງຖາມຜູ້ນັ້ນວ່າ 'ສະຫາຍເອີຍ, ເຫດໃດທ່າ ຈຶ່ງອາດເຂົ້າມາທີ່ນີ້ໂດຍບໍ່ ່ງເຄື່ອງສຳລັບງາ ສົມລົດ' ສ່ວນ
ຄົ ນັ້ນກໍມິດຢູ່ປາກບໍ່ອອກ.
13 ກະສັດຈຶ່ງຊົງສັ່ງແກ່ພວກຂ້າໃຊ້ວ່າ 'ຈົ່ງມັດຕີ ມັດມືຄົ ນີ້ເອົາໄປຖິ້ມເສຍບ່ອ ມືດພາຍນອກ' ທີ່ນັ້ນມີກາ ຮ້ອງໄຫ້
ແລະຂົບແຂ້ວຢູ່.
14 ດ້ວຍວ່າຜູ້ຮັບເຊີ ກໍມີຫລາຍ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຊົງເລືອກໄວ້ກໍມີໜ້ອຍ."

ບັ ຫາເລື່ອງກາ ເສຍສ່ວຍ

(ມຣກ 12:13-17; ລກ 20:20-26)

15 ເມື່ອນັ້ນພວກຟາລິຊາຍໄປປຶກສາກັນ ເພື່ອຈະຈັບຜິດໃ ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ໄດ້.
16 ເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ພວກສິດຂອງຕົ ກັບພວກເຮໂຣດໄປທູ ພຣະອົງວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຊາບຢູ່ວ່າທ່າ ເປັ ຜູ້
ສັດຊື່ ໄດ້ສັ່ງສອ ໃ ທາງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່ໂດຍບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈຜູ້ໃດ ເພາະທ່າ ບໍ່ເຫັ ແກ່ໜ້າຜູ້ໃດ.

17 ເຫດສັນນັ້ນຂໍໂຜດໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຊາບແດ່ວ່າ ທ່າ ຄຶດເຫັ ຢ່າງໃດ ກາ ທີ່ເສຍສ່ວຍໃຫ້ແກ່ກາຍຊານັ້ນສົມ
ຄວ ກ ຫລືບໍ່."
18 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຊາບເຈດຕະ າຮ້າຍຂອງເຂົາ ຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ,"ໂອ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ,ຈະມາທົດລອງເຮົາເຮັດຫຍັ
ງ.
19 ຈົ່ງເອົາເງິ ທີ່ຈະເສຍສ່ວຍນັ້ນມາໃຫ້ເຮົາເບິ່ງ" ເຂົາຈຶ່ງເອົາເງິ ໜຶ່ງເດ າລີອົ ມາໃຫ້ພຣະອົງ.
20 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ຮູບແລະຄຳຈາລຶກນີ້ເປັ ຂອງໃຜ."
21 ເຂົາທູ ວ່າ, "ເປັນຂອງກາຍຊາ" ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຫດສັນນັ້ນສິ່ງທີ່ເປັ ຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງຄື ຖວາຍ
ແກ່ກາຍຊາ ແລະສິ່ງທີ່ເປັ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຄື ຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ."
22 ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິ ດັ່ງນີ້ກໍມີຄວາມປະຫລາດໃຈຈຶ່ງພາກັ ໜີຈາກພຣະອົງໄປ.

ບັ ຫາເລື່ອງກາ ຄື ມາຈາກຕາຍ

(ມຣກ 12:18-27; ລກ 20:27-40)

23 ໃ ວັ ດຽວກັ ນັ້ນມີພວກຊາດູກາຍມາຫາພຣະອົງ ພວກນີ້ເຄີຍເວົ້າວ່າ ບໍ່ມີກາ ຄື ມາຈາກຕາຍ.
24 ເຂົາທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ວ່າ 'ຖ້າຜູ້ໃດຕາຍໃ ເມື່ອຍັງບໍ່ມີລູກ ກໍໃຫ້ ້ອງຊາຍຂອງຜູ້
ນັ້ນເອົາເອື້ອຍໄພ້ໄວ້ເປັ ພັ ລະຍາ ເພື່ອສືບເຊື້ອສາຍອ້າຍຂອງຕົນ.'
25 ໃ ພວກເຮົາມີເຈັດຊາຍອ້າຍ ້ອງ ໍາກັ ອ້າຍກົກເອົາເມຍແລ້ວໄດ້ຕາຍໄປເມື່ອຍັງບໍ່ມີລູກ ກໍປະເມຍໄວ້ໃຫ້ແກ່ ້ອງ
ຊາຍ.
26 ສ່ວ ້ອງຜູ້ຖ້ວ ສອງແລະຖ້ວ ສາມກໍຢ່າງດຽວກັ ຈົ ເຖິງຜູ້ຖ້ວ ເຈັດ.
27 ພາຍຫລັງເຂົາທັງເຈັດ ຍິງນັ້ນກໍຕາຍ.
28 ສັ ນັ້ນໃ ວັ ຄື ມາຈາກຕາຍ ຍິງນັ້ນຈະເປັ ເມຍຂອງຜູ້ໃດໃ ເຈັດຄົ ນັ້ນ ດ້ວຍວ່າ າງໄດ້ເປັ ເມຍຂອງຊາຍທັງ
ເຈັດຄົ ແລ້ວ."
29 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ຫລົງຜິດແລ້ວ ເພາະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະຄຳພີຫລືລິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ.
30 ເພາະເມື່ອມະ ຸດເປັ ຄື ມານັ້ນຈະບໍ່ມີກາ ແຕ່ງງາ ຫລືຍົກໃຫ້ເປັ ຜົວເມຍກັ ອີກ ແຕ່ເຂົາຈະເປັ ເໝືອ ເທວະ
ດາໃ ສະຫວັ .
31 ແຕ່ເລື່ອງຄົ ຕາຍເປັ ຄື ມານັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຍັງບໍ່ໄດ້ອ່າ ຫລືຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ກັບພວກທ່າ ວ່າ,
32 'ຝ່າຍເຮົາເປັ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບລາຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂອງອີຊາກ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ' ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງ
ເປັ ພຣະເຈົ້າຂອງຄົ ຕາຍ ແຕ່ຊົງເປັ ພຣະເຈົ້າຂອງຄົ ເປັນ."
33 ເມື່ອຄົ ທັງປວງໄດ້ຍິ ດັ່ງນີ້ກໍປະລາດໃຈດ້ວຍຄຳສັ່ງສອ ຂອງພຣະອົງ.

ພຣະບັ ຍັດຂໍ້ໃຫຍ່

(ມຣກ 12:28-34; ລກ 10:25-28)

34 ຝ່າຍພວກຟາລິຊາຍ ເມື່ອໄດ້ຍິ ວ່າພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ພວກຊາດູກາຍມິດຢູ່ເຂົາຈຶ່ງປະຊຸມກັ .
35 ໃ ຈຳພວກເຂົາມີທຳບັ ດິດຜູ້ໜຶ່ງທົດລອງຖາມພຣະອົງວ່າ,
36 "ອາຈາ ເອີຍ, ໃ ພຣະບັ ຍັດຂໍ້ໃດເປັ ຂໍ້ໃຫຍ່."
37 ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, "ຈົ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ, ດ້ວຍສຸດຈິດ, ແລະດ້ວຍສຸດຄວາມຄຶດຂອງເຈົ້າ.'
38 ນັ້ນແຫລະ, ເປັ ພຣະບັ ຍັດຂໍ້ໃຫຍ່ແລະຂໍ້ຕົ .
39 ຂໍ້ທີສອງກໍເໝືອ ກັນ ຄື 'ຈົ່ງຮັກເພື່ອ ບ້າ ເໝືອ ຮັກຕົ ເອງ.'

40 ພຣະບັ ຍັດແລະຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທຳທັງໝົດ ກໍຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະບັ ຍັດຂອງຂໍ້ນີ້."

ບັ ຫາເລື່ອງບຸດດາວິດ

(ມຣກ 12:35-38; ລກ 20:41-44)

41 ເມື່ອພວກຟາລີຊາຍຍັງປະຊຸມກັ ຢູ່ ພຣະເຢຊູຊົງຖາມເຂົາ,

42 ວ່າ, "ພວກທ່າ ຄຶດເຫັ ຢ່າງໃດດ້ວຍເລື່ອງພຣະຄຣິດ ເພິ່ນເປັ ເຊື້ອສາຍຂອງຜູ້ໃດ" ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ເປັນເຊື້ອສາຍ
ຂອງດາວິດ."

43 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ຖ້າຢ່າງນັ້ນເຫດສັ ໃດດາວິດ ໂດຍເດດພຣະວິ ຍາ ຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນພຣະອົງວ່າ 'ອົງພຣະຜູ້
ເປັ ເຈົ້າ' ດ້ວຍໄດ້ກ່າວວ່າ,

44 'ພຣະເປັ ເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງວ່າ,
"ຈົ່ງນັ່ງເບື້ອງຂວາມືຂອງເຮົາ
ຈົ ກວ່າເຮົາຈະປາບສັດຕູຂອງທ່າ ໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ຕີ ຂອງທ່ານ"

45 ເຫດສັ ນີ້ຖ້າດາວິດເອີ້ນພຣະຄຣິດວ່າ 'ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ' ແລ້ວພຣະຄຣິດຈະເປັ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດໄດ້ຢ່າງໃດ."

46 ບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດຈະຕອບພຣະອົງໄດ້ຈັກຄຳ ຕັ້ງແຕ່ວັ ນັ້ນມາບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າຖາມພຣະອົງອີກ.

ບົດທີ23

ຊົງປະ າມພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລີຊາຍ

(ມຣກ 12:38-40; ລກ 11:37-54; 20:45-47)

1 ເມື່ອນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບປະຊາຊົ ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ,

2 "ພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລີຊາຍເຄີຍນັ່ງບ່ອ ນັ່ງຂອງໂມເຊ.

3 ເຫດສັນນັ້ນທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາບອກພວກທ່ານ ຈົ່ງເຮັດຕາມ ແຕ່ຢ່າໄດ້ເຮັດຕາມກິດຈະກາ ຂອງເຂົາ ເພາະເຂົາບອກໄວ້ແຕ່
ບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມ.

4 ເຂົາມັດຂອງໜັກມາວາງໃສ່ບ່າມະ ຸດ ສ່ວ ເຂົາເອງ ແມ່ ແຕ່ນິ້ວມືດຽວກໍບໍ່ຍອມຈັບຍົກໄປ.

5 ກາ ເຮັດຂອງເຂົາກໍເພື່ອໃຫ້ມະ ຸດເຫັ   ແອບບັ ຈຸຂໍ້ພຣະທຳປະຈຳຕົວ[ກ] ເຂົາກໍເຮັດໃຫ້ໃຫຍ່ ແລະຍອຍເສື້ອຂອງເຂົາໆ
ກໍໃຫ້ຍາວອອກໄປ.

6 ເຂົາຊອບບ່ອ ນັ່ງອັ ມີກຽດໃ ງາ ລ້ຽງຕ່າງໆແລະໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາ.

7 ເຂົາມັກໃຫ້ຄົ ຄຳ ັບໃ ທີ່ປະຊຸມຊົ   ແລະມັກໃຫ້ມະ ຸດເອີ້ນເຂົາວ່າ 'ພຣະອາຈານ'

8 ແຕ່ຝ່າຍພວກທ່າ   ຢ່າໃຫ້ໃຜເອີ້ນວ່າ 'ພຣະອາຈານ' ເພາະວ່າພວກທ່າ ມີແຕ່ພຣະອາຈາ ຜູ້ດຽວ ແລະພວກທ່າ ເປັ
ພີ່ ້ອງກັ ທັງໝົດ.

9 ແລະຢ່າເອີ້ນຜູ້ໃດໃ ໂລກວ່າ 'ບິດາ' ເພາະພວກທ່າ ມີພຣະບິດາແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ຄືຜູ້ທີ່ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ .

10 ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດເອີ້ນພວກທ່າ ວ່າ 'ນາຍ' ເພາະວ່າ າຍຂອງພວກທ່າ ມີແຕ່ຜູ້ດຽວ ຄືພຣະຄຣິດ.

11 ຜູ້ໃດທີ່ເປັ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃ ພວກທ່າ   ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງຮັບໃຊ້ໝູ່.

12 ຜູ້ໃດຍົກຕົວຂຶ້ນ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຖ້ອຍລົງ ຜູ້ໃດຖ່ອມຕົວລົງ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ.

13 "ວິບັດແກ່ພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລີຊາຍ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ ເພາະພວກເຈົ້າອັດປະຕູລາຊະແຜ ດິ ສະຫວັ
ຕໍ ໜ້າມະ ຸດ ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າເອງກໍບໍ່ເຂົ້າໄປ ແລະເມື່ອຄົ ອື່ນຈະເຂົ້າໄປ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປ.

14 [ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລີຊາຍ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າກື ກິ ຄອບຄົວຂອງແມ່ໝ້າຍ
ແລະແກ້ງໄຫວ້ວອ ໃຫ້ຍືດຍາວ ເພາະເຫດນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໂທດຫລາຍຂຶ້ນ.]

15 ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກ ັກທຳແລະພວກຟາຣີຊາຍ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າທ່ຽວໄປທາງ ້ຳແລະທາງບົກ
ທົ່ວໄປ ເພື່ອຈະໃຫ້ແມ່ ແຕ່ຄົ ດຽວເຂົ້າສາດສະໜາ ແຕ່ເມື່ອໄດ້ເຂົ້າແລ້ວ ພວກເຈົ້າກໍເຮັດໃຫ້ຄົ ນັ້ນສົມກັບ ະລົກ
ຫລາຍກວ່າເຈົ້າເອງເຖິງສອງທໍ່.
16 "ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, າຍທາງຕາບອດທີ່ສອ ວ່າ 'ຖ້າຜູ້ໃດຈະສາບາ ອ້າງໃສ່ພຣະວິຫາ ຄຳສາບາ ນັ້ນກໍບໍ່ມີຂໍຜູກມັດ
ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດສາບາ ອ້າງໃສ່ທອງຄຳຂອງພຣະວິຫາ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເຮັດຕາມຄຳທີ່ຕົ ໄດ້ສາບານ.'
17 ໂອ ຄົ ໂງ່ຕາບອດເອີຍ, ສິ່ງໃດຈະສຳຄັ ກວ່າກັ ທອງຄຳ ຫລືພຣະວິຫານ ທີ່ເຮັດໃຫ້ທອງຄຳນັ້ນສັກສິດ.
18 ແລະສອ ວ່າ 'ຖ້າຜູ້ໃດຈະສາບາ ອ້າງໃສ່ແທ ບູຊາ ຄຳສາບາ ນັ້ນກໍບໍ່ມີຂໍ້ຜູກມັດ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຈະສາບາ ໃສ່ເຄື່ອງ
ຖວາຍເທິງແທ ບູຊາ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເຮັດຕາມຄຳທີ່ຕົ ໄດ້ສາບາ .'
19 ພວກຄົ ຕາບອດເອີຍ, ສິ່ງໃດຈະສຳຄັ ກວ່າກັນ ເຄື່ອງຖວາຍຫລືແທ ບູຊາທີ່ເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງຖວາຍນັ້ນສັກສິດ.
20 ເຫດສັ ນີ້ຜູ້ໃດຈະສາບາ ອ້າງໃສ່ແທ ບູຊາ ກໍສາບາ ອ້າງໃສ່ເຄື່ອງຖວາຍທັງປວງທີ່ຢູ່ເທິງແທ ນັ້ນເໝືອ ກັ .
21 ຖ້າຜູ້ໃຈຈະສາບາ ອ້າງໃສ່ພຣະວິຫານ ກໍອ້າງໃສ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພຣະວິຫານນັ້ນເໝືອນກັນ.
22 ແລະຜູ້ໃດຈະສາບາ ອ້າງໃສ່ສະຫວັ ກໍອ້າງໃສ່ພຣະທີ່ນັ່ງແລະອ້າງໃສ່ພຣະອົງຜູ້ປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງນັ້ນເໝືອ ກັ .
23 "ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລີຊາຍ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າແບ່ງຜັກກ້າ ກໍ່າ, ຜັກຊີ,
ແລະຂີ້ໝີ່ນເປັ ສິບສ່ວ ເອົາສ່ວ ໜຶ່ງເປັ ຂອງຖວາຍ ແຕ່ສ່ວ ຂໍ້ສຳຄັ ຂອງພຣະບັ ຍັດ ຄືຄວາມຍຸຕິທຳ, ຄວາມເມດ
ຕາ, ຄວາມສັດຊື່ນັ້ນໄດ້ປະເສຍ ແມ່ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ທີ່ພວກເຈົ້າຄວ ໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງປະຖິ້ມສິ່ງອື່ນນັ້ນ.
24 ໂອ ພວກ າຍທາງຕາບອດເອີຍ, ເຈົ້າຕອງແມງມີ້ອອກເສຍ ແຕ່ກື ໂອດໂອທັງໂຕ.
25 "ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລີຊາຍ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ, ເຫດວ່າພວກເຈົ້າເຄີຍລ້າງຖ້ວຍຊາມໃຫ້ສະ
ອາດແຕ່ຂ້າງ ອກ ແຕ່ຂ້າງໃ ຖ້ວຍຊາມນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍກາ ລູ່ຊິງເອົາແລະກາ ເຫັ ແກ່ຕົວ.
26 ໂອ ຟາລີຊາຍຕາບອດເອີຍ, ຈົ່ງຊຳລະຖ້ວຍຊາມຂ້າງໃ ເສຍກ່ອນ ເພື່ອຂ້າງ ອກຈະສະອາດເໝືອ ກັ .
27 "ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລີຊາຍ ຄົດໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າເປັ ເໝືອ ອຸບໂມງຝັງສົບ
ທາດ້ວຍປູ ຂາວຂ້າງ ອກເບິ່ງງົດງາມ ແຕ່ຂ້າງໃ ເຕັມໄປດ້ວຍກະດູກຄົ ຕາຍແລະສາລະພັດຂີ້ດຽດ.
28 ພວກເຈົ້າກໍເປັ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ ພາຍ ອກປະກົດຕໍ່ມະ ຸດວ່າເປັ ຄົ ສິ ທຳ ແຕ່ພາຍໃ ເຕັມໄປດ້ວຍກາ ໜ້າຊື່ໃຈ
ຄົດແລະກາ ອະທຳ.
29 ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລີຊາຍ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າສ້າງອຸບໂມງຂອງພວກປະກາດ
ພຣະທຳ ແລະຕົກແຕ່ງທາດຂອງພວກຄົ ສິ ທຳໃຫ້ງົດງາມ.
30 ໂດຍກ່າວວ່າ 'ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃ ສະໄໝບັ ພະບຸລຸດຂອງເຮົານັ້ນກໍຈະບໍ່ມີສ່ວ ກັບເຂົາໃ ກາ ຂ້າ ພວກຜູ້ປະ
ກາດພຣະທຳນັ້ນ.
31 ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈຶ່ງເປັ ພະຍາ ຕໍ່ສູ້ຕົ ເອງວ່າເປັ ລູກຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳເຫລົ່ານັ້ນ.
32 ຝ່າຍເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຈົ່ງເຮັດຕາມທີ່ບັ ພະບຸລຸດໄດ້ເຮັດນັ້ນໃຫ້ຄົບຖ້ວ ສາ.
33 ໂອ ພວກງູແ ວງູຮ້າຍເອີຍ, ພວກເຈົ້າຈະໜີພົ້ ໂທດ ະລົກໄດ້ຢ່າງໃດ.
34 ເຫດສັ ນັ້ນແຫລະ, ເຮົາໃຊ້ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ, ັກປາດ, ແລະ ັກທຳຕ່າງ ໆມາຫາພວກເຈົ້າ ເຈົ້າກໍຈະຂ້າບາງຄົ
ເສຍແດ່, ແລະຂົ່ມເຫງໄລ່ເຂົາອອກຈາກເມືອງນີ້ໄປເມືອງນັ້ນແດ່.
35 ດັ່ງນັ້ນເລືອດອັ ບໍ່ມີຜິດທັງໝົດທີ່ຕົກໃສ່ແຜ່ ດິນ ຕັ້ງແຕ່ເລືອດຂອງອາເບັ ຜູ້ບໍ່ມີຜິດຈົ ເຖິງເລືອດຂອງຊາຂາລີຢາ
ລູກຊາຍຂອງບາຣາຂີຢາ ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຂ້າໃ ລະຫວ່າງພຣະວິຫາ ກັບແທ ບູຊາ ໂທດເລືອດນັ້ນແຫລະ, ຄົງຈະຕົກໃສ່
ພວກເຈົ້າ.
36 ເຮົາບອກພວກເຈົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຫດເຫລົ່ານີ້ຈະຕົກໃສ່ຄົ ສະໄໝນີ້."

ຊົງເສຍພຣະໄທຍ້ອ ກຸງເຢຣູຊາເລັມ

(ລກ 13:34-35)

37 "ໂອ ເຢຣູຊາເລັມ ເຢຣູຊາເລັມເອີຍ, ເຈົ້າທີ່ໄດ້ຂ້າບັ ດາຜູ້ປະກາດພຣະທຳແລະເອົາຫີ ຄວ່າງໃສ່ພວກທີ່ຮັບໃຊ້ມາ
ຫາເຈົ້າ ເຮົາປາດຖະໜາຈັກເທື່ອແລ້ວໜໍ ວ່າຈະຮວບຮວມເອົາລູກຂອງເຈົ້າໄວ້ ເໝືອ ດັ່ງແມ່ໄກ່ຮວບຮວມລູກໄວ້ໃຕ້ປີກ
ຂອງມັ ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຍິ ຍອມ.

38 ເບິ່ງແມ, ເຮືອ [ຄ] ຂອງເຈົ້າກໍຈະຖືກປະຮ້າງໄວ້ໃຫ້ຢູ່ວ່າງເປົ່າແກ່ເຈົ້າ.

39 ເພາະວ່າເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັ ເຮົາອີກ ຈົ ກວ່າພວກເຈົ້າຈະອອກປາກກ່າວວ່າ 'ຂໍ
ໃຫ້ທ່າ ຜູ້ສະເດັດມາໃ ພຣະ າມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຈົ່ງຊົງພຣະຈະເລີນ."

ບົດທີ24

ພຣະວິຫາ ຈະຖືກທຳລາຍ

(ມຣກ 13:1-2; ລກ 21:5-6)

1 ຝ່າຍພຣະເຢຊູສະເດັດອອກຈາກບໍລິເວ ພຣະວິຫານ ເມື່ອກຳລັງສະເດັດໄປນັ້ນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ມາຊີ້
ຕຶກທັງຫລາຍໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ໃຫ້ພຣະອົງທອດພຣະເ ດ.

2 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕອບວ່າ, "ສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ພວກທ່າ ເຫັ ແລ້ວບໍ່ແມ່ ຫລື ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ
ກ້ອ ຫີ ທີ່ຊ້ອ ທັບກັ ຢູ່ທີ່ນີ້ ຈະຖືກທຳລາຍລົງຈົ ບໍ່ເຫລືອຈັກກ້ອ ດຽວ."

ເບື້ອງຕົ້ ຂອງຄວາມທຸກລຳບາກ

(ມຣກ 13:3-13; ລກ 21:7-19)

3 ເມື່ອພຣະອົງປະທັບຢູ່ພູໝາກກອກເທດ ພວກສາວົກມາເຝົ້າພຣະອົງຕ່າງຫາກກາບທູ ວ່າ, "ຂໍໂຜດໃຫ້ພວກຂ້າ
້ອຍຊາບແດ່ວ່າ ເຫດກາ ເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນໃ ເວລາໃດ ສິ່ງໃດເປັ ໝາຍສຳຄັ ວ່າ ທ່າ ຈະມາແລະສະໄໝເກົ່າຈະ
ສິ້ນສຸດລົງ."

4 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກທ່າ ໃຫ້ຫລົງ.

5 ດ້ວຍວ່າຈະມີຫລາຍຄົ ມາອ້າງ າມຂອງເຮົາວ່າ 'ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັ ພຣະຄຣິດ' ແລະຈະຫລອກລວງຫລາຍຄົ ໃຫ້
ຫລົງໄປ.

6 ພວກທ່າ ຈະໄດ້ຍິ ເຖິງເລື່ອງກາ ເສິກ ແລະຂ່າວເລົ່າລືເຖິງເລື່ອງກາ ເສິກສົງຄາມ ຈົ່ງລະວັງ ຢ່າຕົກໃຈ ດ້ວຍວ່າເຫດ
ກາ ເຫລົ່ານີ້ຈຳເປັ ຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ວ່າທີ່ສຸດປາຍຍັງບໍ່ມາເຖິງ.

7 ດ້ວຍວ່າປະເທດຕໍ່ປະເທດແລະອາ າຈັກຕໍ່ອາ າຈັກຈະສູ້ຮົບກັ ທັງຈະເກີດກາ ອຶດຢາກແລະແຜ່ ດິ ໄຫວໃ ບ່ອ
ຕ່າງ ໆ.

8 ເຫດກາ ທັງປວງນີ້ເປັ ເໝືອ ຂັ້ນຕົ້ ຂອງຄວາມເຈັບປວດໃ ກາ ເກີດລູກ.

9 "ເມື່ອນັ້ນເຂົາຈະມອບພວກທ່າ ໄວ້ໃຫ້ທົ ທຸກລຳບາກແລະຂ້າທ່າ ເສຍ ຄົ ທຸກຊາດຈະກຽດຊັງພວກທ່າ ເພາະ
ເຫັ ແກ່ າມຂອງເຮົາ.

10 ຄາວນັ້ນຈະມີຫລາຍຄົ ສະດຸດໃຈ,ຈະທັກທລັງກັ ແລະກັ [ກ], ແລະຈະກຽດຊັງເຊິ່ງກັ ແລະກັ .

11 ໝໍທຳ ວາຍຂີ້ໂລບຫລາຍຄົ ຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະຈະຫລອກລວງຫລາຍຄົ ໃຫ້ຫລົງໄປ.

12 ຄວາມຮັກຂອງຄົ ສ່ວ ຫລາຍຈະເຢັ ລົງ ເພາະຄວາມອະທຳຈະແຜ່ກ້ວາງອອກໄປ.

13 ແຕ່ຜູ້ໃດອົດທົ ຈົ ເຖິງທີ່ສຸດ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ,ຈະໄດ້ລອກພົ້ .

14 ຂ່າວປະເສີດເລື່ອງລາຊະອາ າຈັກນີ້ຈະໄດ້ປະກາດໄປທົ່ວໂລກ ເພື່ອເປັ ຄຳພະຍາ ແກ່ທຸກ ໆ ຊາດແລ້ວທີ່ສຸດປາຍ
ຈະມາເຖິງ."

ຄວາມທຸກລຳບາກອັ ໃຫຍ່

(ມຣກ 13:14-23; ລກ 21:20-24)

15 "ເຫດສັ ນັ້ນເມື່ອໃດທ່າ ທັງຫລາຍເຫັ ສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດໜ້າຊັງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດວິບັດຕັ້ງຢູ່ໃ ສະຖາ ທີ່ສັກສິດ໌ ຕາມ
ພຣະທຳທີ່ຊົງໄດ້ກ່າວໄວ້ດ້ວຍດາ ິເອ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳນັ້ນ (ໃຫ້ຜູ້ອ່າ ເຂົ້າໃຈເອົາ),
16 ເມື່ອນັ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ແຂວງຢູດາຍປົບໜີໄປຍັງພູ.
17 ຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງຫລັງຄາເຮືອ ຢ່າໃຫ້ຫລົງມາເກັບເອົາສິ່ງຂອງທີ່ຢູ່ໃ ເຮືອ ຂອງຕົ ອອກໄປ.
18 ສ່ວ ຜູ້ທີ່ຢູ່ຕາມທົ່ງ າກໍຢ່າຕ່າວຄື ມາເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົ .
19 ແຕ່ໃ ວັ ເຫລົ່ານັ້ນເປັ ໜ້າເວດທະ າເຕັມທີຕໍ່ຜູ້ຍິງທີ່ມີທ້ອງແລະມີລູກອ່ອ ກິ ົມຢູ່.
20 ຈົ່ງອ້ອ ວອ ຂໍ ເພື່ອກາ ທີ່ທ່າ ຕ້ອງໜີນັ້ນຈະບໍ່ຕົກໃນລະດູໜາວຫລືໃນຊະບາໂຕ.
21
ດ້ວຍວ່າໃນຄາວນັ້ນຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກອັນໃຫຍ່ຫລາຍຫລວງຢ່າງບໍ່ມີເຄີຍເກີດມີມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມໂລກຈົນເຖິງບັດນີ້
ແລະເມື່ອໜ້າຈະບໍ່ມີຕໍ່ໄປອີກຈັກເທື່ອ.
22 ແລະຖ້າວັ ທັງຫລາຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ຊົງບັ ດາ ໃຫ້ສັ້ນເຂົ້າ ຈະບໍ່ມີມະ ຸດຄົ ໃດລອດພົ້ ໄດ້ ແຕ່ເພາະເຫັ ແກ່ພວກທີ່ຊົງ
ເລືອກໄວ້ນັ້ນ ວັນເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຊົງບັ ດາ ໃຫ້ສັ້ນເຂົ້າ.
23 ໃ ເວລານັ້ນຖ້າຜູ້ໃດຈະບອກພວກທ່າ ວ່າ 'ເບິ່ງແມ, ອົງພຣະຄຣິດຢູ່ທີ່ນີ້' ຫລື 'ຢູ່ທີ່ນັ້ນ' ຢ່າຊູ່ເຊື່ອ.
24 ດ້ວຍວ່າຈະມີພຣະຄຣິດທຽມແລະໝໍທຳ ວາຍຂີ້ໂລບຫລາຍຄົ ເກີດຂຶ້ນ ສະແດງໝາຍສຳຄັ ອັ ໃຫຍ່ແລະກາ ອັດ
ສະຈັ ຕ່າງ ໆ ເພື່ອຖ້າເປັ ໄດ້ ຈະຫລອກລວງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ໃຫ້ຫລົງ.
25 ນີ້ແຫລະ, ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່າ ໃຫ້ຮູ້ໄວ້ກ່ອ .
26 ດັ່ງນັ້ນຖ້າເຂົາບອກພວກທ່າ ວ່າ 'ເບິ່ງແມ, ທ່າ ຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃ ປ່າ' ພວກທ່າ ຢ່າໄດ້ອອກໄປ ຫລືຖ້າເຂົາບອກວ່າ 'ເບິ່ງ
ແມ, ເພິ່ນຢູ່ໃ ຫ້ອງ' ກໍຢ່າຊູ່ເຊື່ອ.
27 ດ້ວຍວ່າຟ້າແມບເຫລື້ອມອອກມາແຕ່ທິດຕາເວັ ອອກ ສ່ອງໄປເຖິງທິດຕາເວັ້ນຕົກຢ່າງໃດ ກາ ທີ່ບຸດມະ ຸດຈະສະ
ເດັດມາກໍຈະເປັ ດັ່ງນັ້ນ.
28 ຊາກສົບຢູ່ບ່ອ ໃດ ຝູງແຮ້ງກໍຈະຕອມບ່ອ ນັ້ນ."

ກາ ສະເດັດມາຂອງບຸດມະ ຸດ

(ມຣກ 13:24-27; ລກ 21:25-28)

29 "ພໍໝົດຄວາມທຸກລຳບາກຂອງວັ ເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ,
'ດວງອາທິດຈະມືດໄປ ແລະດວງຈັ ຈະບໍ່ສ່ອງແສງ
ດວງດາວທັງປວງຈະຕົກລົງຈາກຟ້າ
ແລະບັ ດາສິ່ງທີ່ມີອຳ າດໃ ທ້ອງຟ້າຈະສະທ້າ ຫວັ່ນໄຫວ.'
30 ເມື່ອນັ້ນໝາຍສຳຄັ ຂອງບຸດມະ ຸດຈະປະກົດຂຶ້ນໃ ທ້ອງຟ້າ ມະ ຸດທຸກຊາດທົ່ວໂລກຈະຕີອົກຮ້ອງໄຫ້ ແລ້ວຈະເຫັ
ບຸດມະ ຸດກຳລັງສະເດັດມາເທິງເມກໃ ທ້ອງຟ້າດ້ວຍລິດທາ ຸພາບແລະສະຫງ່າລາສີອັ ຍິ່ງໃຫຍ່.
31 ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ພວກເທວະດາຂອງຕົ ໄປດ້ວຍສຽງແກອັ ດັງ ໃຫ້ຮວບຮວມເອົາຄົ ທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້
ແລ້ວຈາກທິດທັງສີ່ ຕັ້ງແຕ່ທີ່ສຸດຟ້າເບື້ອງນີ້ຈົ ຖິງທີ່ສຸດຟ້າເບື້ອງນັ້ນ."

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຕົ້ ເດື່ອເທດ

(ມຣກ 13:28-31; ລກ 21:29-33)

32 "ຈົ່ງຮຽ ຄຳອຸປະມາຈາກຕົ້ ເດື່ອເທດ ເມື່ອກິ່ງກ້າ ມັ ແຕກໃບອ່ອ ອອກພວກທ່າ ກໍຮູ້ວ່າລະດູຮ້ອ ໃກ້ຈະມາ
ເຖິງແລ້ວ.
33 ຢ່າງນີ້ແຫລະ, ພວກທ່າ ກໍເໝືອ ກັນ ເມື່ອເຫັ ເຫດກາ ຫລົ່ານັ້ນ ຈົ່ງຮູ້ວ່າພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ຈະເຖິງປະຕູແລ້ວ.
34 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົ ໃ ສະໄໝນີ້ຈະບໍ່ລ່ວງລັບໄປກ່ອ ເຫດກາ ທັງປວງນີ້ບັງເກີດຂຶ້ນ.
35 ຟ້າແລະດິ ກໍຈະລ່ວງພົ້ ໄປ ແຕ່ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຈະບໍ່ລ່ວງພົ້ ໄປຈັກເທື່ອ."

ເລື່ອງວັ ແລະໂມງທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້

(ມຣກ 13:32-37; ລກ 17:26-30, 34-36)

36 "ແຕ່ເລື່ອງວັນແລະໂມງນັ້ນບໍ່ມີໃຜຮູ້ ແມ່ ເທວະດາໃ ສະຫວັ ຫລືພຣະບຸດກໍບໍ່ຮູ້ ຮູ້ແຕ່ພຣະບິດາອົງດຽວ.
37 ດ້ວຍວ່າສະໄໝຂອງໂ ເອໄດ້ເປັ ຢ່າງໃດ ເມື່ອບຸດມະ ຸດສະເດັດມາກໍຈະເປັ ຢ່າງນັ້ນ.
38 ເພາະວ່າເມື່ອກ່ອ ວັ ້ຳຖ້ວມນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ກິ ແລະດື່ມ, ໄດ້ແຕ່ງງາ ແລະຍົກໃຫ້ເປັ ຜົວເມຍກັ , ຈົ
ເຖິງວັ ທີ່ໂ ເອໄດ້ເຂົ້າໄປໃ າວາ,
39 ແລະ ້ຳໄດ້ມາຖ້ວມກວາດເຂົາໄປໂດຍບໍ່ທັ ໄດ້ຮູ້ຕົວຢ່າງໃດ ເມື່ອບຸດມະ ຸດສະເດັດມາກໍຈະເປັ ຢ່າງນັ້ນ.
40 ເມື່ອນັ້ນຈະມີຊາຍສອງຄົ ຢູ່ທົ່ງ າ ຈະຊົງຮັບຄົ ໜຶ່ງໄປ ຈະຊົງປະຄົ ໜຶ່ງໄວ້.
41 ຈະມີຍິງສອງຄົ ກຳລັງໂມ້ແປ້ງຢູ່ທີ່ໂຮງໂມ້ ຈະຊົງຮັບຄົ ໜຶ່ງໄວ້ ຈະຊົງປະຄົ ໜຶ່ງໄວ້.
42 ເຫດສັ ນັ້ນພວກທ່າ ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ເພາະພວກທ່າ ບໍ່ຮູ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຂອງພວກທ່າ ຈະສະເດັດມາໃ ເວ
ລາໃດ.
43 ແຕ່ຈົ່ງເຂົ້າໃຈຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າເຈົ້າຂອງເຮືອ ໄດ້ຮູ້ກ່ອ ວ່າໂຈ ຈະມາຍາມໃດ ຕົ ຈະເຝົ້າລະວັງໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຈົ ເຈາະເຂົ້າ
ເຮືອ ໄດ້.
44 ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່າ ກໍເໝືອ ກັນ ຈົ່ງຕຽມໄວ້ໃຫ້ພ້ອມ ເພາະໃ ໂມງທີ່ພວກທ່າ ບໍ່ທັ ຄິດນັ້ນ ບຸດມະ ຸດຈະສະເດັດ
ມາ."

ເລື່ອງຂ້າໃຊ້ສັດຊື່ແລະຂ້າໃຊ້ຊົ່ວ

(ລກ 12:41-48)

45 "ເຫດສັ ນັ້ນຜູ້ໃດເປັ ຂ້າໃຊ້ສັດຊື່ແລະສະຫລາດ ທີ່ າຍໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັ ໃຫຍ່ເໜືອພວກຄົ ໃຊ້ໃ ເຮືອ ຂອງຕົ
ເພື່ອແຈກອາຫາ ໃຫ້ເຂົາຕາມເວລາ.
46 ເມື່ອ າຍມາພົບຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນກຳລັງເຮັດຢ່າງນັ້ນຢູ່ ມັ ກໍເປັ ສຸກ.
47 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ າຍຈະຕັ້ງຜູ້ນັ້ນໄວ້ເໜືອບັ ດາເຂົ້າຂອງ ໆ ຕົ .
48 ແຕ່ຖ້າຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນຊົ່ວແລະຄຶດວ່າ 'ນາຍຂອງເຮົາມາຊັກຊ້າດອກ',
49 ແລ້ວຈຶ່ງຕັ້ງຕົ້ ທຸບຕີເພື່ອນຂ້າໃຊ້ດ້ວຍກັ ທັງກິ ແລະດື່ມ ນຳຄົ ຂີ້ເຫລົ້າ,
50 ນາຍຂອງຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນຈະມາໃນວັນທີ່ມັນບໍ່ຄຶດ ແລະໃນໂມງທີ່ມັນບໍ່ຮູ້.
51 ແລະຈະຜ່າມັ ໃຫ້ເປັ ສອງຕ່ອ ທັງຈະໃຫ້ເຂົ້າສ່ວ ກັບຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ບ່ອ ນັ້ນຈະມີກາ ຮ້ອງໄຫ້ແລະຂົບແຂ້ວ
ຢູ່."

ບົດທີ25

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງສາວປອດສິບຄົ

1 "ເມື່ອນັ້ນລາຊະອາ າຈັກສະຫວັ ຈະປຽບເໝືອ ສາວປອດສິບຄົນ ທີ່ຖືໂຄມຂອງຕົ ອອກໄປຮັບເຈົ້າບ່າວ.

2 ເປັ ຄົ ໂງ່ຫ້າຄົ ແລະຄົ ສະຫລາດຫ້າຄົ .

3 ຝ່າຍຄົ ໂງ່ນັ້ນເອົາໂຄມຂອງຕົ ໄປ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເອົາ ຳມັ ໄປ ໍາ.

4 ແຕ່ຄົ ສະຫລາດນັ້ນໄດ້ເອົາ ຳມັ ໃສ່ກວດກັບທັງໂຄມຂອງຕົ ໄປດ້ວຍ.

5 ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຍັງຊ້າຢູ່ ເຂົາກໍພາກັ ເຫງົາ ອ ແລະຫລັບໄປ.

6 ຄັ ເວລາທ່ຽງຄື ກໍມີສຽງຮ້ອງມາວ່າ 'ເບິ່ງແມ, ເຈົ້າບ່າວມາແລ້ວ ຈົ່ງອອກມາຮັບເພິ່ນສາ'.

7 ພວກສາວປອດທຸກຄົ ກໍຕື່ນຂຶ້ນຈັດແຈງໂຄມຂອງຕົ .

8 ພວກໂງ່ນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກສະຫລາດວ່າ 'ຈົ່ງປັ ຳມັ ຂອງເຈົ້າໃຫ້ພວກເຮົາແດ່ ເພາະວ່າໂຄມຂອງເຮົາກຳລັງຈະມອດ.

9 ຝ່າຍພວກສະຫລາດຈຶ່ງຕອບວ່າ 'ໜ້າຢ້າ ວ່າ ຳມັ ຈະບໍ່ພໍສຳລັບເຮົາແລະເຈົ້າ ຈົ່ງໄປຫາຜູ້ຂາຍແລ້ວຊື້ເອົາສຳລັບຕົ ກໍດີກວ່າ.'

10 ເມື່ອເຂົາກຳລັງໄປນັ້ນ ເຈົ້າບ່າວກໍມາເຖິງ ແລະຜູ້ທີ່ພ້ອມຢູ່ແລ້ວກໍເຂົ້າໄປ ໍາເຈົ້າບ່າວໃ ກາ ລ້ຽງເນື່ອງໃ ງາ ສົມລົດ ແລ້ວປະຕູກໍອັດເສຍ.

11 ຫລັງຈາກນັ້ນຍິງສາວປອດພວກອື່ນນັ້ນມາຮ້ອງວ່າ 'ນາຍເອີຍ, າຍເອີຍ ຂໍໄຂປະຕູໃຫ້ໝູ່ຂ້າ ້ອຍແດ່.'

12 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຕອບວ່າ 'ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກພວກທ່ານ.'

13 ເຫດສັ ນັ້ນຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ເພາະທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຈັກວັ ຫລືໂມງນັ້ນ,"

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງເງິ ຕາລັ ຕົ

(ລກ 19:11-27)

14 "ແລະຍັງປຽບເໝືອ ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງກຳລັງຈະອອກເດີ ທາງໄປ ຈຶ່ງເອີ້ນພວກຂ້ອຍໃຊ້ຂອງຕົ ມາຝາກຊັບສົມບັດໄວ້ກັບເຂົາ.

15 ຄົ ໜຶ່ງເພິ່ນໃຫ້ເງິ ຫ້າຕາລັ ຕົ , ຄົ ໜຶ່ງສອງຕາລັ ຕົ , ແລະອີກຄົ ໜຶ່ງໃຫ້ຕາລັ ຕົ ດຽວ ຕາມຄວາມສາມາດຂອງແຕ່ລະຄົ ແລ້ວກໍອອກເດີ ທາງໄປ.

16 ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຫ້າຕາລັ ຕົ ກໍເອົາເງິ ນັ້ນໄປຄ້າຂາຍທັ ທີ ໄດ້ກຳໄລເທົ່າຕົວ.

17 ຄົ ທີ່ຮັບສອງຕາລັ ຕົ ກໍໄດ້ກຳໄລເທົ່າຕົວເໝືອ ກັ .

18 ແຕ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຕາລັ ຕົ ດຽວ ກໍໄດ້ໄປຂຸດຂຸມແລ້ວເຊື່ອງເງິ າຍໄວ້.

19 ຢູ່ດົ າ ຕໍ່ມາ າຍຂອງຂ້ອຍໃຊ້ເຫລົ່ານັ້ນກໍກັບມາຄິດບັ ຊີກັບເຂົາ.

20 ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເງິ ຫ້າຕາລັ ຕົ້ ກໍເອົາເງິ ກຳໄລຫ້າຕາລັ ຕົ ມາແຈ້ງວ່າ 'ນາຍເອີຍ, າຍໄດ້ຝາກເງິ ຫ້າຕາລັ ຕົ ໄວ້ ໍາຂ້ານ້ອຍ ນີ້ແຫລະ, ຂ້າ ້ອຍໄດ້ກຳໄລຕື່ມອີກຫ້າຕາລັຕົນ.'

21 ຝ່າຍ າຍກໍຕອບວ່າ 'ດີແລ້ວ, ຂ້ອຍໃຊ້ຜູ້ດີແລະສັດຊື່ເອີຍ ເຈົ້າເປັ ຜູ້ສັດຊື່ໃ ຂອງເລັກ ້ອຍ ເຮົາຈະຕັ້ງໃຫ້ເຈົ້າເປັ ຜູ້ເບິ່ງແຍງຂອງຫລາຍຢ່າງຈົ່ງເຂົ້າຮ່ວມຄວາມຍິ ດີກັບ າຍເຈົ້າເທີ້ນ'.

22 ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສອງຕາລັ ຕົ ນັ້ນໄດ້ເຂົ້າມາເໝືອ ກັ ແຈ້ງວ່າ 'ນາຍເອີຍ, າຍໄດ້ຝາກເງິ ສອງຕາລັ ຕົ ໄວ້ ໍາຂ້າ ້ອຍ ນີ້ແຫລະ, ຂ້າ ້ອຍໄດ້ກຳໄລອີກສອງຕາລັ ຕົນ.'

23 ຝ່າຍ າຍກໍຕອບວ່າ 'ດີແລ້ວ, ຂ້ອຍໃຊ້ຜູ້ດີແລະສັດຊື່ເອີຍ ເຈົ້າເປັ ສັດຊື່ໃ ຂອງເລັກ ້ອຍ ເຮົາຈະຕັ້ງໃຫ້ເຈົ້າເປັ ຜູ້ເບິ່ງແຍງຂອງຫລາຍຢ່າງ ຈົ່ງເຂົ້າຮ່ວມຄວາມຍິ ດີກັບ າຍເຈົ້າເທີ້ນ.'

24 ສ່ວ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕາລັ ຕົ ດຽວນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າມາເໝືອ ກັ ແຈ້ງວ່າ 'ນາຍເອີຍ, ຂ້າ ້ອຍຮູ້ຈັກທ່າ ແລ້ວວ່າທ່າ ເປັ
ຄົ ໃຈແຂງ, ເຄີຍກ່ຽວຜົ ບ່ອ ຕົ ບໍ່ໄດ້ຫວ່າ , ແລະຮິບໂຮມເອົາບ່ອ ຕົ ບໍໄດ້ຝັດ.
25 ຂ້າ ້ອຍຢ້າ ຈຶ່ງໄດ້ເອົາເງິ ຕາລັ ຕົ ຂອງທ່າ ໄປເຊື່ອງໄວ້ໃຕ້ພື້ນດິນ ນີ້ແຫລະ, ສິ່ງທີ່ເປັ ຂອງທ່າ ກໍໄດ້ແລ້ວ.'
26 າຍຈຶ່ງຕອບວ່າ 'ອ້າຍຂ້ອຍໃຊ້ຊົ່ວແລະຂີ້ຄ້າ ເອີຍ ໂຕຮູ້ຫລືວ່າເຮົາເຄີຍເກັບຜົ ບ່ອ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຫວ່າ ແລະຮິບໂຮມ
ເອົາບ່ອ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຝັດ.
27 ຖ້າຢ່າງນັ້ນ, ໂຕຄວ ຈະເອົາເງິ ຂອງເຮົາໄປຝາກໄວ້ກັບ າຍທະ າຄາ ແລະເມື່ອເຮົາກັບມາກໍຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ເປັ
ຂອງເຮົາກັບທັງດອກເບ້ຍ.
28 ສັ ນັ້ນຈົ່ງຍຶກເງິ ຕາລັ ຕົ ດຽວນັ້ນໄປຈາກມັ ເສຍ ເອົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີສິບຕາລັ ຕົ .
29 ເພາະທຸກຄົ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຈະຊົງເພີ່ມເຕີ່ມໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອີກ ຈົ ມີບໍລິບູ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີ ແມ່ ວ່າສິ່ງທີ່ຕົ ມີຢູ່ນັ້ນກໍຈະຊົງຍຶກໄປ
ຈາກຕົ ເສຍ.
30 ເອົາອ້າຍຂ້າໃຊ້ຜູ້ບໍ່ມີປະໂຫຍດໄປຖິ້ມເສຍບ່ອ ມືດພາຍ ອກບ່ອ ນັ້ນຈະມີກາ ຮ້ອງໄຫ້ແລະຂົບແຂ້ວຢູ່."

ກາ ຊົງພິພາກສາບັ ດາປະຊາຊາດ

31 "ເມື່ອບຸດມະ ຸດຊົງພຣະລັດສະໝີມີສະເດັດມາພ້ອມດ້ວຍຝູງເທວະດາ ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງປະທັບເທິ່ງພຣະທີ່
ນັ່ງອັ ຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງ .
32 ບັ ດາປະຊາຊາດຕ່າງ ໆ ຈະຖືກຊົງໂຮມກັ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຈະຊົງແຍກເຂົາອອກຈາກກັ
ເໝືອ ຜູ້ລ້ຽງສັດແຍກຝູງແກະອອກຈາກຝູງແບ້.
33 ຝູງແກະນັ້ນຈະຊົງຈັດໃຫ້ຢູ່ເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຝູງແບ້ນັ້ນຈະຊົງຈັດໃຫ້ຢູ່ເບື້ອງຊ້າຍ.
34 ເມື່ອນັ້ນພຣະມະຫາກະສັດຈະຊົງກ່າວແກ່ບັ ດາຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພຣະຫັດຂວາຂອງພຣະອົງວ່າ 'ພວກທ່າ ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະ
ພອ ຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາເອີຍຈົ່ງມາຮັບເອົາລາຊະອາ າຈັກ ຊຶ່ງໄດ້ ຊົງຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບທ່າ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ ເດີມໂລກ.
35 ເພາະວ່າເມື່ອເຮົາຢາກເຂົ້າ ພວກທ່າ ກໍໃຫ້ເຮົາກິ ເຮົາຫິວ ້ ພວກທ່າ ກໍໃຫ້ເຮົາດື່ມ ເຮົາເປັ ແຂກບ້າ ພວກ
ທ່າ ກໍໄດ້ຕ້ອ ຮັບເຮົາໄວ້.
36 ເຮົາເປືອຍຕົວ ພວກທ່າ ກໍໄດ້ເອົາເຄື່ອງມາໃຫ້ເຮົາ ຸ່ງຫົ່ມ ເຮົາເຈັບປ່ວຍ ພວກທ່າ ກໍມາຢ້ຽມຢາມເຮົາ ເຮົາຢູ່
ໃ ຄຸກພວກທ່າ ກໍມາໄດ້ຫາ.'
37 ເມື່ອນັ້ນບັ ດາພວກສິ ທຳຈະທູ ວ່າ 'ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້າພະອົງໄດ້ເຫັ ພຣະອົງຊົງຢາກເຂົ້າຫລືຫິວ ້ ແລ້ວ
ໄດ້ຈັດມາຖວາຍພຣະອົງເມື່ອໃດ.
38 ພວກຂ້າພະອົງໄດ້ເຫັ ພຣະອົງຊົງເປັ ແຂກບ້າ ແລະໄດ້ຕ້ອ ຮັບໄວ້ ຫລືຊົງເປືອຍພຣະກາຍແລ້ວໄດ້ເອົາເຄື່ອງມາ
ໃຫ້ຫົ່ງເມື່ອໃດ.'
39 ພວກຂ້າພະອົງໄດ້ເຫັ ພຣະອົງຊົງປະຊວ ຢູ່ ຫລືຢູ່ໃ ຄຸກ ແລະໄດ້ມາເຝົ້າພຣະອົງເມື່ອໃດ.'
40 ຝ່າຍພຣະມະຫາກະສັດຈະຊົງຕອບວ່າ 'ເຮົາບອກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທີ່ພວກທ່າ ໄດ້ເຮັດກາ ເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກ
ຕ່ຳຕ້ອຍທີ່ສຸດຄົ ໜຶ່ງໃ ພວກພີ່ ້ອງຂອງເຮົານີ້ ກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາເໝືອ ກັນ.'
41 ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງກ່າວກັບບັ ດາຜູ້ທີ່ຢູ່ເບື້ອງພຣະຫັດຊ້າຍຂອງພຣະອົງວ່າ 'ສູທັງຫລາຍຜູ້ຖືກປ້ອຍເວນ, ຈົ່ງຖອຍ
ໜີຈາກເຮົາເຂົ້າໄປໃ ໄຟທີ່ໄໝ້ຢູ່ເປັ ິດຊຶ່ງຊົງຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບພະຍາມາ ກັບບໍລິວາ ຂອງມັ .
42 ເພາະວ່າເຮົາຢາກເຂົ້າ ສູບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເຮົາກິ ເຮົາຫິວ ້ ສູບໍ່ໃຫ້ເຮົາດື່ມ.
43 ເຮົາເປັ ແຂກບ້າ ມາ ສູບໍ່ໄດ້ພາເຮົາເຂົ້າໄປ ເຮົາເປືອຍຕົວ ແຕ່ສູບໍ່ໄດ້ເອົາເຄື່ອງມາໃຫ້ ຸ່ງ ເຮົາເຈັບປ່ວຍແລະຢູ່ໃ
ຄຸກ ແຕ່ສູບໍ່ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມເຮົາ.'

44 ເຂົາຈະທູ ຕອບວ່າ 'ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້າພະອົງໄດ້ເຫັ ພຣະອົງຊົງຢາກເຂົ້າຫລືຊົງຫິວ ້ ຊົງເປັ ແຂກບ້າ
ມາ, ຊົງເປືອຍພຣະກາຍ, ຊົງປະຊວ ຫລືຊົງຢູ່ໃ ຄຸກ ແລະພວກຂ້າພະອົງບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດພຣະອົງຍາມໃດ.'
45 ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງຕອບແກ່ເຂົາວ່າ 'ເຮົາບອກສູທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທີ່ສູບໍ່ໄດ້ເຮັດກາ ເຫລົ່ານັ້ນແກ່ຜູ້ຕ່ຳ
ຕ້ອຍທີ່ສຸດໃ ພວກນີ້ ພວກສູກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາເໝືອ ກັນ.'
46 ແລ້ວພວກເຫລົ່ານີ້ ຈະອອກໄປສູ່ໂທດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ ແຕ່ພວກສິ ທຳກໍເຂົ້າສູ່ຊີວິດອັ ຕະຫລອດ ໄປເປັ
ິດ.

ບົດທີ26

ພວກຫົວໜ້າປອງຮ້າຍພຣະເຢຊູ

(ມຣກ 14:1-2; ລກ 22:1-2; ຢຮ 10:45-53)

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ສິ ສຸດລົງແລ້ວ ພຣະອົງຊົງບອກພວກສາວົກຂອງຕົ ວ່າ,
2 "ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າອີກສອງວັ ກໍຈະເຖິງເທດສະກາ ປັດສະຄາ ແລະບຸດມະ ຸດຈະຖືກມອບໄວ້ໃຫ້ເຂົາຕອກຄຶງໄວ້
ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ."
3 ໃ ເວລານັ້ນພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ກັບພວກເຖົ້າແກ່ຂອງພົ ລະເມືອງໄດ້ປະຊຸມກັ ຢູ່ທີ່ສຳ ັກຂອງມະຫາໂລຫິດ
ຊື່ກາຍະຟາ.
4 ເຂົາປຶກສາກັ ເພື່ອຈະໄດ້ຈັບພຣະເຢຊູດ້ວຍກົ ອຸບາຍເອົາໄປຂ້າເສຍ.
5 ແຕ່ເຂົາເວົ້າກັ ວ່າ, "ຢ່າໄດ້ເຮັດກາ ນັ້ນ ໃ ລະຫວ່າງວັ ເທດສະກາ ຢ້າ ພົ ລະເມືອງຈະເກີດຫວຸ້ ວາຍ."

ກາ ຖອກ ້ມັ ຫອມໃສ່ພຣະສຽ ທີ່ບ້າ ເບດທາເ ຍ

(ມຣກ 14:3-9; ຢຮ 12:1-8)

6 ເມື່ອພຣະເຢຊູປະທັບຢູ່ບ້າ ເບດທາເ ຍ ໃ ເຮືອ ຂອງຊີໂມ ຄົ ຂີ້ທູດ,
7 ມີຍິງຜູ້ໜຶ່ງຖືກະອອມທີ ຂາວເຕັມດ້ວຍ ້ມັ ຫອມທີ່ມີລາຄາແພງເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະອົງ ຂະ ະເມື່ອພຣະອົງຊົງນັ່ງຮັບ
ປະທາ ອາຫາ ຢູ່ າງໄດ້ຖອກ ້ຫອມໃສ່ພຣະສຽ ຂອງພຣະອົງ.
8 ແຕ່ເມື່ອພວກສາວົກເຫັ ດັ່ງນັ້ນກໍເຄືອງໃຈຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ເຫດໃດຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເສຍຂອງ ໆ ຢ່າງນີ້.
9 ເພາະຖ້າຂາຍຂອງນີ້ກໍຄົງໄດ້ເງິ ຈຳ ວ ຫລາຍ ແລ້ວຈະແຈກໃຫ້ຄົ ຍາກຈົດກໍໄດ້."
10 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຊາບຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ກວ ໃຈຍິງນີ້ເຮັດຫຍັງ າງໄດ້ເຮັດກາ ດີແກ່ເຮົາແລ້ວ.
11 ດ້ວຍວ່າຄົ ຍາກຈົ ມີຢູ່ກັບພວກທ່າ ສະເໝີ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາບໍ່ຢູ່ກັບພວກທ່າ ສະເໝີ.
12 ຊຶ່ງຍິງນີ້ໄດ້ຖອກ ້ມັ ຫອມໃສ່ກາຍຂອງເຮົາ ກໍໄດ້ເຮັດເພື່ອກາ ປົງສົບຂອງເຮົາ.
13 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຂ່າວປະເສີດນີ້ປະກາດໄປເຖິງບ່ອ ໃດໃ ທົ່ວພິພົບ ກາ ທີ່ຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດກໍຈະ
ເລື່ອງລືໄປເຖິງບ່ອ ນັ້ນເປັ ທີ່ລະ ຶກເຖິງນາງ."

ຢູດາອິສະກາຣີອົດຕົກລົງຈະມອບພຣະເຢຊູໄວ້

(ມຣກ 14:10-11; ລກ 22:3-6)

14 ເມື່ອນັ້ນຜູ້ໜຶ່ງໃ ພວກສິບສອງຄົ ນັ້ນຊື່ຢູດາອິສະກາຣີອົດ ໄດ້ໄປຫາພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່,
15 ຖາມວ່າ, "ພວກທ່າ ຈະຍອມໃຫ້ອັ ໃດໃຫ້ແກ່ຂ້າ ້ອຍ ສ່ວ ຂ້າ ້ອຍຈະມອບເພິ່ນໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ" ເຂົາຈຶ່ງເອົາເງິ
ສາມສິບຫລຽ ໃຫ້ແກ່ຢູດາ.
16 ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາຢູດາໄດ້ຊອກຫາໂອກາດເພື່ອຈະມອບພຣະອົງໄວ້.

ຊົງຮັບປະທາ ປັດສະຄາພ້ອມກັບສາວົກ

(ມຣກ 14:12-21; ລກ 22:7-14, 21-23; ຢຮ 13:21-30)

17 ເມື່ອວັ ຕົ້ ເທດສະກາ ກິ ເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ພວກສາວົກໄດ້ມາທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ທ່ານປະສົງຈະໃຫ້ພວກ
ຂ້າ ້ອຍຈັດແຈງປັດສະຄາໃຫ້ເພິ່ນຮັບປະທາ ບ່ອ ໃດ."

18 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາຄົ ໜຶ່ງໃ ກຸງບອກວ່າ 'ອາຈາ ກ່າວວ່າ ເວລາກຳ ົດຂອງເຮົາມາໃກ້ແລ້ວ ເຮົາ
ຈະຖືສິ ປັດສະຄາທີ່ເຮືອ ຂອງທ່າ ພ້ອມກັບສາວົກຂອງເຮົາ."

19 ແລ້ວພວກສາວົກຈຶ່ງໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງ ແລ້ວເຂົາໄດ້ຈັດແຈງປັດສະຄາໄວ້ພ້ອມ.

20 ຄັ ເຖິງເວລາຄ່ຳແລ້ວພຣະອົງຊົງປະທັບຮ່ວມໂຕະກັບພວກສາວົກສິບສອງຄົ .

21 ເມື່ອກຳລັງຮັບປະທາ ອາຫາ ຢູ່ ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົນໜຶ່ງໃ ພວກທ່າ
ຈະທໍລະຍົດຕໍ່ເຮົາ."

22 ຝ່າຍສາວົກກໍມີຄວາມທຸກໃຈຫລາຍ ທຸກຄົ ຕ່າງກໍຕັ້ງຕົ້ ທູ ພຣະອົງວ່າ, "ບໍ່ອາດຈະແມ່ ຂ້າ ້ອຍຕີ້, ນາຍເອີຍ."

23 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ຜູ້ທີ່ໄດ້ຈ້ຳຮ່ວມຊາມດຽວກັບເຮົາ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈະທໍລະຍົດຕໍ່ເຮົາ.

24 ບຸດມະ ຸດສະເດັດໄປຕາມທີ່ໄດ້ຂຽ ໄວ້ໃ ພຣະຄຳພີເຖິງເລື່ອງເພິ່ນ ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຈະທໍລະຍົດຕໍ່ບຸດມະ ຸດ ຖ້າຜູ້
ນັ້ນບໍ່ເກີດມາກໍດີກວ່າ."

25 ຢູດາຜູ້ທີ່ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງທູ ຖາມວ່າ, "ບໍ່ອາດຈະແມ່ ຂ້າ ້ອຍຕີ້, ອາຈາ ເອີຍ" ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ແມ່ນທ່າ
ນັ້ນແລ້ວ."

ຊົງຕັ້ງສິນມະຫາສະໜິດ

(ມຣກ 14:22-26; ລກ 22:15-20; 1ກຣທ 11:23-26)

26 ລະຫວ່າງອາຫາ ມື້ນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ມາ ແລະເມື່ອຂໍພຣະພອ ແລ້ວ ຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນໃຫ້ພວກສາວົກ
ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຮັບກິ ສາ ນີ້ແຫລະ, ຄືກາຍຂອງເຮົາ."

27 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຈັບເອົາຈອກມາໂມທະ າພຣະຄຸ ແລະຍື່ນໃຫ້ເຂົາ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງດື່ມແຕ່ຈອກນີ້ທຸກຄົ .

28 ເພາະວ່ານີ້ແຫລະຄືເລືອດຂອງເຮົາ ແມ່ ເລືອດອັ ກ່ຽວກັບພຣະສັ ຍາ ທີ່ຖອກອອກເພື່ອຍົກຜິດບາບຄົ ຈຳ ວ
ຫລາຍ.

29 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ດື່ມ ້ຳຜົ ອະງຸ່ ຕໍ່ໄປອີກຈົ ກວ່າວັ ນັ້ນມາເຖິງ ຄືວັ ທີ່ຈະດື່ມອັ ໃໝ່ກັບພວກ
ທ່າ ໃ ລາຊະແຜ ດິ ພຣະບິດາຂອງເຮົາ."

30 ເມື່ອຮ້ອງເພງສັ ລະເສີ ແລ້ວ ເຂົາກໍພາກັ ອອກໄປຍັງພູໝາກກອກເທດ.

ຊົງທຳ ວາຍວ່າເປໂຕຈະປະຕິເສດພຣະອົງ

(ມຣກ 14:27-31; ລກ 22:31-34; ຢຮ 13:36-38)

31 ເມື່ອນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບພວກສາວົກວ່າ, "ໃນຄື ວັ ນີ້ທ່າ ທຸກຄົ ຈະສະດຸດໃຈເພາະເຮົາ ເພາະມີຄຳຂຽ ໄວ້
ໃ ພຣະຄຳພີວ່າ 'ເຮົາຈະປະຫາ ຜູ້ລ້ຽງແກະຝູງນັ້ນຈະແຕກຊະກັ ໄປ.'

32 ແຕ່ເມື່ອເຮົາຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍແລ້ວ ເຮົາຈະໄປເຖິງແຂວງຄາລີເລກ່ອ ໜ້າພວກທ່ານ."

33 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, "ຖ້າຄົ ທັງປວງຈະສະດຸດໃຈເພາະທ່າ ຝ່າຍຂ້າ ້ອຍຈະບໍ່ສະດຸດໃຈຈັກເທື່ອ."

34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເປໂຕວ່າ, "ໃນຄື ວັ ນີ້ກ່ອ ໄກ່ຈະຂັ ທ່າ ຈະປະຕິເສດເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ."

35 ເປໂຕທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເຖິງແມ່ ຂ້າ ້ອຍຈະຕ້ອງຕາຍກັບທ່າ ຂ້າ ້ອຍຈະບໍ່ປະຕິເສດທ່າ ຈັກເທື່ອ" ຝ່າຍພວກສາວົກກໍທູ ຢ່າງນັ້ນເໝືອ ກັບທຸກຄົ .

ຊົງອ້ອ ວອ ທີ່ເຄັດເຊມາເ

(ມຣກ 14:32-42; ລກ 22:39-46)

36 ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍສະເດັດພ້ອມກັບພວກສາວົກ ໄປເຖິງບ່ອ ໜຶ່ງຊື່ເຄັດເຊມາເ ຈິ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ໃ ເວລາເຮົາຈະໄປອ້ອ ວອ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ."

37 ພຣະອົງຊົງພາເປໂຕກັບລູກຊາຍທັງສອງຂອງເຊເບດາຍໄປ ຳ ແລ້ວຊົງເກີດມີຄວາມໂສກເສົ້າແລະໜັກເພາະໄທຫລາຍ.

38 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຈິດໃຈຂອງເຮົາທຸກໜັກແທບຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ຈົ່ງຄອຍຢູ່ທີ່ນີ້ ເຝົ້າຢູ່ກັບເຮົາເທີ້ນ,"

39 ແລ້ວສະເດັດໄປອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ຈິ່ງຊົງໝູບພຣະພັກລົງເຖິງດິ ອ້ອ ວອ ວ່າ, "ໂອບິດາເອີຍ, ຖ້າເປັ ໄດ້ຂໍໃຫ້ຈອກນີ້ເລື່ອນພົ້ ໄປຈາກລູກທ້ອ ແຕ່ຢ່າງໃດກໍດີ, ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັ ໄປຕາມໃຈປາດຖະໜາຂອງລູກ ແຕ່ໃຫ້ເປັ ໄປຕາມພຣະໄທຂອງພຣະອົງເທີ້ນ"

40 ແລ້ວພຣະໄດ້ສະເດັດກັບມາຫາສາວົກເຫລົ່ານັ້ນ ຊົງເຫັ ເຂົາ ອ ຫລັບຢູ່ ແລະຊົງກ່າວແກ່ເປໂຕວ່າ, "ຢ່າງນັ້ນພວກທ່າ ບໍ່ສາມາດຈະຄອຍເຝົ້າຢູ່ກັບເຮົາຈັກທຸ່ມດຽວຫລື.

41 ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງແລະອ້ອ ວອ ຢູ່ເພື່ອພວກທ່າ ຈະບໍ່ຕົກໃ ກາ ທົດລອງ ຈິດໃຈພ້ອມຢູ່ແລ້ວກໍຈິງ ແຕ່ກາຍກໍອ່ອ ກໍາລັງ."

42 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປອີກເປັ ເທື່ອທີສອງ ຊົງອ້ອນວອນ ວ່າ, "ບິດາຂ້າ ້ອຍເອີຍ, ຖ້າຈອກນີ້ເລື່ອນພົ້ ໄປບໍ່ໄດ້ເວັ້ນແຕ່ຂ້າ ້ອຍຈໍາຕ້ອງດື່ມ ກໍບໍ່ໃຫ້ເປັ ໄປຕາມ ້ພຣະໄທຂອງພຣະອົງ."

43 ຄັ ສະເດັດກັບຄື ມາກໍຊົງເຫັ ພວກສາວົກ ອ ຫລັບຢູ່ເພາະຕາຂອງເຂົາມື ບໍ່ຂຶ້ນ.

44 ຈິ່ງຊົງປະເຂົາໄວ້ສະເດັດໄປອ້ອ ວອ ເປັ ເທື່ອທີ່ສາມ ໂດຍຊົງກ່າວຄໍາເກົ່ານັ້ນອີກ.

45 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງພວກສາວົກຊົງກ່າວວ່າ, "ພວກທ່າ ຍັງ ອ ຫລັບເຊົາເມື່ອຍຢູ່ຫລື ເບິ່ງແມ, ເວລາມາໃກ້ແລ້ວ ບຸດມະ ຸດກໍາລັງຈະຖືກມອບໄວ້ໃ ມືຄົ ອກາສົ ທາ.

46 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມາໄປກັ ເທາະ ເບິ່ງແມ, ຜູ້ທີ່ຈະມອບເຮົານັ້ນມາໃກ້ແລ້ວ."

ຊົງຖືກມອບໄວ້ແລະຈັບໄປ

(ມຣກ 14:24-50; ລກ 22:27-53; ຢຮ 18:2-12)

47 ເມື່ອພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວບໍ່ທັ ຂາດຄໍາ ເບິ່ງແມ, ຜູ້ໜຶ່ງໃ ຈໍາພວກສິບສອງຄົ ນັ້ນຄືຢູດາ ໄດ້ເຂົ້າມາພ້ອມດ້ວຍປະຊາຊົ ຈໍາ ວ ຫລາຍ ຖືດາບຖືໄມ້ຄ້ອ ມາຈາກພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ກັບພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງພົ ລະເມືອງ.

48 ຜູ້ທີ່ຈະມອບພຣະອົງນັ້ນໄດ້ ັດໝາຍສໍາຄັ ໃຫ້ແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາຈະຈູບຄໍາ ັບຜູ້ໃດກໍແມ່ ຜູ້ນັ້ນແຫລະຈົ່ງຈັບເອົາໄວ້."

49 ຢູດາເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູທັ ທີທູ ວ່າ, "ສະບາຍດີ, ພຣະອາຈານ" ແລ້ວຈູບພຣະອົງຢ່າງຮັກແພງ.

50 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າແກ່ຢູດາວ່າ, "ສະຫາຍເອີຍ, ມາທີ່ນີ້ເຮັດຫຍັງ"[ກ] ແລ້ວຄົ ເຫລົ່ານັ້ນເຂົ້າມາລົງມືຈັບພຣະເຢຊູໄວ້.

51 ຂະ ະນັ້ນ ເບິ່ງແມ, ທີ່ມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ ຊັກດາບອອກຟັ ຂ້ອຍໃຊ້ຄົ ໜຶ່ງຂອງມະຫາປະໂລຫິດ ຖືກຫູຂາດເບື້ອງໜຶ່ງ.

52 ພຣະເຢຊູຈິ່ງຊົງບອກຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງເອົາດາບຂອງທ່າ ມ້ຽ ໄວ້ບ່ອ ມັ ເພາະວ່າບັ ດາຜູ້ທີ່ຖືດາບກໍຈະຖືກທໍາລາຍດ້ວຍດາບ.

53 ທ່າ ຄຶດວ່າເຮົາຈະຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຫລື ແລະໃ ທັ ທີພຣະອົງຈະໃຊ້ເທວະດາມາຫາ
ເຮົາກວ່າສິບສອງກອງ.[ຂ]
54 ແຕ່ຖ້າຢ່າງນັ້ນພຣະຄຳພີທີ່ວ່າຈຳຕ້ອງເປັ ຢ່າງນັ້ນຈະສຳເລັດໄດ້ຢ່າງໃດ."
55   ໃ ເວລານັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກ່າວກັບປວງຊົ ວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຖືດາບຖືໄມ້ຄ້ອ ອອກມາຈັບເຮົາເໝືອ ຈັບ
ໂຈ ຫລື ເຮົາໄດ້ນັ່ງສັ່ງສອ ໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ທຸກ ໆ ວັ ແຕ່ພວກທ່າ ບໍ່ໄດ້ຈັບເຮົາ.
56 ແຕ່ເຫດກາ ທັງປວງນີ້ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເພື່ອຈະສຳເລັດຕາມທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທຳໄດ້ຂຽ ໄວ້."
ເມື່ອນັ້ນພວກສາວົກທັງໝົດໄດ້ປະພຣະອົງພາກັ ໜີໄປ.

ພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າສາ ສູງສຸດ

(ມຣກ 14:53-65; ລກ 22:54-55, 66-71; ຢຮ 18:12-14, 19-24)

57 ພວກທີ່ຈັບພຣະເຢຊູໄດ້ພາພຣະອົງໄປຫາມະຫາປະໂລຫິດຊື່ກາຢະພາ ບ່ອ ທີ່ພວກ ັ ກທຳແລະພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ມາ
ປະຊຸມກັ ນັ້ນ.
58 ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ຕາມພຣະອົງໄປໃ ໄລຍະຫ່າງໄກ ຈົ ມາເຖິງເດີ່ ບ້າ ຂອງມະຫາປະໂລຫິດແລ້ວເຂົ້າໄປນັ່ງຢູ່ກາງ
ເດີ ບ້າ ກັບພວກຍາມ ເພື່ອຊອມເບິ່ງວ່າທີ່ສຸດຂອງເລື່ອງນັ້ນຈະເປັ ຢ່າງໃດ.
59 ພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ກັບບັ ດາສະມາຊິກສາ ຈຶ່ງຫາພະຍາ ຕົວະມາເບີກຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູເພື່ອຂ້າພຣະອົງເສຍ.
60 ເຖິງແມ່ ວ່າມີພະຍາ ຕົວະຫລາຍປາກມາໃຫ້ກາ ກໍດີ ແຕ່ກໍຫາຫລັກຖາ ບໍ່ໄດ້ ໃ ທີ່ສຸດມີສອງຄົ ໄດ້ມາໃຫ້ກາ ,
61 ວ່າ, "ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ໄດ້ກ່າວວ່າເຮົາສາມາດຈະມ້າງພຣະວິຫາ ຂອງພຣະເຈົ້າແລະຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ພາຍໃ ສາມວັນ'."
62 ມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຢື ຂຶ້ນຖາມພຣະອົງວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຕອບຫຍັງຫລື ຄຳພະຍານທີ່ຄົ ເຫລົ່ານີ້ກ່າວຕໍ່ສູ້ເຈົ້າເປັ ແ ວ
ໃດ."
63 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງມິດຢູ່ ແລ້ວມະຫາປະໂລຫິດຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ເຮົາໃຫ້ເຈົ້າສາບາ ໂດຍອ້າງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົ ຢູ່ ໃຫ້
ເຈົ້າບອກເຮົາວ່າເຈົ້າເປັ ພຣະຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່,"
64 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ທ່ານເວົ້ານັ້ນແລ້ວ ແລະຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ, ເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ໃ ເວລາຕໍ່ໄປພວກທ່າ
ຈະເຫັ ບຸດມະ ຸດນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງຜູ້ຊົງລິດທາ ຸພາບ ແລະກຳລັງສະເດັດມາເຖິງເມກໃ ທ້ອງຟ້າ,"
65 ເມື່ອນັ້ນມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຈີກເສື້ອຜ້າຂອງຕົ ແລ້ວກ່າວວ່າ, "ມັນໄດ້ເວົ້າໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຮົາຍັງ
ຈະຕ້ອງກາ ພະຍາ ອັ ໃດອີກ ນີ້ແຫລະ, ທ່າ ໄດ້ຍິ ຄຳປະໝາດນັ້ນແລ້ວ.
66 ພວກທ່າ ຄຶດເຫັ ຢ່າງໃດ" ເຂົາກໍຕອບວ່າ, "ຄວນຖືກໂທດປະຫາ ຊີວິດ,"
67 ແລ້ວເຂົາໄດ້ຖົ່ມ ້ຳລາຍໃສ່ພຣະພັກທັງທຸບຕີພຣະອົງ ແລະລາງຄົ ໄດ້ເອົາມືຕົບພຣະອົງ,
68 ແລ້ວເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າພຣະຄຣິດ, ແມ່ ໃຜຕີມຶງ ທວາຍພວກເຮົາຟັງແມ."

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູ

(ມຣກ 14:66-72; ລກ 22:56-62; ຢຮ 18:15-18, 25-28)

69   ຝ່າຍເປໂຕນັ່ງຢູ່ ອກກາງເດີ່ນບ້າ   ມີຍິງໃຊ້ຄົ ໜຶ່ງມາຫາກ່າວວ່າ, "ໂຕເຄີຍຢູ່ກັບໄທຄາລີເລ ຄືເຢຊູນັ້ນເໝືອ
ກັນ."
70 ແຕ່ເປໂຕຕອບປະຕິເສດຕໍ່ໜ້າຄົ ທັງປວງວ່າ, "ທີ່ເຈົ້າເວົ້ານັ້ນ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ເລື່ອງ."
71 ເມື່ອເປໂຕອອກໄປທີ່ປະຕູບ້າ ມີຍິງໃຊ້ອີກຄົ ໜຶ່ງແລເຫັນ ຈຶ່ງກ່າວແກ່ຄົ ທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຫັ້ນວ່າ, "ຄົນນີ້ແຫລະ, ເຄີຍຢູ
່ກັບເຢຊູໄທ າຊາເຣັດ."
72 ເປໂຕໄດ້ປະຕິເສດທັງສາບາ ວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກຄົ ນັ້ນ."

73 ພາຍຫລັງນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢື ຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ມາເວົ້າກັບເປໂຕວ່າ, "ໂຕເປັ ພັກພວກຂອງເຂົາເຫລົ່ານັ້ນແທ້ ດ້ວຍວ່າສຳ ງງຂອງໂຕກໍສໍ້ໃຫ້ຮູ້ໂຕເອງ."
74 ເມື່ອນັ້ນເປໂຕກໍຕັ້ງຕົ້ ປ້ອຍດາ ທັງສະບົດສາບາ ວ່າ, "ຄົນນັ້ນກູບໍ່ຮູ້ຈັກ" ໃນທັ ໃດນັ້ນໄກ່ກໍຂັນ.
75 ແລ້ວເປໂຕຈຶ່ງລະ ິກເຖິງຄຳທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ, "ກ່ອນໄກ່ຂັ ທ່າ ຈະປະຕິເສດເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ", ແລ້ວເປ
ໂຕກໍອອກໄປຂ້າງ ອກຮ້ອງໄຫ້ເປັ ທຸກໜັກໃຈ.

ບົດທີ່ 27

ຊົງຖືກພາໄປຕໍ່ໜ້າປີລາດ

(ມຣກ 15:1; ລກ 23:1-2; ຢຮ 18:28-32)

1 ເມື່ອຮຸ່ງເຊົ້າພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ທັງໝົດແລະພວກເຖົ້າແກ່ຂອງພົ ລະເມືອງ ໄດ້ປຶກສາກັ ຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູເພື່ອ
ຈະປະຫາ ຊີວິດພຣະອົງເສຍ.
2 ເຂົາໄດ້ມັດພຣະອົງພາໄປມອບໃຫ້ປີລາດຜູ້ປົກຄອງ.

ຄວາມຕາຍຂອງຢູດາອິສະກາຣີອົດ

3 ຝ່າຍຢູດາຜູ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງນັ້ນ ເມື່ອເຫັ ວ່າພຣະອົງຕ້ອງຖືກໂທດກໍກົ ແໜງຈຶ່ງ ຳເອົາເງິ ສາມສິບຫລຽ ນັ້ນ
ມາສົ່ງຄື ໃຫ້ແກ່ພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະແລະພວກເຖົ້າແກ່.
4 ໂດຍເວົ້າວ່າ, "ຂ້າ ້ອຍຜິດແລ້ວ ເພາະໄດ້ມອບຜູ້ບໍ່ມີຜິດໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍ" ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕອບວ່າ, "ການນັ້ນແມ່ ທຸ
ລະອັ ໃດກັບພວກເຮົາ ໃຫ້ເປັ ທຸລະຂອງເຈົ້າເອງ."
5 ຢູດາຈຶ່ງຖິ້ມເງິ ໄວ້ໃ ພຣະວິຫາ ແລະຈາກໄປແລ້ວອອກໄປຜູກຄໍຕາຍເສຍ.
6 ພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ໄດ້ເກັບເງິ ນັ້ນໄວ້ແລ້ວເວົ້າວ່າ, "ເປັນກາ ຜິດກົດບັ ຍັດທີ່ຈະເກັບເງິ ນັ້ນໄວ້ໃ ຄັງພຣະວິ
ຫາ ເພາະເປັ ຄ່າຕັດຊີວິດ."[ກ]
7 ເຂົາໄດ້ປຶກສາຕົກລົງກັ ແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ເອົາເງິ ນັ້ນໄປຊື້ດິ ຂອງຊ່າງປັ້ນໝໍ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັ ບ່ອ ຝັງສົບຄົ ຕ່າງດ້າວ.
8 ເພາະສັ ນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນທີ່ດິ ນັ້ນວ່າ ດິ ເລືອດຈົ ເຖິງທຸກວັ ນີ້.
9 ເມື່ອນັ້ນກໍສຳເລັດຕາມພຣະທຳທີ່ຊົງບອກໄວ້ດ້ວຍເຢເຣັມຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ທີ່ວ່າ, "ເຂົາໄດ້ຮັບເງິ ສາມສິບຫລຽ
ຊຶ່ງເປັ ລາຄາຜູ້ທີ່ເຂົາຄາດລາຄາໄວ້ ຄືຜູ້ທີ່ເຜົ່າພັ ຂອງອິສຣາເອ ບາງຄົ ໄດ້ຕີລາຄານັ້ນ.
10 ແລ້ວເຂົາໄດ້ເອົາເງິ ນັ້ນໄຫ້ເປັ ຄ່າສຳລັບ າຂອງຊ່າງປັ້ນໝໍ້ ຕາມທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງຂ້າພຣະເຈົ້າໄວ້."

ປີລາດໄຕ່ຖາມພຣະເຢຊູ

(ມຣກ 15:4-5; ລກ 23:3-4; ຢຮ 18:33-38)

11 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຢື ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ປົກຄອງ ຜູ້ປົກຄອງຈຶ່ງຖາມພຣະອົງວ່າ, "ເຈົ້າເປັ ກະສັດຂອງຊາດຢິວຫລື." ພຣະ
ເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ທ່ານເວົ້ານັ້ນແລ້ວ."
12 ເມື່ອພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ກ່າວໂທດໃສ່ພຣະອົງ ພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບປະກາ ໃດ.
13 ປີລາດຈຶ່ງກ່າວແກ່ພຣະອົງວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິ ຫລືເຂົາເບີກພະຍາ ຕໍ່ສູ້ເຈົ້າຫລາຍປະກາ ເທົ່າໃດ."
14 ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບຈັກຄຳ ຈົ ຜູ້ປົກຄອງປະຫລາດໃຈຫລາຍ.

ພຣະເຢຊູຖືກພິພາກສາເຖິງສິ້ນພຣະຊົນ

(ມຣກ 15:6-15; ລກ 23:13-45; ຢຮ 18:39-19:16)

15 ໃ ຄາວເທດສະກາ ັ້ນຜູ້ປົກຄອງເຄີຍປ່ອຍ ັກໂທດຄົ ໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົ ຕາມທີ່ເຂົາຮ້ອງຂໍ.
16 ຄາວນັ້ນມີ ັກໂທດຄົ ໜຶ່ງຜູ້ທີ່ເຂົາຮູ້ຈັກທົ່ວໄປ ຊື່ເຢຊູບາຣາບາ.
17 ເມື່ອປະຊາຊົ ມາປະຊຸມກັ ແລ້ວປີລາດໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາປ່ອຍຜູ້ໃດ ປ່ອຍເຢຊູບາຣາບາ ຫລື
ເຢຊູທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ."
18 ເພາະປີລາດຮູ້ຢູ່ວ່າເຂົາໄດ້ມອບພຣະອົງໄວ້ດ້ວຍຄວາມອິດສາ.
19 ຂະ ະທີ່ປີລາດນັ່ງຢູ່ບ່ອ ພິພາກສານັ້ນ ພັ ລະຍາຂອງທ່າ ໄດ້ໃຊ້ຄົ ມາຮຽ ວ່າ, "ຢ່າໄດ້ພົວພັ ກັບເລື່ອງຄົ ທີ່ບໍ່ມີ
ຜິດນັ້ນ ດ້ວຍວ່າວັ ນີ້ຂ້າ ້ອຍມີຄວາມທຸກໃຈຫລາຍຍ້ອ ຄວາມຝັ ກ່ຽວຜູ້ນັ້ນ."
20 ຝ່າຍພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ກັບພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ຍົວະຍົງປະຊາຊົ ໃຫ້ຂໍປ່ອຍບາຣາບາແລະໃຫ້ຂ້າພຣະເຢຊູເສຍ.
21 ຜູ້ປົກຄອງຈຶ່ງຖາມເຂົາອີກວ່າ, "ໃນສອງຄົ ນີ້ພວກເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາປ່ອຍຜູ້ໃດ" ເຂົາຕອບວ່າ, "ບາຣາບາ."
22 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຖ້າຢ່າງນັ້ນ, ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ ແກ່ເຢຊູຜູ້ເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ" ເຂົາພາກັ ຕອບວ່າ,
"ໃຫ້ຄຶງເສຍທີ່ໄມ້ກາງແຂນ."
23 ຜູ້ປົກຄອງຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຄຶງເຮັດຫຍັງ ຄົ ນີ້ໄດ້ເຮັດຜິດອັ ໃດ" ເຂົາແຮ່ງພາກັ ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ໃຫ້ຄຶງເສຍທີ່ໄມ້ກາງ
ແຂນ."
24 ເມື່ອປີລາດເຫັ ວ່າບໍ່ໄດ້ຜົ ມີແຕ່ກາ ວຸ້ ວາຍກຳລັງເກີດຂຶ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ເອົາ ້ຳມາລ້າງມືຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົ ໂດຍກ່າວວ່າ,
"ເຮົາບໍ່ມີຜິດດ້ວຍເລື່ອງຄວາມຕາຍ[ຂ] ຂອງຜູ້ນີ້ ໃຫ້ເປັ ທຸລະຂອງພວກເຈົ້າເອງ."
25 ແລະປະຊາຊົ ພາກັ ຕອບວ່າ, "ໃຫ້ໂທດເລື່ອງຄວາມຕາຍ[ຄ] ຂອງມັ ຕົກໃສ່ພວກເຮົາກັບທັງລູກຫລາ ຂອງເຮົາ."
26 ປີລາດຈຶ່ງປ່ອຍບາຣາບາໃຫ້ເຂົາ ແລະເມື່ອໃຫ້ຂ້ຽ ພຣະເຢຊູແລ້ວ ກໍມອບໃຫ້ຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ .

ພວກທະຫາ ຫົວລໍ້ພຣະເຢຊູ

(ມຣກ 15:16-20; ຢຮ 19:2-3)

27 ເມື່ອນັ້ນ ພວກທະຫາ ຂອງຜູ້ປົກຄອງໄດ້ພາພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃ ປະໄຣໂຕຣຽ ແລ້ວໄດ້ຮວບຮວມທະຫາ ທັງ
ກອງ[ງ] ມາອ້ອມພຣະອົງໄວ້.
28 ເຂົາໄດ້ເລີກເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງອອກ ແລ້ວເອົາເສື້ອສີແດງມາ ຸ່ງໃຫ້.
29 ເຂົາໄດ້ເອົາເຄືອໜາມຖັກຖັກເປັ ໂຄ້ງແຫ ພວງມາໄລສຸບໃສ່ພຣະສຽ ຂອງພຣະອົງ ແລ້ວເອົາໄມ້ອໍ້ໃຫ້ພຣະອົງຖືໄວ້
ໃ ພຣະຫັດເບື້ອງຂວາ ແລະຄຸເຂົ່າລົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ກ່າວຄຳເຍາະເຍີ້ຍຫົວລໍ້ພຣະອົງວ່າ, "ກະສັດຂອງຊາດຢິວເຮີຍ,
ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເລີ ເທີນ."
30 ເຂົາໄດ້ຖົ່ມ ້ຳລາຍໃສ່ພຣະອົງ ແລະໄດ້ເອົາໄມ້ອໍ້ນັ້ນຕີພຣະສຽ ພຣະອົງ.
31 ເມື່ອເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງແລ້ວເຂົາໄດ້ຖອດເສື້ອນັ້ນອອກ ແລ້ວເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງມາ ຸ່ງໃຫ້ ຈຶ່ງພາພຣະອົງອອກ
ໄປເພື່ອຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ .

ກາ ຄຶງທີ່ໄມ້ກາງແຂ

(ມຣກ 15:21-32; ລກ 23:26-43; ຢຮ 19:17-27)

32 ເມື່ອກຳລັງອອກໄປນັ້ນເຂົາໄດ້ພົບໄທກີເຣ ໆຄົ ໜຶ່ງທີ່ຊື່ຊີໂມນ ຈຶ່ງເກ ຄົ ນັ້ນໃຫ້ແບກໄມ້ກາງແຂ ຂອງພຣະອົງ
ໄປ.
33 ເມື່ອມາເຖິງບ່ອ ໜຶ່ງເອີ້ນວ່າໂຄລະໂຄທາ (ທີ່ແປວ່າ ບ່ອ ກະໂຫລກຫົວ),
34 ເຂົາໄດ້ເອົາເຫລົ້າແວງປະສົມກັບ ້ຳບີມາໃຫ້ພຣະອົງສະເຫວີຍ ແຕ່ເມື່ອຊົງຊີມແລ້ວ ພຣະອົງບໍ່ຊົງຍອມສະເຫວີຍ.
35 ເມື່ອໄດ້ຄຶງພຣະອົງທີ່ໄມ້ກາງແຂ ແລ້ວ ເຂົາກໍເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງມາຈົກສະຫລາກແບ່ງປັ ກັ .

36 ແລ້ວກໍພາກັ ນັ່ງເຝົ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
37 ເຂົາໄດ້ເອົາຂໍ້ຄວາມກ່າວໂທດຕິດໄວ້ເໜືອພຣະສຽ ຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງອ່າ ວ່າ, "ຜູ້ນີ້ຄືເຢຊູກະສັດຂອງຊາດຢິວ."
38 ເວລານັ້ນເຂົາໄດ້ເອົາໂຈ ສອງຄົ ຄຶງໄວ້ກັບພຣະອົງ ເບື້ອງຂວາຄົ ໜຶ່ງເບື້ອງຊ້າຍຄົ ໜຶ່ງ.
39 ຝ່າຍຄົ ທັງປວງທີ່ຍ່າງຜ່າ ໄປມານັ້ນ ກໍໝິ່ນປະໝາດພຣະອົງແລະສັ່ນຫົວ,
40 ໂດຍກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າຜູ້ມ້າງພຣະວິຫາ ແລະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃ ສາມວັ ເຮີຍ, ຈົ່ງຊ່ອຍຕົວເອງໃຫ້ພົ້ ຖ້າເຈົ້າເປັ ບຸດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ແລະຈົ່ງລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂ ແມ."
41 ໃ ທຳ ອງດຽວກັ ນັ້ນພວກພຣະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ ກັບພວກ ັກທຳແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ກໍໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງວ່າ,
42 "ມັນຊ່ອຍຄົ ອື່ນໃຫ້ພົ້ ໄດ້ ແຕ່ຊ່ອຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້ ມັ ເປັ ກະສັດອິສຣາເອ ໃຫ້ມັ ລົງມາຈາກໄມ້ກາງເຂ ດຽວນີ້
ເທາະແລ້ວພວກເຮົາຈະໄດ້ເຊື່ອຖືມັ .
43 'ທ່ານໄດ້ວາງໃຈໃ ພຣະເຈົ້າ ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະໄທໃ ທ່າ ກໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂຜດໃຫ້ທ່າ ພົ້ ໄດ້ໃ ບັດນີ້'
ເພາະມັ ໄດ້ເວົ້າວ່າ 'ເຮົາເປັ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ'."
44 ຢ່າງດຽວກັ ນັ້ນ ພວກໂຈ ຜູ້ຖືກຄຶງໄວ້ພ້ອມກັ ກັບພຣະອົງກໍໄດ້ກ່າວຄຳຫຍາບຊ້າຕໍ່ພຣະອົງເໜືອ ກັ .

ຊົງສິ້ນພຣະຊົ

(ມຣກ 15:33-41; ລກ 23:44-49; ຢຮ 19:28-30)

45 ແລ້ວໄດ້ເກີດກາ ມືດມົວທົ່ວແຜ່ ດິ ຕັ້ງແຕ່ທ່ຽງໂມງ ຈົ ເຖິງເກົ້າໂມງ.
46 ຄັ ປະມາ ເກົ້າໂມງພຣະເຢຊູຊົງຮ້ອງສຽງດັ່ງວ່າ, "ເອລີ ໆ ແລມາ ຊາບັກທານີ" (ແປວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ,
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງເອີຍ, ເຫດສັ ໃດຈຶ່ງຊົງປະຖິ້ມຂ້າພຣະອົງເສຍ").
47 ບາງຄົ ທີ່ຢື ຢູ່ນັ້ນເມື່ອໄດ້ຍິ ກໍເວົ້າວ່າ, "ຄົນຜູ້ນີ້ເອີ້ນຫາອາລີຢາ."
48 ໃ ທັ ໃດນັ້ນມີຜູ້ໜຶ່ງໃ ພວກເຂົາແລ່ ໄປເອົາຟອງ ້ຳຈຸ່ມເຫລົ້າແວງສົ້ມໃຫ້ເຕັມ ແລ້ວສຽບໃສ່ປາຍໄມ້ອໍ້ຍື່ນໃຫ້ພຣະ
ອົງສະເຫວີຍ.
49 ແຕ່ຄົ ອື່ນເວົ້າວ່າ, "ຟ້າວເທື່ອ, ຖ້າເບິ່ງກ່ອ ວ່າເອລີຢາຈະມາຊ່ອຍມັ ໃຫ້ພົ້ ຫລືບໍ່."
50 ສ່ວ ພຣະເຢຊູກໍຊົງຮ້ອງສຽງດັ່ງຂຶ້ນອີກ ແລ້ວຊົງປ່ອຍຈິດວິ ຍາ ໄປ.
51 ແລະເບິ່ງແມ, ຜ້າກັ້ງໃ ພຣະວິຫາ ກໍຊົງຖືກຈີກໄປສອງຕ່ອນ ຕັ້ງແຕ່ເທິງລົງເຖິງລຸ່ມ ແຜ່ ດິ ກໍສະທ້າ ຫວັ່ນໄຫວ
ສີລາກໍແຕກອອກຈາກກັ .
52 ອຸບໂມງຝັງສົບກໍໄຂອອກ ສົບພວກໄພ່ພົ ຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຄົ ທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວກໍເປັ ຄື ມາ.
53 ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງພາກັ ອອກຈາກອຸບໂມງ ແລະເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເປັ ຄື ມາແລ້ວກໍໄດ້ເຂົ້າໄປໃ ະຄອ ສັກສິດ
ປະກົດຕົວໃຫ້ຫລາຍຄົ ເຫັ .
54 ສ່ວ າຍຮ້ອຍແລະທະຫາ ທີ່ເຝົ້າພຣະສົບພຣະເຢຊູຢູ່ ຳກັນ ເມື່ອໄດ້ເຫັ ແຜ່ ດິ ຫວັ່ນໄຫວແລະເຫດກາ ທັງປວງ
ທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ກໍພາກັ ຢ້າ ຫລາຍຈຶ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ຈິງແທ້ແລ້ວ, ທ່າ ຜູ້ນີ້ແມ່ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ."
55 ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຜູ້ຍິງຫລາຍຄົ ຄອຍເບິ່ງແຕ່ທາງໄກ ຄືພວກຍິງທີ່ໄດ້ຕິດຕາມແລະບົວລະບັດພຣະເຢຊູຕັ້ງແຕ່ແຂວງຄາລີ
ເລມາ.
56 ໃ ພວກນັ້ນມີມາຣີອາໄທມັກດາລາ, ມາຣີອາມາ ດາຂອງຢາໂກໂບແລະໂຢເຊບກັບມາ ດາຂອງລູກຊາຍຂອງເຊເບ
ດາຍ.

ກາ ວາງພຣະສົບໃສ່ອຸບໂມງ

(ມຣກ 15:42-47; ລກ 23:50-56; ຢຮ 19:38-42)

57 ເມື່ອຄ່ຳມາແລ້ວມີເສດຖີຄົ ໜຶ່ງຊື່ໂຢເຊບ ເປັ ໄທບ້າ ອາຣິມາທາຍ ຊຶ່ງໄດ້ເຂົ້າເປັ ສິດຂອງພຣະເຢຊູເໝືອ ກັ .
58 ທ່າ ຜູ້ນີ້ໄດ້ໄປຫາປີລາດຂໍເອົາພຣະສົບພຣະເຢຊູ ປີລາດຈຶ່ງຊົງໃຫ້ມອບພຣະສົບນັ້ນແກ່ເພິ່ນ.
59 ໂຢເຊບກໍອັ ເຊີ ເອົາພຣະສົບ ແລ້ວເອົາຜ້າປ່າ ສະອາດຫຸ້ມຫໍ່ໄວ້,
60 ແລະອັ ເຊີ ພຣະສົບໄປບັ ຈຸວາງໃ ອຸບໂມງໃໝ່ຂອງຕົນ ຊຶ່ງທ່າ ໄດ້ສະກັດໄວ້ໃ ຫີ ແລ້ວກິ້ງຫີ ໃຫຍ່ກ້ອ ໜຶ່ງ
ອັດປາກອຸບໂມງໄວ້ຈຶ່ງໜີໄປ.
61 ຝ່າຍມາຣີອາໄທມັກດາລາຣີອາອີກຄົ ໜຶ່ງນັ້ນ ກໍນັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຸບໂມງ.

ທະຫາ ຍາມເຝົ້າທີ່ອຸບໂມງ

62 ວັ ໜ້າມາ ຄືວັ ຖັດຈາກວັ ຈັດແຈງ ພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ກັບພວກຟາລີຊາຍໄດ້ພາກັ ໄປຫາປີລາດ,
63 ຮຽ ວ່າ, “ທ່ານທີ່ ັບຖື, ພວກອາຕະມາຈື່ຈຳໄດ້ວ່າຄົ ຫລອກລວງຜູ້ນັ້ນ ເມື່ອຍັງມີຊີວິດຢູ່ ມັ ໄດ້ເວົ້າວ່າ ‘ພາຍຫລັງ
ສາມວັ ແລ້ວເຮົາຈະເປັ ຄື ມາ’.
64 ດ້ວຍເຫດນັ້ນຂໍທ່າ ບັ ຊາສັ່ງໃຫ້ເຝົ້າອຸບໂມງໄວ້ຢ່າງແຂງແຮງຈົ ເຖິງວັ ຖ້ວ ສາມ ຢ້າ ວ່າພວກສາວົກຂອງມັ ຈະ
ມາລັກເອົາສົບໄປແລ້ວຈະກ່າວຕໍ່ພົ ລະເມືອງວ່າ ‘ເພິ່ນເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍແລ້ວ’ ການຫລອກລວງຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ຈະຮ້າຍ
ແຮງກວ່າຄັ້ງກ່ອນ.”
65 ປີລາດໄດ້ບອກເຂົາວ່າ, “ພວກທ່າ ມີທະຫາ ຍາມ ຈົ່ງໄປເຝົ້າ ໃຫ້ແຂງແຮງຕາມຄວາມເຫັ ຂອງພວກທ່ານ.”
65 ແລະເຂົາກໍໄດ້ພາກັ ໄປເຮັດໃຫ້ອຸບໂມງນັ້ນໝັ້ນຄົງ ໂດຍປະທັບຕາໃສ່ຫີ ໄວ້ແລະຕັ້ງທະຫາ ຍາມໃຫ້ເຝົ້າຢູ່.

ບົດທີ28

ກາ ຊົງຄື ພຣະຊົ

(ມຣກ 16:1-8; ລກ 24:1-12; ຢຮ 20:1-20)

1 ພາຍຫລັງວັ ສະບາໂຕນັ້ ເວລາໃກ້ຮຸ່ງເຊົ້າວັ ຕົ້ ສັບປະດາ ມາຣີອາໄທມັກດາລາ ກັບມາຣີອາອີກຄົ ໜຶ່ງນັ້ນ ໄດ້
ພາກັ ໄປເບິ່ງອຸບໂມງ.
2 ເບິ່ງແມ, ເກີດແຜ່ ດິ ຫວັ່ນໄຫວຢ່າງໜັກ ເພາະເທວະດາຕົ ໜຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າລົງມາຈາກສະຫວັ ໄດ້ກິ້ງ
ກ້ອ ຫີ ອອກຈາກອຸບໂມງແລ້ວກໍນັ່ງເທິງຫີ ນັ້ນ.
3 ລັກສະ ະຂອງເທວະດາຕົ ນັ້ນເໝືອ ແສງຟ້າແມບ ເຄື່ອງ ຸ່ງກໍຂາວເໝືອ ຫິມະ.
4 ພວກຄົ ຍາມທີ່ເຝົ້າຢູ່ກໍຢ້າ ເທວະດານັ້ນ ແລະກາຍເປັ ເໝືອ ຄົ ຕາຍ.
5 ຝ່າຍເທວະດາຕົ ນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່ພວກຜູ້ຍິງວ່າ, “ພວກເຈົ້າຢ່າຊູ່ຢ້າ ເຮົາກໍຮູ້ແລ້ວວ່າພວກເຈົ້າມາຊອກຫາພຣະເຢຊູ ຜູ້
ທີ່ຖືກຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ .
6 ພຣະອົງບໍ່ປະທັບທີ່ນີ້ ເພາະຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວແລ້ວ ຈົ່ງມາເບິ່ງບ່ອ ທີ່ພຣະອົງໄດ້
ບັ ທົມຢູ່ນັ້ນ.
7 ແລ້ວຈົ່ງຮີບໄປບອກພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ ‘ພຣະອົງຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍແລ້ວ ແລະເບິ່ງແມ,
ພຣະອົງສະເດັດໄປຍັງແຂວງຄາລີເລກ່ອ ທ່າ ທັງຫລາຍ ພວກທ່າ ຈະໄດ້ເຫັ ພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ’ ນີ້ແຫລະ, ເຮົາໄດ້ບອກ
ພວກເຈົ້າແລ້ວ.”
8 ຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍຮີບໄປຈາກອຸບໂມງທັງຢ້າ ທັງຍິ ດີຫລາຍ ແລ່ ໄປບອກພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ,
9 ແລະເບິ່ງແມ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາພົບເຂົາແລະຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຈະເລີ ເທີນ” ຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍເຂົ້າມາຈັບພຣະບາດ
ະມັດສະກາ ພຣະອົງ.
10 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ຈົ່ງໄປບອກພວກພີ່ ້ອງຂອງເຮົາ ໃຫ້ໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ ເຂົາໄດ້ເຫັ ເຮົາທີ່ນັ້ນ.”

ລາຍງາ ຂອງທະຫາ ຍາມ

11 ເມື່ອຍິງເຫລົ່ານັ້ນກຳລັງໄປ ມີຜູ້ເຝົ້າຍາມລາງຄົ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃ ເມືອງ ເລົ່າເຫດກາ ທັງປວງທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ໃຫ້ພວກ
ປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ຟັງ.
12 ເມື່ອພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ໄດ້ປະຊຸມປຶກສາກັ ກັບພວກເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ກໍເອົາເງິ ຈຳ ວ ຫລາຍແຈກໃຫ້ພວກທະ
ຫາ ,
13 ສັ່ງວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ‘ພວກສາວົກຂອງມັ ໄດ້ມາໃ ເວລາກາງຄື ລັກເອົາສົບໄປເວລາໝູ່ເຮົາ ອ ຫລັບຢູ່.
14 ຖ້າຄວາມນີ້ຊາບເຖິງຜູ້ປົກຄອງ ພວກເຮົາຈະຊັກຊວ ເອົາໃຈເພິ່ນ ຈິ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າພົ້ ຄວາມຮ້ອ ໃຈ.”
15 ເຂົາໄດ້ຮັບເງິ ແລ້ວກໍພາກັ ເຮັດຕາມຄຳແ ະ ຈຳນັ້ນຄວາມນີ້ໄດ້ຊ່າລືໄປໃ ບັ ດາພວກຢິວຈົ ເຖິງທຸກວັ ນີ້.

ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງສາວົກ

(ມຣກ 16:14-18; ລກ 24:36-49; ຢຮ 20:19-26; ກຈກ 1:9-11)

16 ແຕ່ພວກສາວົກສິບເອັດຄົ ນັ້ນໄດ້ໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ ເຖິງພູທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກຳ ົດໄວ້ກັບເຂົາ.
17 ເມື່ອເຂົາເຫັ ພຣະອົງແລ້ວຈິ່ງຂາບໄຫວ້ ະມັດສະກາ ແຕ່ລາງຄົ ຍັງສົງໃສຢູ່.
18 ພຣະເຢຊູຈິ່ງສະເດັດມາໃກ້ແລ້ວຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ອຳ າດທັງໝົດໃ ສະຫວັ ແລະທີ່ແຜ່ ດິ ໂລກກໍດີ ຊົງມອບ
ໃຫ້ແກ່ເຮົາແລ້ວ.
19 ເຫດສັ ນັ້ນພວກທ່າ ຈົ່ງໄປ^ກ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄົ ທຸກຊາດເປັ ລູກສິດ ໃຫ້ເຂົາຮັບບັບຕິສະມາໃ ພຣະ າມແຫ່ງພຣະບິ
ດາ, ພຣະບຸດ, ແລະພຣະວິຍາ ອັ ບໍລິສຸດ.
20 ສັ່ງສອ ເຂົາໃຫ້ຖືຮັກສາສາລະພັດຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສັ່ງພວກເຈົ້າໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ນີ້ແຫລະ, ເຮົາຢູ່ກັບທ່າ ທັງຫລາຍທຸກ ໆ ວັ
ຈົ ໝົດກັບ.